

ພຣະທັມສຸພາສິດ

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31	

ສຸພາສິດ

PROVERBS

1 ຄຸນຄ່າຂອງສຸພາສິດ

Prologue

- 1 ຄຳສຸພາສິດເຫລົ່ານີ້ເປັນຂອງໂຊໂລໂມນກະສັດອິສຣາເອນ ພຣະຣາຊໂອຣິດຂອງກະສັດດາວິດ
- 2 ສຸພາສິດນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານຮູ້ຈັກຄຸນຄ່າຂອງປັນຍາແລະຄຳແນະນຳທີ່ດີ ຊ່ວຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈຖ້ອຍຄຳທີ່ມີຄວາມຫມາຍເລິກເຊິ່ງ
- 3 ສາມາດສອນທ່ານໃຫ້ຮູ້ຈັກທາງດຳເນີນຊີວິດຢ່າງສລາດ ໃຫ້ຮູ້ຈັກທາງສຸຈຣິດ ຄວາມຍຸດຕິທັມ ແລະທາງຖືກຕ້ອງ
- 4 ທຳໃຫ້ຄົນໂງ່ມີຄວາມສລາດຊຳນານ ແລະສອນຄົນໜຸ່ມໃຫ້ຮູ້ຈັກການດຳເນີນຊີວິດ
- 5 ຊ່ວຍເພີ່ມພູນຄວາມຮູ້ໃຫ້ພວກນັກປາດ ຊື່ແນວທາງການສຶກສາອົບຮົມ
- 6 ຊ່ວຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມຫມາຍອັນເລິກແລບຂອງສຸພາສິດ ແລະຄຳເວົ້າຂອງພວກນັກປາດ
- 7 ທາງທີ່ພາໃຫ້ເກີດຄວາມຮູ້ນັ້ນ ຄືກ່ອນອື່ນພວກເຈົ້າຕ້ອງຢ່າເກາງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄົນໂງ່ມັກປມາດປັນຍາ ແລະບໍ່ຍອມສຶກສາອຳນາດ

ຄຳແນະນຳພວກຄົນໜຸ່ມ

Warnings against Evil Companions

- 8 ລູກເອີຍ ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ແລະເຊື່ອຟັງສິ່ງທີ່ພໍ່ແມ່ເຈົ້າບອກສອນ
- 9 ການສອນຂອງທ່ານເປັນເໝືອນກະໂຈມໃສ່ຫົວອັນງົດງາມ ຫລືເໝືອນສາຍສ້ອຍປະດັບຄໍຂອງເຈົ້າ
- 10 ລູກເອີຍ ເມື່ອຄົນຊົ່ວລໍ້ເຈົ້າໃຫ້ເຈົ້າທຳຊົ່ວ ຢ່າໄດ້ເຮັດຕາມ
- 11 ສົມມຸດເຂົາເວົ້າວ່າ, “ໄປເທາະ ໄປດັກສະກັດຈັບເອົາຄົນບໍ່ມີຄວາມຜິດມາຂ້າຖິ້ມເທາະ
- 12 ໃຫ້ມັນເໝືອນຄວາມຕາຍກິນກິນມະນຸດ ຄືເມື່ອພວກເຮົາພົບເຂົາທີ່ມີຊີວິດຢູ່
- 13 ພວກເຮົາກໍຈະໄດ້ຂອງມີຄ່າຫລາຍຢ່າງເມື່ອໄວ້ໃນເຮືອນຂອງເຮົາ
- 14 ສະນັ້ນ ຈົ່ງມາຮ່ວມກັບພວກເຮົາເທາະ ແລ້ວຈົ່ງເອົາສິ່ງຂອງທີ່ຍາດຊຶ່ງມາໄດ້ນັ້ນແບ່ງປັນກັນ”
- 15 ລູກເອີຍ ເຈົ້າຢ່າເດີນຕາມທາງຂອງຄົນເຊັ່ນນັ້ນ ຈົ່ງຫລີບຫລີກເສັງ
- 16 ເພາະວ່າພວກເຂົາພ້ອມສເມີທີ່ຈະທຳຊົ່ວ ແລະຂ້າຄົນ
- 17 ເປັນການບໍ່ຖືກຕ້ອງທີ່ຈະກາງຕານ່າງໃຫ້ນົກເຫັນ
- 18 ແຕ່ຖ້າເຈົ້າເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ມັນຈະເປັນເໝືອນກາງຕານ່າງໃສ່ຕົວເອງ ເພາະວ່າຈະຈັບຫຍັງບໍ່ໄດ້ນອກຈາກຊີວິດຂອງເຈົ້າເອງ

19 ຄວາມໂຫດຮ້າຍທາຣຸນຍ່ອມຕົກຖືກຕົນຕົວແລະຊີວິດຂອງຜູ້ທຳສເມີ ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບທຸກໆຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍການເປັນຂະໂມຍ

ສຽງຮຽກຮ້ອງຂອງປັນຍາ

The Call of Wisdom

- 20 ຈິ່ງຟັງ ປັນຍາຈະຮ້ອງອອກໄປຕາມຖົນິນ ຕາມທີ່ສາທາຣະນະ
- 21 ຕາມປະຕູເມືອງ ແລະໃນທຸກໆບ່ອນທີ່ປະຊາຊົນມາຊຸມນຸມກັນຢູ່ ປັນຍາຈະຮ້ອງວ່າ,
- 22 “ຄົນໂງ່ເອີຍ ພວກເຈົ້າຍັງຈະດີໃຈເປັນຄົນໂງ່ຢ່າງນີ້ຢູ່ເທິງປານໃດ? ຈະຫມິ່ນປມາດຄວາມຮູ້ຢູ່ອີກເທິງປານໃດ? ຈະບໍ່ສຶກສາຮຳຮຽນບໍ່?
- 23 ຈິ່ງຟັງເມື່ອເຮົາຕັກເຕືອນເຈົ້າ ເຮົາຈະບອກຖ້ອຍຄຳທີ່ດີແກ່ເຈົ້າ ແລະແຈກຢາຍປັນຍາຄວາມຮູ້ຂອງເຮົາໃຫ້ເຈົ້າ
- 24 ເຮົາກຳລັງເອີ້ນ ແລະເຊີນເຈົ້າມາ ແຕ່ເຈົ້າບໍ່ຟັງ ແລະບໍ່ສົນໃຈໃນເຮົາ
- 25 ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ໃນຄຳແນະນຳທັງປວງຂອງເຮົາ ແລະບໍ່ເຊື່ອຟັງທີ່ເຮົາສອນເຈົ້າໃຫ້ດີ
- 26 ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອເຈົ້າຕົກທຸກໄດ້ຍາກ ເຮົາຈະຫົວຂວັນເຈົ້າ ຈະຫົວເຍາະເຍີ້ຍເມື່ອເຈົ້າຍ້ານກົວ
- 27 ເມື່ອຄວາມຍ້ານແລະຄວາມຍາກລຳບາກມາຖືກເຈົ້າໂດຍໄວ ເຫມືອນລົມພະຍຸແລະລົມຫົວກູດເຈົ້າຈະເຈັບປວດ ແລະໄດ້ຮັບຄວາມຈົບຫາຍ
- 28 ເມື່ອນັ້ນເຈົ້າຈະເອີ້ນຫາເຮົາ ແຕ່ເຮົາຈະບໍ່ຕອບ ເຈົ້າຈະຊອກຫາເຮົາໃນທຸກໆບ່ອນ ແຕ່ຈະບໍ່ພົບເຫັນເຮົາຈັກບ່ອນ
- 29 ເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໃຊ້ຄວາມຮູ້ຈັກເທື່ອ ບໍ່ຍອມຢຳເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເລີຍ
- 30 ແລະບໍ່ຍອມຮັບເອົາຄຳແນະນຳຈາກເຮົາ ຫລືບໍ່ສົນໃຈໃດໆເມື່ອເຮົາສອນເຈົ້າໃຫ້ດີ
- 31 ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫລະ ເຈົ້າຈິ່ງຈະໄດ້ຮັບຜົນຕອບແທນສົມຄວນກັບເຫດການກະທຳຂອງເຈົ້າເອງຈະທຳໃຫ້ເຈົ້າເຈັບປວດ
- 32 ຄົນໂງ່ຕາຍຍ້ອນຂາດສະຕິປັນຍາ ແລະຄວາມປມາດເປັນທາງແຫ່ງຄວາມຕາຍ
- 33 ແຕ່ໃຜກໍຕາມທີ່ເຊື່ອຟັງເຮົາຈະປອດພັຍ ແລະຈະບໍ່ຍ້ານອັນຕະລາຍໃດໆທັງສິ້ນ“

2 ບ່ອນຄວາມປັນຍາ

The Value of Wisdom

- 1 ລູກເອີຍ ຈິ່ງຈື່ຈຳສິ່ງທີ່ພໍ່ບອກສອນເຈົ້າ
- 2 ຈິ່ງຕັ້ງໃຈຟັງເອົາປັນຍາ ແລະພະຍາຍາມອ່ງໆໃຈຂອງເຈົ້າເຂົ້າຫາຄວາມເຂົ້າໃຈ
- 3 ໃຫ້ສແວງຫາຄວາມຮູ້ ອ້ອນວອນຂໍຄວາມເຂົ້າໃຈ
- 4 ຈິ່ງຊອກຫາປັນຍາເຫມືອນຫາເງິນ ຫລືຊຸມຊັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້
- 5 ຖ້າທຳດັ່ງນີ້ເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກຢ່າເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຮູ້ເຮືອງພຣະເຈົ້າເປັນຢ່າງດີ
- 6 ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ປັນຍາ ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຮອບຮູ້ ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈ
- 7 ພຣະອົງຊົງຊ່ອຍເຫລືອຄຸ້ມຄອງຄົນຊອບທັມ ແລະສັດຊີ້
- 8 ຊົງຮັກສາຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຮັດຕໍ່ຄົນອື່ນຢ່າງຍຸດຕິທັມ ແລະຊົງເບິ່ງແຍງຄົນທັງຫລາຍທີ່ຈົ່ງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະອົງ
- 9 ຖ້າເຈົ້າເຊື່ອຟັງເຮົາ ເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ ສິ່ງທີ່ຍຸດຕິທັມ ສິ່ງທີ່ດີງາມແລະທາງແຫ່ງຄວາມສຸກ
- 10 ຈະກາຍເປັນຄົນສລາດ ແລະມີຄວາມຍິນດີຍ້ອນຄວາມຮູ້ຂອງເຈົ້າ
- 11 ຄວາມສລາດແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຈົ້າຈະຄຸ້ມຄອງເຈົ້າ
- 12 ມັນຈະຊ່ອຍໃຫ້ເຈົ້າປະທາງຊົ່ວຮ້າຍເສັງ ແລະຊ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກຄົນເຫລົ່ານີ້ ຄືຄົນທີ່ເວົ້າກ່ຽວ

- 13 ຄົນທີ່ປະຖິ້ມທາງຊອບທັມໄປດຳເນີນຊີວິດໃນທາງບາບ
- 14 ຄົນທີ່ທາຄວາມສຸກໃນທາງຜິດ ແລະທາງຊົ່ວຮ້າຍ
- 15 ຕລອດທັງຄົນໃຈຄົດທີ່ໄວ້ວາງໃຈບໍ່ໄດ້
- 16 ເຈົ້າຈະລອດພົ້ນຈາກຍິງຊົ່ວ ຈາກຍິງສັນຈອນທີ່ເວົ້າຈາໜ້າຟັງ
- 17 ຜູ້ປະຖິ້ມຄູ່ຄຽງທີ່ນາງໄດ້ມາເມື່ອຍັງສາວໆນັ້ນເສັງ ແລະລຶມຄຳຫມັ້ນສັນຍາແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງຕົນ
- 18 ເພາະເຮືອນຂອງນາງຈົມລົງໄປສູ່ຄວາມມໍຣະນາ ແລະທາງຂອງນາງໄປສູ່ຄວາມຕາຍ
- 19 ຜູ້ທີ່ໄປທານາງບໍ່ກັບຄືນມາຈັກຄົນດຽວ ຫລືຫາມືຜູ້ໃດກັບຄືນມາສູ່ທິນທາງແຫ່ງຊີວິດອີກຈັກເທື່ອ
- 20 ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຄວນຈະດຳເນີນໃນທາງຂອງຄົນດີ ແລະຮັກສາທາງຂອງຄົນຊອບທັມ
- 21 ເພາະວ່າຄົນທີ່ທ່ຽງທັມຈະໄດ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ແລະຄົນສັດຊື່ຈະຄົງຢູ່ໃນນັ້ນ
- 22 ແຕ່ຄົນຊົ່ວຮ້າຍຈະຖືກຕັດຂາດເສັງຈາກແຜ່ນດິນ ແລະຄົນທໍຣະຍົດຈະຖືກຖອນຮາກອອກໄປ

3 ຄຳແນະນຳພວກຄົນຫນຸ່ມ

Admonition to Trust and Honor God

- 1 ລູກເອີຍ ຢ່າລຶມຄຳສອນຂອງເຮົາ ແຕ່ໃຫ້ໃຈຂອງເຈົ້າຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ
- 2 ເພາະສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະໃຫ້ວັນເດືອນປີຊີວິດຍິນຍາວ ແລະອວຍຄວາມສຸກສົມບູນແກ່ເຈົ້າ
- 3 ຢ່າໃຫ້ຄວາມຈິ່ງຮັກພັກດີ ແລະຄວາມສັດຊື່ປະຖິ້ມເຈົ້າ ຈິ່ງຜູກມັນໄວ້ທີ່ຄໍຂອງເຈົ້າ ຈິ່ງຂຽນມັນໄວ້ທີ່ແຜ່ນຈາລຶກແຫ່ງຫົວໃຈຂອງເຈົ້າ
- 4 ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈິ່ງທາຄວາມພໍໃຈ ແລະຊື່ສຽງດີ ໃນສາຍພຣະເນດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໃນສາຍຕາມະນຸດ”
- 5 ຈິ່ງໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ສຸດຈິດສຸດໃຈຂອງເຈົ້າ ຢ່າເຊື່ອຫມັ້ນໃນຄວາມຮູ້ຂອງຕົນ
- 6 ເວລາທຳທຸກສິ່ງໃຫ້ລະນຶກເຖິງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລ້ວພຣະອົງຈະຊົງສະແດງໃຫ້ເຫັນທາງອັນຖືກຕ້ອງ
- 7 ຢ່າຄິດວ່າຕົນສລາດ ຈິ່ງໂຄຣບຢ່າເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໃຫ້ເວັ້ນຈາກການທຳຜິດ
- 8 ຖ້າເຈົ້າປະຕິບັດຕາມນີ້ມັນຈະເປັນເຫມືອນຢາວິເສດທີ່ປິ່ນປົວບາດແຜຂອງເຈົ້າໃຫ້ດີ ແລະທຳໃຫ້ຄວາມເຈັບປວດຂອງເຈົ້າຜ່ອນຄາຍລົງ
- 9 ຈິ່ງຖວາຍກຽດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດ້ວຍການຖວາຍຜົນລະປູກອັນດີທີ່ສຸດແກ່ພຣະອົງ
- 10 ຖ້າທຳໄດ້ດັ່ງນີ້ ເຈົ້າຈະມີເຂົ້າເຕັມເລົ້າ ແລະມີເຫລົ້າອະງຸ່ນຫລາຍຈົນບໍ່ມີໄຫໃສ່
- 11 ລູກເອີຍ ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກສອນເຈົ້າ ຈິ່ງຕັ້ງໃຈຟັງ ແລະຍຶດຖືເປັນເຄື່ອງເຕືອນໃຈ
- 12 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກສອນຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງຮັກ ເຫມືອນບິດາບອກສອນລູກຊາຍຜູ້ທີ່ຕົນຫວັງເພິ່ງ

The True Wealth

- 13 ມະນຸດຜູ້ມີປັນຍາ ແລະມີຄວາມເຂົ້າໃຈຍ່ອມມີຄວາມສຸກ
- 14 ບໍ່ໂຍດທີ່ໄດ້ຈາກປັນຍາມີຫລາຍກວ່າທີ່ໄດ້ຈາກເງິນຄຳມັນມີຄຸນຄ່າຫລາຍກວ່າເພັດ
- 15 ບໍ່ມີອັນໃດໃນໂລກຈະປຽບກັບປັນຍາໄດ້
- 16 ປັນຍາໃຫ້ເຈົ້າມີຊີວິດຍິນຍາວເຊັ່ນດຽວກັບຊັບສິມບັດແລະກຽດຕິຍົດ
- 17 ທາງຂອງປັນຍາທຳໃຫ້ຊີວິດຂອງເຈົ້າມ່ວນຊື່ນປອດພ້ຍ ຜູ້ທີ່ມີປັນຍາຍ່ອມມີຄວາມສຸກ
- 18 ປັນຍາຈະໃຫ້ຊີວິດແກ່ເຂົາເຫມືອນກົກໄມ້ໃຫ້ຫມາກສັນນັ້ນ

God Wisdom in Creation

- 19 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງວາງຮາກແຜ່ນດິນໂລກໂດຍປັນຍາ ພຣະອົງຊົງສະຖາປະນາຟ້າສວັນໂດຍຄວາມເຂົ້າໃຈ
- 20 ໂດຍຄວາມຮູ້ຂອງພຣະອົງ ທຳໃຫ້ແມ່ນ້ຳລ່ອງໄຫລ ແລະເມກກຳເທບຝົນລົງມາ

The True Security

- 21 ລູກເອີຍ ຈົ່ງຮັກສາສະຕິປັນຍາ ແລະຄວາມສລຽວສລາດໄວ້ ຢ່າໃຫ້ທັງສອງນີ້ໜີໄປຈາກສາຍຕາຂອງເຈົ້າ
- 22 ແລະທັງສອງຈະເປັນຊີວິດແກ່ເຈົ້າ ເປັນເສື້ອຜ້າປະດັບຄໍຂອງເຈົ້າ
- 23 ແລ້ວເຈົ້າຈະດໍາເນີນໃນທາງຂອງເຈົ້າຢ່າງປອດພັຍ ແລະຕີນຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ສະດຸດ
- 24 ຖ້າເຈົ້ານັ່ງ ເຈົ້າຈະບໍ່ຍ້ານ ເມື່ອເຈົ້ານອນ ກໍຈະຫລັບໄປຢ່າງຜາສຸກສິດຊື່ນ
- 25 ຢ່າຍ້ານຄວາມກົວທີ່ມາເຖິງປັດຈຸບັນທັນດ່ວນ ຫລືຍ້ານຄວາມພິນາດຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ
- 26 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງເປັນຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງເຈົ້າ ແລະຈະຊົງຮັກສາຕີນຂອງເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກການຖືກຈັບ
- 27 ຢ່າຍຶດຄວາມດີໄວ້ຈາກຜູ້ທີ່ສົມຄວນຈະໄດ້ຮັບ ໃນເມື່ອສິ່ງນີ້ຢູ່ໃນອໍານາດຂອງເຈົ້າທີ່ຈະກະທໍາໄດ້
- 28 ຢ່າເວົ້າກັບເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າວ່າ, “ໄປເຖີດ ແລ້ວກັບມາອີກ ມື້ອື່ນນີ້ເຮົາຈະໃຫ້” ໃນເມື່ອເຈົ້າມີໃຫ້ຢູ່ແລ້ວ
- 29 ຢ່າວາງແຜນການຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ ຜູ້ອາສັຍຢ່າງໄວ້ວາງໃຈຢູ່ຂ້າງໆເຈົ້າ
- 30 ຢ່າໂຕ້ຕອບກັບຜູ້ໃດຢ່າງໄຮ້ເຫດຜົນ ໃນເມື່ອເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດອັນຕະລາຍຢ່າງໃດແກ່ເຈົ້າ
- 31 ຢ່າອິດສາຄົນທີ່ທາຣຸນ ຢ່າເລືອກທາງໃດໆຂອງເຂົາເລີຍ
- 32 ເພາະຄົນຊົ່ວເປັນທີ່ກຽດຊັງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ຄົນທຸ່ງທັມຢູ່ໃນຄວາມໄວ້ພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ
- 33 ຄໍາສາບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ເທິງເຮືອນຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍ ແຕ່ພຣະອົງຊົງອວຍພຣະພອນແກ່ທີ່ອາສັຍຂອງຄົນຊອບທັມ
- 34 ພຣະອົງຊົງເຍ້ຍຄົນທີ່ມັກເຍາະເຍີ້ຍ ແຕ່ພຣະອົງຊົງສໍາແດງພຣະຄຸນແກ່ຄົນທີ່ຖ່ອມໃຈ
- 35 ຄົນສລາດຈະໄດ້ກຽດເປັນມໍຣະດົກ ແຕ່ຄົນໂງ່ຈະໄດ້ຄວາມອັບຍົດ

4 ປັນຍາເປັນປໂຍດອັນຍິ່ງໃຫຍ່

Parental Advice

- 1 ລູກເອີຍ ຈົ່ງຟັງຄໍາສັ່ງສອນຂອງພໍ່ເຈົ້າ ຢ່າງຕັ້ງໃຈເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮອບຮູ້
- 2 ເພາະເຮົາໃຫ້ພາສິດດີແກ່ເຈົ້າ ຢ່າປະຖິ້ມຄໍາສອນຂອງເຮົາ
- 3 ເມື່ອເຮົາເປັນລູກຢູ່ກັບພໍ່ຂອງເຮົາ ເປັນແກ້ວຕາຂອງແມ່ເຮົາ ເບິ່ງເປັນໜ້າຮັກແລະອ່ອນໂຍນ
- 4 ບິດາສອນເຮົາ ແລະເວົ້າກັບເຮົາວ່າ, “ໃຫ້ໃຈຂອງເຈົ້າຍຶດຄໍາສອນຂອງເຮົາໄວ້ໃຫ້ໜັ້ນ ຈົ່ງຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ ແລະມີຊີວິດຢູ່
- 5 ຢ່າລືມແລະຝ່າຝົນຈາກຖ້ອຍຄໍາແຫ່ງປາກຂອງເຮົາ ຈົ່ງເອົາປັນຍາ ແລະເອົາຄວາມຮອບຮູ້
- 6 ຢ່າປະຖິ້ມປັນຍາ ແລະປັນຍາຈະຮັກສາເຈົ້າໄວ້ ຈົ່ງຮັກປັນຍາ ແລະປັນຍາຈະຊ່ອຍລະວັງເຈົ້າ
- 7 ທີ່ເລີ້ມຕົ້ນຂອງປັນຍາເປັນຢ່າງນີ້ ຄືຈົ່ງເອົາປັນຍາ ແມ່ນເຈົ້າຈະໄດ້ສິ່ງໃດກໍຕາມ ຈົ່ງເອົາຄວາມຮອບຮູ້ໄວ້
- 8 ຈົ່ງຕິຣາຄາປັນຍາໃຫ້ສູງ ແລະປັນຍາຈະຍົກຍ່ອງເຈົ້າ ຖ້າເຈົ້າກອດປັນຍາໄວ້ ປັນຍາຈະໃຫ້ກຽດເຈົ້າ
- 9 ປັນຍາຈະເອົາມົງຄຸນງາມສວມຫົວເຈົ້າ ຈະໃຫ້ມົງຄຸນງາມແກ່ເຈົ້າ”

Admonition to Keep to the Right Path

- 10 ລູກເອີຍ ຈົ່ງຟັງແລະຮັບຖ້ອຍຄໍາຂອງເຮົາ ເພື່ອປີເດືອນແຫ່ງຊີວິດຂອງເຈົ້າຈະມີຫລາຍ
- 11 ເຮົາໄດ້ສອນເຈົ້າໃນເຮືອງທາງປັນຍາແລ້ວ ເຮົາໄດ້ນໍາເຈົ້າໃນທາງຂອງຄວາມທຸ່ງທັມ
- 12 ເມື່ອເຈົ້າຢ່າງ ກ້າວຕີນຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກຂັດຂວາງ ແລະຖ້າເຈົ້າແລ່ນ ເຈົ້າຈະບໍ່ສະດຸດ
- 13 ຈົ່ງຍຶດວິນັຍໄວ້ ແລະຢ່າປ່ອຍໄປ ຈົ່ງລະວັງປັນຍາໄວ້ ເພາະປັນຍາເປັນຊີວິດຂອງເຈົ້າ
- 14 ຢ່າເຂົ້າໄປໃນທາງຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍ ແລະຢ່າຢ່າງໃນທາງຂອງຄົນອະທັມ

- 15 ຈົ່ງຫລີກເສັງ ຢ່າຍ່າງທາງນັ້ນ ລ້ຽວອອກໄປເສັງ ແລະຈົ່ງຜ່ານໄປ
- 16 ເພາະຖ້າຄົນຊົ່ວຮ້າຍບໍ່ໄດ້ທຳຄວາມຜິດເຂົ້າມາອນບໍ່ຫລັບ ຖ້າເຂົາບໍ່ໄດ້ທຳໃຫ້ຄົນໃດສະດູເຂົາຈະຫລັບບໍ່ລົງ
- 17 ເພາະເຂົາຮັບປະທານອາຫານຂອງຄວາມໂຫດຮ້າຍ ແລະຕື່ມເຫລົ້າອະຈຸນແຫ່ງຄວາມທາຣຸນ
- 18 ແຕ່ທາງຂອງຄົນຊອບທັມເຫມືອນແສງອະຈຸນ ຊຶ່ງສ່ອງແສງເຫລື້ອມໃສ່ຍິ່ງຂຶ້ນຈົນເຕັມວັນ
- 19 ທາງຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍກໍເຫມືອນຄວາມມືດຕຶບ ເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າເຂົາສະດູອັນໃດ
- 20 ລູກເອີຍ ຈົ່ງຕັ້ງໃຈຕໍ່ຖ້ອຍຄຳຂອງເຮົາ ຈົ່ງງຽງຫູຂອງເຈົ້າເຂົ້າຫາຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ
- 21 ຢ່າໃຫ້ມັນໜີໄປຈາກສາຍຕາຂອງເຈົ້າ ຈົ່ງຮັກສາມັນໄວ້ພາຍໃນໃຈຂອງເຈົ້າ
- 22 ເພາະມັນເປັນຊີວິດແກ່ຜູ້ທີ່ຄົ້ນພົບ ແລະມັນຮັກສາເນື້ອຂອງຜູ້ນັ້ນທັງສິ້ນ
- 23 ຈົ່ງຮັກສາໃຈຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມລະວັງລະໄວຮອບດ້ານ ເພາະຊີວິດເລີ້ມຕົ້ນອອກມາຈາກໃຈ
- 24 ຈົ່ງຖິ້ມວາຈາຄົດໆເສັງ ແລະໃຫ້ຄຳເວົ້າລົດລ້ຽວທ່າງຈາກເຈົ້າ
- 25 ໃຫ້ຕາຂອງເຈົ້າເບິ່ງໄປຂ້າງໜ້າ ແລະໃຫ້ການຈ້ອງເບິ່ງຂອງເຈົ້າຊິໄປຂ້າງໜ້າເຈົ້າ
- 26 ຈົ່ງສົນໃຈໃນທາງແຫ່ງຕີນຂອງເຈົ້າ ແລ້ວທາງທັງສິ້ນຂອງເຈົ້າຈະແນ່ນອນ
- 27 ຢ່າອວ່າຍໄປຂ້າງຂວາ ຫລືທັນມາຂ້າງຊ້າຍ ຈົ່ງຫລີກເວັ້ນທາງຂອງເຈົ້າເສັງຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ

5 ຄຳເຕືອນໃນເຮືອງຫລິ້ນຊູ້

Warning against Impurity and Infidelity

- 1 ລູກເອີຍ ຈົ່ງຕັ້ງໃຈຕໍ່ບັນຍາຂອງເຮົາ ຈົ່ງງຽງຫູຂອງເຈົ້າຟັງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຮົາ
- 2 ເພື່ອຈະຮັກສາຄວາມສລຽວສລາດໄວ້ ແລະຮິມສິບຂອງເຈົ້າຈະລະມັດລະວັງຄວາມຮູ້
- 3 ເພາະຮິມສິບຂອງຍິງຊົ່ວນັ້ນກໍຢາດນ້ຳເຜິ້ງອອກມາ ແລະຄຳເວົ້າຂອງນາງກໍໜີ້ນຢິ່ງກວ່ານ້ຳມັນ
- 4 ແຕ່ໃນທີ່ສຸດ ນາງປະໄວ້ແຕ່ຄວາມຂົມຂຶ້ນ ແລະຄົມຢ່າງດາບສອງຄົມ
- 5 ຕີນຂອງນາງກ້າວລົງໄປສູ່ຄວາມຕາຍ ບາດກ້າວຕີນຂອງນາງຕິດຕາມທາງສູ່ແດນຜູ້ຕາຍ
- 6 ນາງບໍ່ສົນໃຈໃນທາງແຫ່ງຊີວິດ ທາງຂອງນາງວົນວຽນໄປ ແລະບໍ່ຮູ້ຈັກແຈ້ງວ່າແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນ
- 7 ລູກເອີຍ ບັດນີ້ຈົ່ງຟັງເຮົາ ແລະຢ່າພາກຈາກຖ້ອຍຄຳແຫ່ງປາກຂອງເຮົາ
- 8 ຈົ່ງຫລີກທາງຂອງເຈົ້າໃຫ້ໄກຈາກນາງ ຢ່າໄປໃກ້ປະຕູເຮືອນຂອງນາງ
- 9 ຍ້ານວ່າເຈົ້າຈະໃຫ້ກຽດຂອງເຈົ້າແກ່ຄົນອື່ນ ແລະໃຫ້ປີເດືອນຂອງເຈົ້າແກ່ຄົນໄຮ່ເມດຕາ
- 10 ຍ້ານວ່າແຂກແປກໜ້າຈະກິນກຳລັງຂອງເຈົ້າຈົນອີ່ມ ແລະແຮງງານຂອງເຈົ້າຕົກໄປໃນເຮືອນຂອງຄົນຕ່າງດ້າວ
- 11 ແລະເຖິງບັນປາຍຊີວິດຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຄຳຄວນ ເມື່ອເນື້ອແລະກາຍຂອງເຈົ້າຖືກລ້າງຜານ
- 12 ແລະເຈົ້າວ່າ, “ເຮົາເຄີຍກຽດການຕິສອນ ແລະຈິດໃຈຂອງເຮົາດູໜີ້ນການຕັກເຕືອນ
- 13 ເຮົາບໍ່ເຄີຍຟັງສຽງຄຣູຂອງເຮົາ ຫລືງຽງຫູໃຫ້ແກ່ຜູ້ສັ່ງສອນຂອງເຮົາ
- 14 ເຮົາຈວນຈະລົ້ມລະລາຍສູ່ຄວາມພິນາດຢູ່ແລ້ວ ໃນຫມູ່ຄົນທີ່ປະຊຸມກັນຢູ່ນັ້ນ”
- 15 ຈົ່ງຕື່ມນ້ຳຈາກຖັງເກັບນ້ຳຂອງເຈົ້າ ຕື່ມນ້ຳໄຫລຈາກບໍ່ຂອງເຈົ້າເອງ
- 16 ຄວນຫລີທີ່ຈະໃຫ້ນ້ຳພູຂອງເຈົ້າໄຫລລົ້ນອອກໄປນອກບ້ານ ແລະໃຫ້ທານນ້ຳນັ້ນໄຫລໄປທີ່ກາງເມືອງ
- 17 ຈົ່ງໃຫ້ມັນເປັນຂອງເຈົ້າແຕ່ຜູ້ດຽວ ແລະບໍ່ແມ່ນສຳລັບຄົນແປກໜ້າດ້ວຍ
- 18 ຈົ່ງໃຫ້ນ້ຳພູຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບພອນ ແລະຍິນດີຢູ່ກັບເມັງຄົນທີ່ເຈົ້າໄດ້ເມື່ອຫນຸ່ມນັ້ນ
- 19 ເຫມືອນກວາງແມ່ທີ່ໜ້າຮັກ ແລະນົມນວນ ຈົ່ງໃຫ້ສເນ່ຂອງນາງທຳໃຫ້ເຈົ້າມີຄວາມສຸກໃຈ ຈົ່ງໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງນາງຈັບໃຈຂອງເຈົ້າໄວ້

- 20 ລູກເອີຍ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຕ້ອງເອົາຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຍິງອື່ນ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງໄປຫາຄວາມສຸກກັບ ເມັງຂອງຊາຍອື່ນ
- 21 ເພາະວ່າທາງຂອງຄົນກໍຢູ່ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພຣະອົງຊົງເຝົ້າເບິ່ງທາງທັງສິ້ນຂອງເຂົາ
- 22 ຄວາມບາບຊົ່ວຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍດັກຈັບເຂົາເອງ ແລະເຂົາກໍຕິດຢູ່ກັບຕາມ່າງບາບຂອງເຂົາ
- 23 ເຂົາຕາຍເພາະຂາດວິນັຍໃນຊີວິດ ແລະເພາະຄວາມໂງ່ຢ່າງຍິ່ງຂອງເຂົາ ເຂົາຈຶ່ງຫລົງໜົມໄປ

6 ຄໍາແນະນຳຕັກເຕືອນ

Practical Admonitions

- 1 ລູກເອີຍ ຖ້າເຈົ້າເປັນຜູ້ປະກັນເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ ໄດ້ທໍາສັນຍາໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ
 - 2 ຖ້າເຈົ້າຕິດບ້ວງເພາະຄໍາຈາກປາກຂອງເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຕິດກັບເພາະຄໍາເວົ້າຂອງເຈົ້າ
 - 3 ລູກເອີຍ ຈົ່ງທໍາຢ່າງນີ້ ແລະຊ່ວຍຕົວເຈົ້າໃຫ້ລອດເຖິດ ເພາະເຈົ້າຕິກຢູ່ໃນກໍາມີຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າແລ້ວ
 - 4 ຢ່າໃຫ້ຕາຂອງເຈົ້າຫລັບລົງ ຢ່າໃຫ້ໜັງຕາຂອງເຈົ້າງ່ວງໄປ
 - 5 ຈົ່ງຫລີກໜີຈາກບ້ວງແຮ່ວ ດັ່ງກວາງທີ່ປົບໜີຈາກນາຍພານ ດັ່ງນົກຈາກມືຂອງຄົນຈັບນົກ
 - 6 ຄົນຂີ້ຄ້ານເອີຍ ຈົ່ງເບິ່ງເອົາຊີວິດຂອງມິດ ເຈົ້າຈຶ່ງຈະເປັນຄົນສລາດ
 - 7 ຄືມັນບໍ່ມີຜູ້ນຳ ບໍ່ມີຫົວໜ້າ ຫລືຜູ້ປົກຄອງ
 - 8 ແຕ່ມັນກໍຮູ້ຈັກສະສົມອາຫານໄວ້ໃນຣະດູຮ້ອນ ເພື່ອຕຽມໄວ້ສໍາລັບຣະດູໜາວ
 - 9 ຄົນຂີ້ຄ້ານເອີຍ ເຈົ້າຈະນອນຢູ່ເທິງປານໃດ ເມື່ອໃດຈະຕື່ນຂຶ້ນ
 - 10 ຄົນຂີ້ຄ້ານມັກເວົ້າວ່າ, “ເຮົາຈະນອນພັກຜ່ອນຈັກໜ່ອຍ”
 - 11 ແຕ່ໃນຂະນະທີ່ເຂົາຫລັບຢູ່ນັ້ນ ຄວາມທຸກຍາກຈະມາບຽດບຽນເຂົາເໝືອນຄົນມາບຸ້ນ
 - 12 ຄົນໄຮ້ຄ່າ ຄືຄົນຊົ່ວຮ້າຍ ທີ່ທຽວໄປດ້ວຍວາຈາຄິດລ້ຽວ
 - 13 ພວກເຂົາຍົກຄົວລິ້ວຕາ ເພື່ອຫລອກລວງເຈົ້າ
 - 14 ປະດິດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍດ້ວຍໃຈຕະລົບຕະແລງ ຫວ່ານຄວາມແຕກແຍກຢູ່ເລື້ອຍໄປ
 - 15 ເຫດສັນນັ້ນ ຄວາມພິນາດຈະມາຫາເຖິງເຂົາຢ່າງປັດຈຸບັນທັນດ້ວນ ໃນພິບຕານັ້ນເອງເຂົາຈະແຕກຢ່າງແປງບໍ່ໄດ້
 - 16 ມີຫົກສິ່ງຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກຽດ ມີເຈັດຢ່າງ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກຽດຊັງຫລາຍ
 - 17 ຕາຈອງຫອງ ປາກເວົ້າຂີ້ຕົວະ ແລະມືທີ່ຂ້າຄົນຜູ້ບໍ່ມີຄວາມຜິດ
 - 18 ຈິດໃຈທີ່ຄິດແຜນການຊົ່ວຮ້າຍ ຕົນທີ່ແລ່ນໄປທໍາຊົ່ວ
 - 19 ພຍານເວົ້າຕົວະຕໍ່ສູ້ຄົນອື່ນ ແລະຜູ້ຫາເຮືອງໃຫ້ຍາດພີ່ນ້ອງຜິດຖຽງກັນ
- ຕັກເຕືອນໃຫ້ລະວັງການຫລິ້ນຊື້**
- 20 ລູກເອີຍ ຈົ່ງຮັກສາບັນຍັດຂອງພໍ່ເຈົ້າ ແລະຢ່າປະຖິ້ມຄໍາສັ່ງສອນຂອງແມ່ເຈົ້າ
 - 21 ມັດມັນຕິດໄວ້ໃນໃຈຂອງເຈົ້າສເມີ ຜູກມັນໄວ້ທີ່ຄໍຂອງເຈົ້າ
 - 22 ເມື່ອເຈົ້າຢ່າງ ມັນຈະນໍາເຈົ້າ ເມື່ອເຈົ້ານອນລົງ ມັນຈະເຝົ້າເຈົ້າ ແລະເມື່ອເຈົ້າຕື່ນຂຶ້ນ ມັນຈະເວົ້າກັບເຈົ້າ
 - 23 ເພາະພຣະບັນຍັດເປັນແສງປະທິບ ແລະຄໍາສອນເປັນສະວ່າງ ແລະຄໍາຕັກເຕືອນຂອງວິນັຍເປັນທາງແຫ່ງຊີວິດ
 - 24 ເພື່ອສງວນເຈົ້າໄວ້ຈາກຍິງຊົ່ວຮ້າຍ ຈາກລິ້ນທີ່ຫລອກລວງຂອງຍິງຊົ່ວ
 - 25 ຢ່າປາຖນາຄວາມງາມຂອງນາງຢູ່ໃນໃຈຂອງເຈົ້າ ຢ່າໃຫ້ນາງຈັບເຈົ້າດ້ວຍຂົນຕາຂອງນາງ

- 26 ເພາະຈະຈ້າງຍິງແພດສຍາດ້ວຍເຂົ້າຈີ່ກ້ອນດຽວກໍຍັງໄດ້ ແຕ່ຍິງຫລິ້ນຊູ້ລ້າເອົາຊີວິດປະເສີດຂອງຊາຍເຂົ້າໄປສູງ
- 27 ຜູ້ຊາຍຈະຫອບໄຟໄວ້ທີ່ເອີກຂອງເຂົາ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງເຂົາໄຫມ້ໄດ້ຫລື
- 28 ຫລືຜູ້ໃດຈະຍ່າງເທິງຖ່ານໄຟແດງແລ້ວ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ຕີນຂອງເຂົາຖືກໄຟລວກໄດ້ຫລື
- 29 ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າຫາເມັງຂອງເພື່ອນບ້ານກໍເປັນຢ່າງນັ້ນແຫລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ແຕະຕ້ອງນາງແລ້ວຈະບໍ່ຖືກປັບໂທດ
- 30 ຖ້າຂະໂມຍເຂົ້າລັກ ເພື່ອບັນເທົາຄວາມຢາກເມື່ອເຂົາຫົວ ຄົນກໍດູຫມິ່ນຂະໂມຍນັ້ນບໍ່ແມ່ນຫລື
- 31 ຖ້າຈັບເຂົາໄດ້ ເຂົາຕ້ອງຊໍາຮະຄົນເຈັດເທົ່າ ເຂົາຈະຕ້ອງໃຫ້ສິ່ງຂອງທັງສິ້ນໃນບ້ານຂອງເຂົາ
- 32 ຊາຍໃດທີ່ລ່ວງປະເວນີຜິວເມັງ ຍ່ອມບໍ່ມີສາມັນສໍານຶກ ຜູ້ໃດທີ່ກະທໍາຢ່າງນັ້ນກໍທໍາລາຍຕົນເອງ
- 33 ເຂົາໄດ້ຮັບບາດແຜແລະຄວາມອັບຍິດ ແລະຈະລ້າງຄວາມຂາຍຫນ້າຂອງຕົນກໍບໍ່ໄດ້
- 34 ເພາະຄວາມໂມໂຫກະທໍາໃຫ້ຄົນຫົງຫວງ ໃນວັນທີ່ເຂົາແກ້ແຄ້ນ ເຂົາຈະບໍ່ມີຂອບເຂດ
- 35 ເຂົາຈະບໍ່ຮັບຄ່າທໍາຂວັນໃດໆ ເຖິງເຈົ້າຈະເພີ່ມຂອງຂວັນກອງທໍາຫົວ ເຂົາກໍບໍ່ເຊົາໂມໂຫ

7 ເລຫລຸ່ມມານຍາຂອງຍິງໂສເພນີ

The False Attractions of Adultery

- 1 ລູກເອີຍ ຈິ່ງຈິດຈໍາສິ່ງທີ່ພໍ່ເວົ້າ ແລະຢ່າລືມສິ່ງທີ່ພໍ່ບອກໃຫ້ເຈົ້າເຮັດ ຈິ່ງເຮັດສິ່ງທີ່ພໍ່ບອກ ແລ້ວຊີວິດຂອງເຈົ້າຈະຮຸ່ງເຮືອງ
- 2 ຈິ່ງບົວລະບັດຮັກສາຄໍາສອນຂອງເຮົາເຫມືອນເຈົ້າຮັກສາຕາ
- 3 ໃຫ້ຍິດຖືແລະບັນທຶກຄໍາສອນຂອງເຮົາໄວ້ໃນໃຈຂອງເຈົ້າຕລອດເວລາ
- 4 ຈິ່ງຮັກແພງປັນຍາເຫມືອນຮັກແພງນ້ອງສາວ ແລະເພື່ອນສນິດຂອງເຈົ້າ
- 5 ບັນຍາຈະຮັກສາບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າໄປຫຍຸ້ງກ່ຽວກັບເມັງຂອງຄົນອື່ນ ແລະກັບຍິງປາກຫວານໃຈຊົ່ວທັງຫລາຍ
- 6 ມື້ນຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວອອກໄປທາງປ່ອງຢ້ຽມເຮືອນ ໄດ້ເຫັນພວກຄົນຫນຸ່ມທີ່ຍັງອ່ອນຕໍ່ໂລກຫລາຍຄົນຢ່າງໄປມາ
- 7 ໃນບັນດາຄົນເຫລົ່ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄົນນຶ່ງໂງ່ກວ່າຫມູ່
- 8 ຄືຄົນນັ້ນໄດ້ຍ່າງໄປຕາມຖນົນ ເມື່ອເຖິງແຈທາງບ່ອນຍິງຄົນນຶ່ງອາສັຍຢູ່ ເຂົາກໍຍ່າງກາຍໄປໃກ້ເຮືອນນາງ
- 9 ໃນເວລາຄໍາພໍ່ມືດພຸ່ມພູ ເວລາຄໍາຄືນ ແລະຄວາມມືດ
- 10 ຍິງຄົນນັ້ນກໍໄດ້ພົບຊາຍຄົນນີ້ ນາງໄດ້ແຕ່ງຕົວເຫມືອນຍິງໂສເພນີ ແລະມີອຸບາຍຫລອກລໍ້
- 11 ນາງເປັນແມ່ເລງບໍ່ມີຢ່າງອາຍ ແລະມັກອອກໄປຢ່າງຫລິ້ນຕາມຖນົນສເມີ
- 12 ນາງມັກຈະຍືນຄອຍຢູ່ແຈທາງແຍກບ່ອນໃດບ່ອນນຶ່ງ ລາງເທື່ອກໍຢູ່ຕາມຖນົນ ແລະລາງເທື່ອກໍຢູ່ໃນຕລາດ
- 13 ນາງໂດດກອດຊາຍຫນຸ່ມ ແລະໃຊ້ແສງຕາຫລຽວເບິ່ງຫນ້າເຂົາທັງເວົ້າວ່າ,
- 14 “ມື້ນີ້ນ້ອງມີອາຫານທີ່ນໍາມາ ຢາກເອົາຖວາຍບູຊາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 15 ດັ່ງນັ້ນ ນ້ອງຈິ່ງອອກມາຄອຍຖ້າພົບກັບອ້າຍ ດຽວນີ້ນ້ອງກໍພົບອ້າຍແລ້ວ
- 16 ນ້ອງໄດ້ເອົາຜ້າໄຫມສີຕ່າງໆຈາກເອຍີບປູຕຽງນອນ
- 17 ພ້ອມກັບອົບຜ້າປູນອນດ້ວຍນໍ້າຫອມກິສນາ ແລະອົບເຊີຍ
- 18 ໄປເທາະ ໃຫ້ພວກເຮົາໄປມ່ວນຊື່ນກັນດ້ວຍຄວາມຮັກຕລອດຄືນ ພວກເຮົາຈະມີຄວາມສຸກຢູ່ໃນອ້ອມແຂນເຊິ່ງກັນແລະກັນ
- 19 ເພາະວ່າຜິວຂອງນ້ອງບໍ່ຢູ່ເຮືອນ ເຂົາເດີນທາງໄປໂກ
- 20 ພ້ອມກັບຖືເງິນໄປນໍາຈໍານວນຫລາຍ ມື້ເພັງເຂົາຈິ່ງຈະກັບມາ”

- 21 ນາງໄດ້ລໍຊາຍຜູ້ນັ້ນດ້ວຍຄວາມອ່ອນຫວານອັນຫນ້າຮັກດັ່ງນີ້ແຫລະ ເຂົາຈຶ່ງຫລົງກິນໃນຄວາມເວົ້າອັນຫວານຊື່ນຂອງນາງ
- 22 ທັນໃດນັ້ນ ເຂົາກໍຕິດຕາມນາງໄປເຫມືອນເຂົາຈູງງົວເຖິກໄປສູ່ບ່ອນຂ້າ ຫລືເຫມືອນຕ້ອນກວາງລົງໄປໃນຫລຸມ
- 23 ໃນບ່ອນນັ້ນລູກທະນູຈະແທງທະລູເຂົ້າໄປເຖິງຫົວໃຈຂອງມັນ ຄົນຜູ້ນັ້ນເປັນເຫມືອນນົກເຂົ້າໄປຫາຕານ່າງ ເຂົາບໍ່ຮູ້ເລີຍວ່າຊີວິດຂອງຕົນຈະເປັນອັນຕະຣາຍ
- 24 ພວກລູກເອີຍ ບັດນີ້ຈິ່ງຟັງພໍ່ ຈິ່ງເອົາໃຈໃສ່ໃນສິ່ງທີ່ພໍ່ບອກສອນ
- 25 ຢ່າໃຫ້ຜູ້ຍິງເຊັ່ນນັ້ນຂຸນະໃຈໄດ້ ຢ່າຫລົງເດີນໄປນ່າງ ເພາະວ່ານາງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊາຍຈົບຫາຍໄປຫລາຍຄົນແລ້ວ
- 26 ແລະເປັນເຫດໃຫ້ຄົນຕາຍກໍຫລວງຫລາຍນັບບໍ່ຖ້ວນ
- 27 ການໄປຍັງເຮືອນຂອງຜູ້ຍິງເຊັ່ນນີ້ ກໍຄືເຈົ້າໄປສູ່ພິພົບຄົນຕາຍ ມັນເປັນທາງລັດສຳລັບໄປຕາຍ

8 ບັນຍາເປັນຂອງປະເສີດ

The Gifts of Wisdom

- 1 ຈິ່ງຟັງ ບັນຍາຈະເອີ້ນອອກໄປ ຄົນທັງຫລາຍຈະໄດ້ຍິນບັນຍາເອີ້ນ
- 2 ບັນຍາຍືນຍູ່ເທິງຈອມພູຂ້າງຖນົນ ແລະຢູ່ທີ່ສີ່ແຍກ
- 3 ຢູ່ທີ່ປາກປະຕູເຂົ້າເມືອງ ບັນຍາໄດ້ເອີ້ນວ່າ,
- 4 “ມະນຸດເອີຍ ຈິ່ງຟັງສຽງຮ້ອງຂອງເຮົາ ເຮົາເອີ້ນມະນຸດທຸກຄົນໃນໂລກ
- 5 ພວກເຈົ້າຍັງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່ບໍ່ ຖ້າຢ່າງນັ້ນຈິ່ງຮຽນເປັນຜູ້ໃຫຍ່ສາ ພວກເຈົ້າໂງ່ບໍ່ ຈິ່ງຮ້າຮຽນໃຫ້ສລາດສາ
- 6 ຈິ່ງຟັງຖ້ອຍຄຳອັນລ້ຳຄ່າຂອງເຮົາ ຖ້ອຍຄຳທັງປວງທີ່ເຮົາບອກເຈົ້ານັ້ນຖືກຕ້ອງ
- 7 ສິ່ງທີ່ເຮົາເວົ້າເປັນຄວາມຈິງທັງນັ້ນຄວາມໂຫດຮ້າຍເປັນສິ່ງຫນ້າກຽດຊັງຕໍ່ຮິມຜີປາກຂອງເຮົາ
- 8 ບັນດາຄຳປາກຂອງເຮົານັ້ນຊອບທັມ ໃນນັ້ນບໍ່ມີອັນໃດບໍ່ຈິງ ຫລືທຳໃຫ້ຫລົງທາງ
- 9 ສຳລັບຜູ້ທີ່ເຂົ້າໃຈກໍແຈ້ງ ແລະສຳລັບຜູ້ມີຄວາມຮູ້ກ່າງ່າຍດີ
- 10 ຈິ່ງຊອກຫາຄຳສອນຂອງເຮົາຫລາຍກວ່າຊອກຫາເງິນ ແລະຊອກຫາຄວາມຮູ້ຫລາຍກວ່າຊອກຫາຄຳ
- 11 ເພາະວ່າບັນຍາປະເສີດກວ່າເພັດ ສິ່ງທີ່ເຈົ້າປາກຖນານັ້ນຈະທຽບເທົ່າກັບບັນຍາບໍ່ໄດ້
- 12 ເຮົາມີຄວາມຮອບຮູ້ແລະເຫັນແຈ້ງທຸກຢ່າງ
- 13 ການກຽດຊັງຄວາມຊົ່ວຄືການຢ່າເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຮົາກຽດຊັງຄວາມທະເຍີທະຍານ ກຽດຊັງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແລະຄຳຕົວະ
- 14 ເຮົາມີແຜນການ ແລະດຳເນີນຕາມແຜນການນັ້ນ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈແລະມີກຳລັງ
- 15 ເຮົາຊ່ອຍໃຫ້ກະສັດທັງຫລາຍໄດ້ຄອບຄອງເມືອງ ແລະຊ່ອຍພວກປົກຄອງອອກກິດຫມາຍຢ່າງຍຸດຕິທັມ
- 16 ພວກເຂົາໃນທົ່ວໂລກໄດ້ປົກຄອງຍ້ອນເຮົາຊ່ອຍເຫລືອ ພວກບຸຣຸດ ແລະເຈົ້າຊຸນມຸນນາຍກໍເຫມືອນກັນ
- 17 ເຮົາຮັກຜູ້ທີ່ຮັກເຮົາ ໃຜກໍຕາມທີ່ສແວງຫາເຮົາກໍຈະພົບເຮົາ
- 18 ເຮົາມີຊັບສົມບັດ ແລະກຽດຕິຍົດ ມີຄວາມຈະເຣີນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະເຮັດທຸກຢ່າງສຳເຣັດຜົນ
- 19 ຫມາກຜົນທີ່ເຈົ້າໄດ້ຈາກເຮົານັ້ນດີກວ່າເງິນຄຳບໍຣິສຸດ
- 20 ເຮົາດຳເນີນຊີວິດໃນທາງຊອບທັມ ແລະເຄັ່ງຄັດຢູ່ໃນຄວາມຍຸດຕິທັມ
- 21 ໃຫ້ຊັບສົມບັດແກ່ຜູ້ທີ່ເຮົາຮັກ ແລະບັນຈຸຊັບໄວ້ເຕັມເຮືອນຂອງເຂົາ

Wisdom's Part in Creation

(ຢຣ 1:1-3)

- 22 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂົງສ້າງເຮົາກ່ອນທຸກສິ່ງ ເປັນພຣະຣາຊກິດເບື້ອງຕົ້ນຂອງພຣະອົງຕັ້ງແຕ່ເທິງມາແລ້ວ
- 23 ເຮົາຖືກສ້າງໄວ້ຕັ້ງແຕ່ໃດໆມາ ຕັ້ງແຕ່ກ່ອນເລີ້ມສ້າງໂລກ
- 24 ເຮົາເກີດກ່ອນມະຫາສມຸດ ແລະບໍ່ນ້ຳ
- 25 ກ່ອນພູນ້ອຍ ພູໃຫຍ່ທັງຫລາຍ
- 26 ກ່ອນພຣະເຈົ້າຂົງສ້າງໂລກ ແລະພື້ນດິນ ຫລືກ່ອນດິນແດນເມັດທຳອິດ
- 27 ເມື່ອພຣະອົງຂົງສ້າງທ້ອງຟ້າ ຂົງຄົງຂອບຟ້າຂ້າມມະຫາສມຸດ
- 28 ຂົງບັນຈຸເມກໃສ່ໃນທ້ອງຟ້າ ຂົງໄຂຽນນ້ຳບາດານ
- 29 ຂົງສັ່ງໃຫ້ນ້ຳທະເລຢູ່ເປັນທີ່ເປັນບ່ອນ ແລະເມື່ອຂົງວາງສິລາເລີກຂອງໂລກ ເຮົາຢູ່ທີ່ນັ້ນແລ້ວ
- 30 ເຮົາເຫມືອນນາຍຊ່າງຢູ່ຄຽງຂ້າງພຣະອົງ ທຸກໆວັນເຮົາທຳໃຫ້ພຣະອົງປິຕິຍິນດີ
- 31 ເຮົາຫລິ້ນຢ່າງມີຄວາມສຸກຢູ່ນຳພຣະອົງ ຢູ່ນຳໂລກ ແລະມະນຸດຊາດທັງປວງ
- 32 ພວກຄົນຫນຸ່ມເອີຍ ບັດນີ້ຈົ່ງຟັງເຮົາ ຈົ່ງດຳເນີນຕາມທາງຂອງເຮົາ ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະມີຄວາມສຸກ
- 33 ໃຫ້ຟັງຄຳສັ່ງສອນ ຢ່າລະເລີຍ ແລະໃຫ້ສລາດ
- 34 ຄົນຜູ້ທີ່ຟັງເຮົາ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນປະຕູ ແລະຢູ່ທາງເຂົ້າເຮືອນຂອງເຮົາທຸກວັນຈະມີຄວາມສຸກ
- 35 ຜູ້ທີ່ພົບເຫັນເຮົາກຳພົບຊີວິດ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຂົງພໍພຣະທັຍຜູ້ນັ້ນ
- 36 ຜູ້ທີ່ເຮັດຜິດຕໍ່ເຮົາກຳທຳຮ້າຍຕົວເອງ ຜູ້ໃດຊົງເຮົາ ຜູ້ນັ້ນຮັກຄວາມຕາຍ

9 ການເຊີນຊວນຂອງປັນຍາແລະຄວາມໂງ່

Wisdom's Feast

- 1 ປັນຍາໄດ້ສ້າງເຮືອນຂອງຕົນແລ້ວ ນາງໄດ້ຕັ້ງເສົາເຈັດຕົ້ນ
- 2 ປັນຍາໄດ້ຂ້າສັດຂອງນາງ ໄດ້ປະສົມເຫລົ້າອະງຸ່ນຂອງນາງ ໄດ້ຈັດໂຕະຂອງນາງແລ້ວ
- 3 ແລະໄດ້ລົງສາວໃຊ້ຂອງນາງອອກໄປ ລົງສຽງເອີ້ນຈາກທີ່ສູງໃນເມືອງ
- 4 ວ່າ, “ຜູ້ໃດທີ່ເປັນຄົນໂງ່ ໃຫ້ເຂົາທັນເຂົ້າມາທາງນີ້” ນາງເວົ້າກັບຜູ້ທີ່ໄຮ້ສາມັນສຳນຶກວ່າ
- 5 “ມາເຖີດ ມາຮັບປະທານເຂົ້າຈີ່ຂອງເຮົາ ແລະດື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນທີ່ເຮົາໄດ້ປະສົມ
- 6 ຈົ່ງຖິ້ມຄວາມໂງ່ເສັງ ແລະດຳລົງຊີວິດຢູ່ ດຳເນີນໃນທາງຂອງຄວາມຮອບຮູ້ນັ້ນເຖີດ”

General Maxims

- 7 ຜູ້ທີ່ວ່າກ່າວຄົນມັກເຍາະເຍີ້ຍ ຈະໄດ້ຮັບການດູຫມິ່ນ ແລະຜູ້ທີ່ຕັກເຕືອນຄົນຊົ່ວຮ້າຍຈະຖືກກ່າວຫຍາບຊ້າ
- 8 ຢ່າຕັກເຕືອນຄົນມັກເຍາະເຍີ້ຍ ເພາະເຂົາຈະກຽດຊັງເຈົ້າ ຈົ່ງຕັກເຕືອນຄົນມີປັນຍາ ແລະເຂົາຈະຮັກເຈົ້າ
- 9 ຈົ່ງໃຫ້ຄຳສັ່ງສອນແກ່ຄົນມີປັນຍາ ແລະເຂົາຈະສລາດຍິ່ງຂຶ້ນ ຈົ່ງສອນຄົນຊອບທັມ ແລະເຂົາຈະເພີ່ມການຮຽນຮູ້ຫລາຍຂຶ້ນ
- 10 ຄວາມຍ່າເກງພຣະເຈົ້າ ເປັນທີ່ເລີ້ມຕົ້ນຂອງປັນຍາ ແລະຂຶ້ນຮູ້ຈັກອົງບໍຣິສຸດ ເປັນຄວາມຮອບຮູ້
- 11 ເນື່ອງຈາກເຮົາ ວັນຄົນຂອງເຈົ້າຈະເພີ່ມທະວີຄູນ ແລະປີເດືອນແຫ່ງຊີວິດຂອງເຈົ້າຈະເພີ່ມພູນ
- 12 ຖ້າເຈົ້າສລາດ ເຈົ້າກໍສລາດເພື່ອຕົນເອງ ຖ້າເຈົ້າເຍາະເຍີ້ຍ ເຈົ້າກໍຈະທົນທຸກ

Folly's Invitation and Promise

- 13 ຍິງໂງ່ນັ້ນສຽງປາກດັງ ນາງບ່ອຍຕົວ ແລະບໍ່ຮູ້ຈັກອາຍ
- 14 ນາງນັ່ງທີ່ປະຕູເຮືອນຂອງນາງ ແລະໃນທີ່ສູງໃນເມືອງ
- 15 ແລະເອີ້ນໃສ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຜ່ານໄປ ຜູ້ຢ່າງຊື່ໄປຕາມທາງຂອງເຂົາ
- 16 ວ່າ, “ຜູ້ໃດທີ່ເປັນຄົນໂງ່ ໃຫ້ເຂົາທັນເຂົ້າມາທີ່ນີ້” ນາງເວົ້າກັບເຂົາຜູ້ໄຮ້ສາມັນສຳນຶກ

- 17 ວ່າ, “ນ້ຳທີ່ຂະໂມຍມາຫວານດີ ແລະເຂົ້າຫນົມທີ່ຮັບປະທານໃນທີ່ລັບກໍແຊບ”
- 18 ແຕ່ເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າຄົນຕາຍຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະແຂກຂອງນາງກໍຢູ່ໃນແດນຂອງຜູ້ຕາຍອັນເລິກ

10 ປຽບທຽບຄົນທ່ຽງທັມກັບຄົນຊົ່ວຮ້າຍ

Wise Sayings of Solomon The Proverbs of Solomon

- 1 ສຸພາສິດຂອງໂຊໂລໂມນ ບຸດຊາຍທີ່ສລາດກະທຳໃຫ້ບິດາຍິນດີ ແຕ່ບຸດຊາຍທີ່ໂງ່ເປັນຄວາມໂສກຂອງມານດາເຂົາ
- 2 ຄັງຊັບອະທັມບໍ່ເປັນກຳໄລ ແຕ່ຄວາມຊອບທັມຊ່ອຍກູ້ຈາກຄວາມຕາຍ
- 3 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງປ່ອຍໃຫ້ຄົນຊອບທັມທິວ ແຕ່ພຣະອົງຊົງຂັດຂວາງຄວາມຢາກຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍ
- 4 ຄວາມຂີ້ຄ້ານເປັນເຫດໃຫ້ເກີດຄວາມຍາກຈົນ ແຕ່ຄວາມຂັ້ນຂັນແຂງກະທຳໃຫ້ຮັ່ງມີ
- 5 ບຸດຊາຍທີ່ສະລົມໄວ້ໃນຣະດູແລ້ງກໍເປັນຄົນຫຍັ້ງຮູ້ ແຕ່ບຸດຊາຍຜູ້ຫລັບໃນຣະດູກ່ຽວກຳຄວາມອັບອາຍມາ
- 6 ພຣະພອນຢູ່ເທິງຫົວຂອງຜູ້ຊອບທັມ ແຕ່ຄວາມທາຣຸນຖ້ວມປາກຄົນຊົ່ວຮ້າຍ
- 7 ການຣະລຶກເຖິງຂອງຄົນຊອບທັມເປັນພຣະພອນ ແຕ່ຊື່ສຽງຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍຈະເນົ່າເສັງ
- 8 ໃຈທີ່ປະກອບດ້ວຍປັນຍາຈະສົນໃຈໃນປັນຍັດ ແຕ່ຄົນທີ່ເວົ້າໂງ່ຈະເຖິງຄວາມພິນາດ
- 9 ຜູ້ໃດທີ່ດຳເນີນໃນຄວາມຊື່ສັດກໍດຳເນີນຢ່າງຫມັ້ນຄົງດີ ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຮັດທາງຂອງຕົນໃຫ້ຊົ່ວກໍຈະປາກົດແຈ້ງແກ່ຄົນອື່ນ
- 10 ຜູ້ທີ່ຍົກຄົວລົ້ວຕາກໍກວນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແຕ່ຜູ້ທີ່ຕັກເຕືອນຢ່າງກ້າຫານຈະສ້າງສັນຕິພາບ
- 11 ປາກຂອງຄົນຊອບທັມເປັນບໍ່ນ້ຳຊີວິດ ແຕ່ປາກຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍປົດບັງຄວາມທາຣຸນ
- 12 ຄວາມກຽດຊັງກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດຄວາມວິວາດ ແຕ່ຄວາມຮັກຄອບຄົວບັນດາການທໍຣະຍົດເສັງ
- 13 ທີ່ຮິມສົບຂອງຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຈະພົບປັນຍາ ແຕ່ໄມ້ແສ້ກໍເຫມາະສຳລັບຫລັງຂອງຄົນໂງ່ນຳຄວາມພິນາດມາໃກ້
- 14 ຄົນມີປັນຍາກໍສະລົມຄວາມຮູ້ໄວ້ ແຕ່ປາກຂອງຄົນໂງ່ນຳຄວາມເດືອດຮ້ອນມາໃກ້
- 15 ຊັບສົມບັດຂອງຄົນຮັ່ງມີ ຄືເມືອງເຂັ້ມແຂງຂອງເຂົາ ແຕ່ຄວາມຍາກຈົນຂອງຄົນຈົນ ຄືຄວາມທຸກລຳບາກຂອງເຂົາ
- 16 ຜົນງານຂອງຄົນຊອບທັມນຳໄປເຖິງຊີວິດ ແຕ່ຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍນຳໄປເຖິງບາບ
- 17 ຜູ້ສົນໃຈໃນຄຳສັ່ງສອນກໍຢູ່ໃນທາງແຫ່ງຊີວິດ ແຕ່ຜູ້ປະຕິເສດຄຳເຕືອນສະຕິກໍຫລົງຫນີໄປ
- 18 ຜູ້ປົດບັງຄວາມກຽດຊັງມີຮິມສົບມຸສາ ແລະຜູ້ອອກປາກໃສ່ຮ້າຍເປັນຄົນໂງ່
- 19 ການເວົ້າຫລາຍກໍສະລົມການທໍຣະຍົດ ແຕ່ຜູ້ຍັບຍັ້ງຮິມສົບຂອງຕົນເປັນຜູ້ຫຍັ້ງຮູ້
- 20 ລັ້ນຂອງຄົນຊອບທັມ ຄືເງິນເນື້ອບໍຣິສຸດ ຄວາມຄິດຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍມີຄຳແຕ່ຫນ້ອຍ
- 21 ຮິມສົບຂອງຄົນຊອບທັມລ້ຽງຄົນເປັນອັນມາກ ແຕ່ຄົນໂງ່ຕາຍເພາະຂາດສາມັນສຳນຶກ
- 22 ພຣະພອນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກະທຳໃຫ້ຮັ່ງມີ ແລະພຣະອົງບໍ່ໄດ້ແຖມຄວາມໂສກເສົ້າໄວ້ດ້ວຍ
- 23 ຄົນໂງ່ກະເຮັດຄວາມຜິດເຫມືອນການຫລິ້ນສນຸກ ແຕ່ຄວາມປະພຶດອັນປະກອບດ້ວຍປັນຍາ ເປັນຄວາມເພີດເພີນແກ່ຄົນທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ
- 24 ສິ່ງໃດທີ່ຄົນຊົ່ວຮ້າຍຄິດຢ້ານກົວ ມັນຈະມາເຖິງເຂົາ ແຕ່ສິ່ງໃດທີ່ຄົນຊອບທັມປາຖນາ ພຣະອົງຊົງເຮັດຕາມໃຫ້
- 25 ເມື່ອພະຍຸຮ້າຍຜ່ານໄປແລ້ວ ຄົນຊົ່ວກໍບໍ່ມີອີກ ແຕ່ຄົນຊອບທັມຈະໄດ້ຮັບການສະຖາປະນາໄວ້ເປັນນິດ
- 26 ເຫມືອນນ້ຳສົ້ມກັບແຂ້ວ ແລະຄວັນກັບຕາເປັນສັນໃດ ຄົນຂີ້ຄ້ານກັບຜູ້ທີ່ໃຊ້ເຂົ້າກໍເປັນສັນນັ້ນ
- 27 ຄວາມຍ່າເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນຍິດຊີວິດໃຫ້ຍາວໄປ ແຕ່ປີເດືອນຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນຈະສັ້ນເຂົ້າ

- 28 ຄວາມຫວັງຂອງຄວາມຊອບທັມຈົບລົງໃນຄວາມຍິນດີ ແຕ່ຄວາມມຸ່ງຫວັງຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍກໍສູນເປົ່າ
- 29 ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນທີ່ກຳບັງເຂັ້ມແຂງແກ່ຜູ້ປະພຶດຢ່າງທ່ຽງທັມ ແຕ່ຜູ້ກະທຳຊົ່ວພຣະອົງຊົງທຳລາຍ
- 30 ຜູ້ຊອບທັມຈະບໍ່ຖືກກຳຈັດເລີຍ ແຕ່ຄົນຊົ່ວຮ້າຍຈະບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ
- 31 ປາກຂອງຄົນຊອບທັມນຳປັນຍາອອກມາ ແຕ່ລິ້ນຂອງຄົນຊົ່ວຈະຖືກຕັດອອກ
- 32 ຮິມລິບຂອງຄົນຊອບທັມຮູ້ວ່າອັນໃດພໍທູຄົນ ແຕ່ປາກຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍຮູ້ວ່າສິ່ງໃດທີ່ເຈັບປວດ

11

Chapter 11

- 1 ຕາຊ້ຳຂີ້ລັກນັ້ນເປັນທີ່ກຽດຊັງຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ລູກຕຸ້ມທີ່ຍຸດຕິທັມເປັນທີ່ປິຕິຍິນດີແດ່ພຣະອົງ
- 2 ເມື່ອຄວາມເຍີ້ຍິ່ງມາເຖິງ ຄວາມຫຍາມນ້ຳຫນ້າກຳມາດ້ວຍ ແຕ່ປັນຍາຢູ່ກັບຄົນຖ່ອມໃຈ
- 3 ຄວາມສັດຊື່ຂອງຄົນທີ່ທ່ຽງທັມຍ່ອມນຳເຂົາ ແຕ່ຄວາມຄິດໂກງຂອງຄົນທໍຣະຍົດຍ່ອມທຳລາຍເຂົາ
- 4 ຄວາມຮັ່ງມີບໍ່ອ່ານວຍກຳໄລໃນວັນຊົງພຣະພິໂຣດ ແຕ່ຄວາມຊອບທັມຊ່ອຍກູ້ໃຫ້ພົ້ນຄວາມມໍຣະນາ
- 5 ຄວາມຊອບທັມຂອງຄົນທີ່ບໍ່ມີຕຳຫນິຍ່ອມຮັກສາທາງຂອງເຂົາໃຫ້ຊື່ ແຕ່ຄົນຊົ່ວຮ້າຍກໍລົ້ມລົງດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຂົາເອງ
- 6 ຄວາມຊອບທັມຂອງຄົນທ່ຽງທັມຍ່ອມຊ່ອຍກູ້ເຂົາ ແຕ່ຄົນທໍຣະຍົດຈະຖືກຮາຄະຂອງເຂົາຈັບເປັນຊະເລີຍ
- 7 ເມື່ອຄົນຊົ່ວຮ້າຍຕາຍ ຄວາມຫວັງຂອງເຂົາກໍພິນາດ ແລະຄວາມມຸ່ງຫວັງຂອງຄົນຊົ່ວຊຳກໍສູນເປົ່າ
- 8 ຄວາມຊອບທັມຮັບການຊ່ອຍເຫລືອໃຫ້ພົ້ນຄວາມລຳບາກ ແລະຄົນຊົ່ວຮ້າຍເຂົ້າໄປແທນທີ່
- 9 ຄົນບໍ່ຮູ້ພຣະເຈົ້າທຳລາຍເພື່ອນບ້ານຂອງເຂົາດ້ວຍປາກ ແຕ່ຄົນຊອບທັມໄດ້ຮັບການຊ່ອຍໃຫ້ພົ້ນດ້ວຍອາສັຍຄວາມຮູ້
- 10 ເມື່ອຄົນຊອບທັມຢູ່ເຢັນເປັນສຸກບ້ານເມືອງກໍຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະເມື່ອຄົນຊົ່ວຮ້າຍພິນາດ ກໍມີສຽງໂຮ່ຮ້ອງດ້ວຍຄວາມຍິນດີ
- 11 ໂດຍພອນຂອງຄົນທ່ຽງທັມບ້ານເມືອງກໍເປັນທີ່ຍິກຍ້ອງ ແຕ່ວ່າມັນຂວ້າລົງໂດຍປາກຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍ
- 12 ບຸກຄົນດູຖູກເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນຍ່ອມຂາດສາມັນສຳນຶກ ແຕ່ຄົນທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈກໍຍັງມີດຽງບູຢູ່
- 13 ບຸກຄົນທີ່ທ່ຽງຊຸບຊິບກໍເສີຍຄວາມລັບ ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ໄວ້ວາງໃຈໄດ້ຍ່ອມປິດບັງສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດໄວ້ໄດ້
- 14 ທີ່ໃດທີ່ບໍ່ມີການນຳ ປະຊາຊົນກໍລົ້ມລົງ ແຕ່ໃນທີ່ຊຶ່ງມີທີ່ປຶກສາຫລາຍຍ່ອມມີຄວາມປອດພັຍ
- 15 ບຸກຄົນຜູ້ຮັບປະກັນຄົນອື່ນຈະຕ້ອງທົນທຸກ ແຕ່ຄົນທີ່ກຽດການຮັບປະກັນຍ່ອມປອດພັຍ
- 16 ສະຕຣິງາມສະງ່າຍ່ອມໄດ້ຮັບກຽດ ແລະຊາຍຫນ້າເລືອດຍ່ອມຮັ່ງມີ
- 17 ຊາຍຜູ້ມີຄວາມເອັນດູຍ່ອມໃຫ້ປໂຍດແກ່ຕົນ ແຕ່ຊາຍທີ່ໂຫດຮ້າຍຍ່ອມທຳໃຫ້ຕົວເອງເຈັບ
- 18 ຊາຍຊົ່ວຮ້າຍໄດ້ຜົນຈ້າງທີ່ຫລອກລວງ ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ຫວ່ານຄວາມຊອບທັມຈະໄດ້ບຳເໜັດທີ່ແນ່ນອນ
- 19 ບຸກຄົນຜູ້ຕັ້ງຫມັ້ນຢູ່ໃນຄວາມຊອບທັມຈະມີຊີວິດຢູ່ ແຕ່ບຸກຄົນຜູ້ຕິດຕາມຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈະເຖິງຄວາມຕາຍ
- 20 ຄົນທີ່ຄວາມຄິດຊົ່ວເປັນທີ່ຫນ້າກຽດຊັງແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ຄົນທີ່ມີທາງໂຮ່ຕຳຫນິຍ່ອມເປັນທີ່ປິຕິຍິນດີຂອງພຣະອົງ
- 21 ຈິ່ງແນ່ໃຈເຖິດ ຄົນຊົ່ວຮ້າຍຈະຕ້ອງຖືກທຳລາຍຢ່າງແນ່ນອນ ແຕ່ບັນດາຜູ້ທີ່ເປັນຄົນຊອບທັມຈະໄດ້ຮັບການຊ່ອຍກູ້
- 22 ສະຕຣິງາມທີ່ປາສຈາກຄວາມສລຽວສລາດກໍເຫມືອນຮ່ວງຄຳທີ່ດັງຂອງຫມູ
- 23 ຄວາມປາຖນາຂອງຄົນຊອບທັມຈົບລົງໃນຄວາມດີເທົ່ານັ້ນ ຄວາມມຸ່ງຫວັງຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍຈົບລົງໃນຄວາມພິໂຣດ

- 24 ບາງຄົນຍິ່ງໃຫ້ຍິ່ງຮັ່ງມີ ບາງຄົນຍິ່ງຍຶດສິ່ງທີ່ຄວນໃຫ້ໄວ້ຍິ່ງຂັດສິນກໍມີ
- 25 ບຸກຄົນທີ່ໃຈກວ້າງຂວາງຍ່ອມໄດ້ຮັບຄວາມມັ່ງຄັ່ງ ບຸກຄົນທີ່ທົດນ້ຳ ເຂົາເອງຈະຮັບການທົດນ້ຳ
- 26 ປະຊາຊົນສາບແຊ່ຜູ້ທີ່ກັກເຂົ້າ ແຕ່ພຣະພອນຢູ່ເທິງຫົວຂອງຜູ້ທີ່ຂາຍເຂົ້າ
- 27 ບຸກຄົນຜູ້ສແວງຄວາມດີ ກໍສແວງຄວາມພໍໃຈ ແຕ່ຄວາມເດືອດຮ້ອນມາເຖິງຜູ້ທີ່ສແວງຫາທຳຄວາມຊົ່ວ
- 28 ບຸກຄົນຜູ້ວາງໃຈໃນຄວາມຮັ່ງມີຈະລົ້ມລະລາຍ ແຕ່ຄົນຊອບທັມຈະຮຸ່ງເຮືອງຢ່າງໃບໄມ້ຂຽວ
- 29 ບຸກຄົນຜູ້ທຳໃຫ້ຄົວເຮືອນຂອງເຂົາລຳບາກຈະຮັບລົມເປັນມໍຣະດົກ ແລະຄົນໂງ່ຈະເປັນຄົນໃຊ້ຂອງຄົນສລາດ
- 30 ຜົນຂອງຄົນຊອບທັມເປັນຕົ້ນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດ ການຝ່າຝົນກົດຫມາຍຍ່ອມທຳລາຍຊີວິດ
- 31 ເບິ່ງແມ່, ຖ້າຄົນຊອບທັມອາດຈະຖືກທຳໂຫດໃນແຜ່ນດິນໂລກ ຄົນຊົ່ວຮ້າຍແລະຄົນບາບຈະຍິ່ງກວ່ານັ້ນເທົ່າ
ໃດໜ່ວຍ

12

Chapter 12

- 1 ຜູ້ໃດທີ່ຮັກວິນັຍກໍຮັກຄວາມຮູ້ ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ກຽດຊັງການຕັກເຕືອນກໍເປັນຄົນໂງ່ຈ້າ
- 2 ຄົນດີເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ຄົນທີ່ຄິດການຊົ່ວຮ້າຍພຣະອົງຊົງລົງໂຫດ
- 3 ຄົນຈະຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍຄວາມໂຫດຮ້າຍບໍ່ໄດ້ ແຕ່ຮາກຂອງຄົນຊອບທັມຈະບໍ່ຮູ້ຈັກເຄື່ອນຍ້າຍ
- 4 ເມັງດີເປັນມົງກຸດຂອງຜິວຕິນ ແຕ່ນາງຜູ້ທີ່ນຳຄວາມອັບອາຍມາກໍເຫມືອນຄວາມເນົ່າເປ້ອຍໃນກະດູກຜິວ
- 5 ຄວາມຄິດຂອງຄົນຊອບທັມນັ້ນຍຸດຕິທັມ ແຕ່ຄຳຫາລືຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນທໍຣະຍົດ
- 6 ຖ້ອຍຄຳຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍຫມອບຄອຍປະຫັດປະຫານ ແຕ່ປາກຂອງຄົນທຸ່ງທັມຊ່ອຍຄົນໃຫ້ພົ້ນ
- 7 ຄົນຊົ່ວຮ້າຍຂວ້າແລ້ວແລະບໍ່ມີອີກ ແຕ່ເຮືອນຂອງຄົນຊອບທັມຍັງດຳຣົງຢູ່
- 8 ຄົນຈະໄດ້ຄຳຊົມເຊີຍຕາມສາມັນສຳນຶກທີ່ດີຂອງເຂົາ ແຕ່ຄົນທີ່ຄວາມຄິດຊົ່ວກໍເປັນທີ່ດູຫມິ່ນ
- 9 ຜູ້ນ້ອຍທີ່ທຳມາຫາກິນເອງ ກໍດີກວ່າຄົນທີ່ທຳທ່າວ່າເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ແຕ່ຂາດອາຫານ
- 10 ຄົນຊອບທັມຍ່ອມເຫັນແກ່ຊີວິດສັດຂອງເຂົາ ແຕ່ຄວາມກະຣຸນາຂອງຄົນຊົ່ວຄືຄວາມໂຫດຮ້າຍ
- 11 ບຸກຄົນທີ່ໄຖນາຂອງຕົນຈະມີອາຫານອຸດົມ ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ຕິດຕາມການງານທີ່ໄຮ້ຄ່າຍ່ອມບໍ່ມີສາມັນສຳນຶກ
- 12 ຫໍຄອຍແຊງແຮງຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍຫັກພັງລົງ ແຕ່ຮາກຖານຂອງຄົນຊອບທັມຕັ້ງຫມັ້ນຄົງຢູ່
- 13 ຄົນຊົ່ວຮ້າຍຍ່ອມຕິດບັງໂດຍການລະເມີດແຫ່ງຮິມສິບຂອງຕົນ ແຕ່ຄົນຊອບທັມຫນີພົ້ນຈາກຄວາມລຳບາກ
- 14 ຈາກຜົນແຫ່ງຖ້ອຍຄຳຂອງຕົນຄົນກໍອົມໃຈໃນຄວາມດີ ແລະຜົນງານແຫ່ງມືຂອງເຂົາກໍກັບມາຫາເຂົາ
- 15 ທາງຂອງຄົນໂງ່ນັ້ນຖືກຕ້ອງໃນສາຍຕາຂອງເຂົາເອງ ແຕ່ຄົນມີປັນຍາຍ່ອມຟັງຄຳແນະນຳ
- 16 ຈະຮູ້ຄວາມຮ້ອນໃຈຂອງຄົນໂງ່ໄດ້ທັນທີ ແຕ່ຄົນທີ່ຫຍິ່ງຮູ້ຍ່ອມບໍ່ສົນໃຈຕໍ່ການດູຫມິ່ນ
- 17 ບຸກຄົນຜູ້ໃດເວົ້າຄວາມຈິງໃຫ້ຫລັກຖານທີ່ຊື່ຕົງ ແຕ່ພຍານເທັດກ່າວຄຳຫລອກລວງ
- 18 ມີບາງຄົນທີ່ຄຳເວົ້າບໍ່ຈິງຂອງເຂົາເຫມືອນດາບແທງ ແຕ່ລິ້ນຂອງຄົນມີປັນຍານຳການຮັກສາມາໃຫ້
- 19 ຮິມຝີປາກທີ່ເວົ້າຈິງທົນຢູ່ໄດ້ເປັນນິດ ແຕ່ລິ້ນທີ່ເວົ້າຕົວະຢູ່ໄດ້ພຽງຊົ່ວຄາວ
- 20 ຄວາມຫລອກລວງຢູ່ໃນໃຈຂອງບັນດາຜູ້ຄິດແຜນການຊົ່ວຮ້າຍ ແຕ່ບັນດາຜູ້ກະແຜນງານທີ່ດີມີຄວາມຊື່ນບານ
- 21 ບໍ່ມີຄວາມຊົ່ວຕົກຢູ່ກັບຄົນຊອບທັມ ແຕ່ຄົນຊົ່ວຮ້າຍເຕັມດ້ວຍຄວາມລຳບາກ
- 22 ຮິມສິບທີ່ເວົ້າມຸສາເປັນທີ່ຫນ້າກຽດຊັງແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ບັນດາຜູ້ທີ່ປະພຶດຄວາມຊື່ສັດເປັນທີ່ປິຕິຍົນດີແດ່
ພຣະອົງ
- 23 ຄົນທີ່ຫຍິ່ງຮູ້ຍ່ອມເກັບຄວາມຮູ້ໄວ້ ແຕ່ຄົນໂງ່ປ່າວຮ້ອງຄວາມໂງ່ຂອງຕົນ
- 24 ມືຂອງຄົນທີ່ດູຫມິ່ນຈະຄອບຄອງ ຝ່າຍຄົນຂີ້ຄ້ານຈະຖືກບັງຄັບໃຫ້ທຳງານເປັນທາດ

- 25 ຄວາມກະວົນກະວາຍຂອງຄົນຖ່ວງດຶງເຂົາລົງ ແຕ່ຖ້ອຍຄຳທີ່ດີກະທຳໃຫ້ເຂົາຊື່ນຊົມ
- 26 ຄົນຊອບທັມທັນຈາກທາງຊົ່ວຮ້າຍ ແຕ່ທາງຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍນຳເຂົາເອງໃຫ້ຫນີໄປ
- 27 ຄົນຂີ້ຄ້ານຈະຈັບເຫຍື່ອຂອງເຂົາບໍ່ໄດ້ ແຕ່ຄົນດູຫມັ້ນຈະໄດ້ຊັບສົມບັດປະເສີດ
- 28 ໃນທາງຂອງຄວາມຊອບທັມເປັນຊີວິດ ແຕ່ທາງຂອງຄວາມຜິດນຳໄປເຖິງຄວາມມໍຣະນາ

13

Chapter 13

- 1 ລູກຊາຍທີ່ສລາດຍ່ອມເອົາໃຈໃສ່ເມື່ອບິດາບອກສອນ ແຕ່ລູກທີ່ໂງ່ບໍ່ຍ່ອມຮັບຟັງ
- 2 ຄົນດີຈະໄດ້ຮັບຮາງວັນຍ້ອນການເວົ້າດີ ແຕ່ຄົນໃຈຊົ່ວຕ້ອງການຄວາມໂຫດຮ້າຍ
- 3 ໃຫ້ລະມັດລະວັງສິ່ງທີ່ເຈົ້າເວົ້າ ເພື່ອຮັກສາຊີວິດຂອງຕົນ ເພາະຄົນທີ່ເວົ້າບໍ່ລະມັດລະວັງກໍທຳລາຍຕົນເອງ
- 4 ຄົນຂີ້ຄ້ານອາດຢາກໄດ້ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງຢ່າງແຮງກ້າ ແຕ່ເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ມັນ ຄົນດູຫມັ້ນຈະໄດ້ທຸກສິ່ງຕາມຄວາມຕ້ອງການ
- 5 ຄົນສັດຊື່ກຽດຊັງການຕົວະ ຄຳເວົ້າຂອງຄົນຊົ່ວບໍ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະເປັນຫນ້າລະອາຍ
- 6 ຄວາມຊອບທັມຍ່ອມຮັກສາຄົນຊອບທັມ ຄົນອະທັມຍ່ອມເສື່ອມເສັ້ນຍ້ອນຄວາມອະທັມ
- 7 ບາງຄົນສະແດງຕົນວ່າເປັນຄົນຮັ່ງມີ ແຕ່ວ່າບໍ່ມີຫຍັງເລີຍ ບາງຄົນສະແດງຕົນວ່າເປັນຄົນທຸກຍາກ ແຕ່ມີຊັບສົມບັດຢ່າງຫລວງຫລາຍ
- 8 ຄົນຮັ່ງມີໃຊ້ເງິນໄຖ່ເອົາຊີວິດໄວ້ ແຕ່ຄົນທຸກຍາກຈະບໍ່ຖືກຂູ່ເຂັນຍ້ອນເງິນ
- 9 ຄົນຊອບທັມເປັນເຫມືອນດວງອາທິດທີ່ສ່ອງແສງຮຸ່ງເຮືອງ ຄົນຊົ່ວຮ້າຍເປັນເຫມືອນຕະກູງທີ່ໃກ້ຈະມອດແລ້ວ
- 10 ການຍອມຮັບຟັງຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄົນອື່ນເປັນການສລາດ ແຕ່ການບໍ່ຍອມຟັງຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄົນອື່ນເປັນການບໍ່ດີ ເພາະມັນເປັນເຫດໃຫ້ຄົນເຮົາຜິດຖຽງກັນ
- 11 ຊັບສົມບັດທີ່ເຈົ້າຫາມາໄດ້ດ້ວຍວິທີງ່າຍໆນັ້ນ ບໍ່ເຫີງມັນກໍຈະສູນເສັງຫມົດ ແຕ່ຊັບທີ່ໄດ້ມາດ້ວຍເຫື່ອແຮງຂອງເຈົ້າຈະພາໃຫ້ເຈົ້າຈະເຣີນຂຶ້ນ
- 12 ເມື່ອຫມົດຫວັງຫົວໃຈກໍເຈັບຊ້າ ແຕ່ເມື່ອໄດ້ມາສົມຄວາມປາຖນາກໍຊົມຊື່ນຍິນດີ
- 13 ການບໍ່ຍອມຮັບເອົາຄຳແນະນຳທີ່ດີ ກໍຄືເຈົ້າແກວງຕົນຫາສັງນ ຖ້າເຈົ້າປະພຶດຕາມຄຳແນະນຳຂອງພຣະເຈົ້າເຈົ້າກໍຈະປອດພັຍ
- 14 ຄຳສອນຂອງນັກປາດເປັນບໍ່ເກີດແຫ່ງຊີວິດ ມັນຈະຊ່ອຍໃຫ້ເຈົ້າຫລີກຫນີໄປໄດ້ເມື່ອຕົກຢູ່ໃນອັນຕະລາຍ
- 15 ຜູ້ສລາດຮອບຄອບຍ່ອມໄດ້ຮັບຄວາມໂຄຣບນັບຖື ແຕ່ຄົນໃຈຄິດຍ່ອມນຳພັຍວິບັດມາສູ່ຕົນເອງ
- 16 ຄົນຜູ້ມີປັນຍາຍ່ອມຄິດກ່ອນສເມີຈຶ່ງກະທຳ ແຕ່ຄົນໂງ່ກ່ອວດຄວາມໂງ່ຂອງຕົນ
- 17 ທູດທີ່ບໍ່ສັດຊື່ຍ່ອມນຳຄວາມຍາກລຳບາກມາໃຫ້ ແຕ່ຜູ້ທີ່ສັດຊື່ກໍນຳສັນຕິມາ
- 18 ຄົນທີ່ບໍ່ສຶກສາອຳຮຽນຈະຍາກຈົນແລະໄຮ້ກຽດ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຟັງຄຳຕັກເຕືອນຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ
- 19 ການໄດ້ມາສົມຄວາມປາຖນາກໍດີແທ້ ສະນັ້ນຄົນໂງ່ຈຶ່ງບໍ່ຍອມປະຄວາມປາຖນາຊົ່ວ
- 20 ເມື່ອເຈົ້າຄົບກັບຄົນດີກໍມີສີແກ່ຕົວ ເມື່ອຄົບກັບຄົນຊົ່ວກໍພາຕົວເສົ້າຫມອງ
- 21 ຄວາມເຄາະຮ້າຍຕາມຕິດຄົນບາບ ແຕ່ຄວາມຈະເຣີນຮຸ່ງເຮືອງໃຫ້ບຳເຫນັດແກ່ຄົນຊອບທັມ
- 22 ຄົນດີປະມໍຣະດົກໄວ້ໃຫ້ແກ່ຫລານໆ ແຕ່ຊັບສົມບັດຂອງຄົນບາບນັ້ນສະສົມໄວ້ໃຫ້ຄົນຊອບທັມ
- 23 ດິນຂອງຄົນຍາກຈົນທີ່ໄຖ່ຖິ້ມໄວ້ກໍເກີດຜົນອຸດົມ ແຕ່ມັນຖືກກວາດໄປຕາມຄວາມອະຍຸດຕິທັມ
- 24 (ຮັກງົວໃຫ້ຜູກ ຮັກລູກໃຫ້ແອບສອນ) ບຸກຄົນທີ່ສງວນໄມ້ແສກກຽດຊັງລູກຂອງຕົນ ແຕ່ຜູ້ທີ່ຮັກເຂົາພຍາຍາມຕີສອນເຂົາ

25 ຄົນຊອບທັມຮັບປະທານໄດ້ຈົນພໍໃຈ ແຕ່ທ້ອງຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍກໍຫົວ

14

Chapter 14

- 1 ປັນຍາສ້າງເຮືອນຂອງນາງຂຶ້ນ ແຕ່ຄວາມໂງ່ມ້າງມັນລົງດ້ວຍມືຂອງຕົນ
- 2 ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ດຳເນີນໃນຄວມທຸ່ງທັມ ຍ່າເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ຄົດລ້ຽວໃນທາງຂອງເຂົາກໍດູຫມິ່ນພຣະອົງ
- 3 ໃນປາກຂອງຄົນໂງ່ມີໄມ້ແສ້ສຳລັບຫລັງຂອງເຂົາ ແຕ່ຮົມລົບຂອງນັກປາດຈະສງວນເຂົາໄວ້
- 4 ທີ່ໃດທີ່ບໍ່ມີງົວເຖິກ ທີ່ນັ້ນບໍ່ມີເຂົ້າ ແຕ່ພຶດຜົນອຸດົມໄດ້ມາດ້ວຍແຮງງົວ
- 5 ພຍານທີ່ຊື່ສັດບໍ່ຕົວະ ແຕ່ພຍານເທັດຫາຍໃຈເປັນຄຳຕົວະອອກມາ
- 6 ຄົນມັກເຍາະເຍີ້ຍສແວງປັນຍາເສັງເປົ່າ ແຕ່ຄວາມຮູ້ນັ້ນກໍ່ງ່າຍແກ່ຄົນທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ
- 7 ຈົ່ງໄປໃຫ້ພົ້ນຫນ້າຄົນໂງ່ ເພາະທີ່ນັ້ນເຈົ້າບໍ່ພົບຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄວາມຮູ້
- 8 ປັນຍາຂອງຄົນຫຍັງຮູ້ຄືການເຂົ້າໃຈທາງຂອງເຂົາ ແຕ່ຄວາມໂງ່ຂອງຄົນໂງ່ເປັນທີ່ຫລອກລວງ
- 9 ພຣະເຈົ້າຊົງເຍາະເຍີ້ຍຄົນຊົ່ວຮ້າຍ ແຕ່ຄົນທຸ່ງທັມຊື່ນບານໃນຄວາມໂປດປານຂອງພຣະອົງ
- 10 ຈິດໃຈຮູ້ຄວາມຂົມຂຶ້ນຂອງໃຈເອງ ແລະບໍ່ມີໃຜອື່ນມາເຂົ້າສ່ວນຄວາມຊື່ນບານຂອງມັນ
- 11 ເຮືອນຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍຈະຖືກທຳລາຍ ແຕ່ເຕັ້ນຂອງຄົນທຸ່ງທັມຈະຮຸ່ງເຮືອງ
- 12 ມີທາງນຶ່ງຊຶ່ງຄົນເຮົາເບິ່ງເຫມືອນຖືກ ແຕ່ມັນສິ້ນສຸດລົງທີ່ທາງຂອງຄວາມມໍຣະນາ
- 13 ແມ່ນແຕ່ໃຈຂອງຄົນທີ່ຫົວເລາະກໍເສົ້າ ແລະທີ່ສຸດຂອງຄວາມຊື່ນບານຄືຄວາມເສົ້າສລົດ
- 14 ຄົນຊົ່ວຈະໄດ້ຜົນຈາກທາງຂອງເຂົາຈົນເຕັມ ແລະຄົນດີກໍຈະໄດ້ຜົນແຫ່ງການກະທຳຂອງເຂົາ
- 15 ຄົນໂງ່ເຊື່ອຖືທຸກຢ່າງ ແຕ່ຄົນຫຍັງຮູ້ມອງເບິ່ງວ່າເຂົາກຳລັງໄປທາງໃດ
- 16 ຄົນມີປັນຍາກໍລະວັງຕົວ ແລະຫັນເສັງຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແຕ່ຄົນໂງ່ຂາດຄວາມຍັບຍັ້ງແລະຈຶ່ງຮີບເຮັດໄປຢ່າງວ່ອງໄວ
- 17 ຄົນໂມໂຫຮຣ້າຍປະພຶດໂງ່ຈ້າ ແຕ່ຄົນສລຽວສລາດນັ້ນອິດທິນ
- 18 ຄົນຈ້າໄດ້ຄວາມໂງ່ ແຕ່ຄົນຫຍັງຮູ້ກໍມີຄວາມຮູ້ເປັນມົງກຸດ
- 19 ຄົນຊົ່ວຮ້າຍກຶ້ມຂາບຄົນດີ ຄົນຊົ່ວຮ້າຍກຶ້ມຂາບຢູ່ທີ່ປະຕູເມືອງຂອງຄົນຊອບທັມ
- 20 ຄົນຍາກຈົນນັ້ນແມ່ນແຕ່ເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນກໍລັງກຽດ ແຕ່ຄົນຮັ່ງມີກໍມີສະຫາຍມາກມາຍ
- 21 ບຸກຄົນທີ່ດູຫມິ່ນເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນກໍເປັນຄົນບາບ ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ເອັນດູຄົນຍາກຈົນກໍເປັນສຸກ
- 22 ຄົນທີ່ຄິດການຊົ່ວນັ້ນບໍ່ຜິດຫລື ບັນດາຜູ້ທີ່ຄິດການດີກໍພົບຄວາມຈິງຮັກພັກດີ ແລະຄວາມຊື່ສັດ
- 23 ມີກຳໄລຢູ່ໃນງານທຸກຢ່າງ ການພຽງແຕ່ເວົ້ານັ້ນໂນ້ມໄປທາງທຸກລຳບາກ
- 24 ມົງກຸດຂອງນັກປາດຄືປັນຍາ ແຕ່ຄວາມໂງ່ເປັນພວງມາລັຍຂອງຄົນໂງ່
- 25 ພຍານຊື່ສັດຊ່ອຍຊີວິດໃຫ້ລອດ ແຕ່ຜູ້ທີ່ເປັ້ງຄຳຕົວະເປັນຄົນຂາຍຄົນ
- 26 ຄວາມຍ່າເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທຳໃຫ້ຄົນຢູ່ຢ່າງອຸ່ນໃຈ ລູກຫລານຂອງເຂົາຈະມີທີ່ເພິ່ງ
- 27 ຄວາມຍ່າເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນນ້ຳພູແຫ່ງຊີວິດ ເພື່ອຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດຈະຫລີກຈາກບັງວງຂອງຄວາມມໍຣະນາໄດ້
- 28 ໃນມວນປະຊາຊົນກໍມີສັກສີຂອງກະສັດ ແຕ່ໄຮ້ປະຊາຊົນເຈົ້ານາຍກໍໄຮ້ຄຳ
- 29 ບຸກຄົນທີ່ໂກດຊ້າກໍມີຄວາມເຂົ້າໃຈຫລາຍ ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ໂມໂຫໄວກໍຍິກຍ້ອງຄວາມໂງ່
- 30 ໃຈທີ່ສົງບໍ່ໃຫ້ຊີວິດແກ່ເນື້ອຫນັງ ແຕ່ກິເລດກະທຳໃຫ້ກະດູກຜູ

- 31 ບຸກຄົນຜູ້ບົບບັງຄັບຄົນຍາກຈົນ ດູກູກພຣະຜູ້ສ້າງຂອງເຂົາ ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ເອ້ນດູຕໍ່ຄົນຂັດສົນກໍຖວາຍກຽດແດ່ພຣະອົງ
- 32 ຄົນຊົ່ວຮ້າຍກໍຖືກຂວ້າລົງຕາມການກະທຳຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຂົາ ແຕ່ຄົນຊອບທັມພົບທີ່ລີ້ພັຍດ້ວຍໃຈແນ່ວແນ່ຂອງເຂົາ
- 33 ປັນຍາອາສັຍຢູ່ໃນຄວາມຄິດຂອງຄົນທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແຕ່ປັນຍານັ້ນບໍ່ປະຈັກໃນໃຈຂອງຄົນໂງ່
- 34 ຄວມຊອບທັມເຊິດຊູປະຊາຊາດນຶ່ງໆ ແຕ່ຄວາມບາບເປັນເຫດໃຫ້ຊົນຊາດນຶ່ງໆຖືກຕຳຫນົ
- 35 ຂ້າຮາຊການຜູ້ປະກອບກິດຢ່າງສລຽວສລາດກໍໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານຈາກພຣະຮາຊາ ແຕ່ພຣະພິໂຣດຂອງພຣະອົງກໍຕົກລົງເທິງຜູ້ທີ່ປະພຶດຫນ້າລະອາຍ

15

Chapter 15

- 1 ຄຳຕອບອ່ອນຫວານຊ່ອຍລະງັບຄວາມໂກດຮ້າຍໃຫ້ຫາຍໄປ ແຕ່ຄຳຫຍາບຄາຍຍິວະໃຫ້ເກີດຄວາມໂມໂຫ
- 2 ລີ້ນຂອງນັກປາດແຈກຈ່າຍຄວາມຮູ້ ແຕ່ປາກຂອງຄົນໂງ່ພົ້ນຄວາມໂງ່ອອກມາ
- 3 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຫັນທຸກສິ່ງໃນທຸກໆບ່ອນ ພຣະອົງຊົງເຫັນທັງຜູ້ທຳດີແລະທຳຊົ່ວ
- 4 ຄຳເວົ້າທີ່ສຸພາບອ່ອນຫວານທຳໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາ ແຕ່ຄຳເວົ້າທີ່ຫຍາບຄາຍທຳໃຫ້ຈິດໃຈຂອງມະນຸດແຕກສລາຍ
- 5 ຄົນໂງ່ຍ່ອມລະເລີຍຕໍ່ສິ່ງທີ່ບິດາສອນ ແຕ່ຄົນສລາດຈະຮັບເອົາຄຳຕັກເຕືອນຂອງບິດາ
- 6 ເມື່ອປະສົບຄວາມຍາກລຳບາກ ຄົນຊອບທັມຍ່ອມຮັກສາຊັບສົມບັດຂອງຕົນໄວ້ໄດ້ ແຕ່ຄົນອະທັມຍ່ອມທຳໃຫ້ມັນສູນເສັງໄປ
- 7 ຮິມຝີປາກຂອງນັກປາດແພ່ຜາຍຄວາມຮູ້ອອກໄປ ແຕ່ພວກຄົນໂງ່ບໍ່ສາມາດທຳໄດ້
- 8 ເມື່ອຄົນດີອ້ອນວອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພໍພຣະທັຍ ແຕ່ເມື່ອຄົນຊົ່ວຖວາຍບູຊາພຣະອົງຊົງກຽດຊັງ
- 9 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກຽດຊັງຄວາມປະພຶດຂອງຄົນຊົ່ວ ແຕ່ຊົງພໍພຣະທັຍຄົນທີ່ທຳໃນທາງຊອບທັມ
- 10 ມີໂທດຫນັກສຳລັບຜູ້ທີ່ປະຖິ້ມທາງດີ ບຸກຄົນຜູ້ກຽດຊັງຄຳເຕືອນສະຕິຈະຕາຍເປົ່າ
- 11 ແດນຜູ້ຕາຍແລະແດນພິນາດກໍປະຈັກແຈ້ງຢູ່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ໃຈຂອງມະນຸດຈະແຈ້ງຕໍ່ພຣະອົງຢ່າງກວ່ານັ້ນສັກເທົ່າໃດ
- 12 ຄົນມັກເຍາະເຍີ້ຍບໍ່ມັກຖືກຕັກເຕືອນ ເຂົາຈະບໍ່ໄປຫານັກປາດ
- 13 ໃຈທີ່ຍິນດີທຳໃຫ້ໃບຫນ້າລິດຊື່ນ ແຕ່ໂດຍຄວາມເສັງໃຈດວງຈິດກໍສລາຍລົງ
- 14 ຄວາມຄິດຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈກໍສແວງຫາຄວາມຮູ້ ແຕ່ປາກຂອງຄົນໂງ່ກິນຄວາມໂງ່ເປັນອາຫານ
- 15 ທຸກໆມື້ຂອງຄົນທີ່ທຸກ ໃຈກໍຮ້າຍ ແຕ່ໃຈເປັນສູກກໍຊື່ນໃຈໄປເລື້ອຍໆ
- 16 ມີຊັບຫນ້ອຍແຕ່ມີຄວາມຢຳເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດີກວ່າມີຄັງຊັບໃຫຍ່ ແຕ່ມີຄວາມລຳບາກຢູ່ດ້ວຍ
- 17 ກິນຜັກເປັນອາຫານໃນທີ່ມີຄວາມຮັກ ກໍດີກວ່າກິນເນື້ອໜີ້ອ້ອນພ້ອມກັບຄວາມກຽດຊັງຢູ່ດ້ວຍ
- 18 ຄົນໃຈຮ້ອນກໍໃຫ້ເກີດການວິວາດ ແຕ່ບຸກຄົນຜູ້ໂກດຊຳກໍລະງັບການຊົງດີ
- 19 ທາງຂອງຄົນຂີ້ຄ້ານມີຕົ້ນຫນາມງອກຢູ່ເຕັມ ແຕ່ວິຖີຂອງຄົນທ່ຽງທັມເປັນທາງຫລວງຮາບສເມີ
- 20 ບຸດຊາຍທີ່ສລາດກະທຳໃຫ້ບິດາຍິນດີ ແຕ່ຄົນໂງ່ດູກູກມານດາຂອງຕົນ
- 21 ຄວາມໂງ່ເປັນຄວາມຊື່ນບານແກ່ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີສາມັນສຳນິກ ແຕ່ຄົນທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຈະເດີນກົງໄປ
- 22 ປາສຈາກການປົກສາຫາລື ແຜນງານກໍລົ້ມເຫລວ ແຕ່ມີຜູ້ແນະນຳຫລາຍໆແຜນງານນັ້ນກໍສຳເຣັດ
- 23 ທີ່ຈະຕອບໃຫ້ເຫມາະສົມກໍເປັນຄວາມຊື່ນບານແກ່ຄົນ ຄຳດຽວທີ່ຖືກກາລະກໍດີແທ້
- 24 ທາງຂອງຄົນສລາດນຳຂຶ້ນໄປສູ່ຊີວິດ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຫລີກຫນີຈາກແດນຜູ້ຕາຍເບື້ອງລຸ່ມ

- 25 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມ້າງເຮືອນຂອງຄົນເຍີ້ຍິ່ງ ແຕ່ໃຫ້ຂອບເຂດຂອງຍິງຫມ້າຍຄົງຢູ່
- 26 ຄວາມຄິດຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍເປັນສິ່ງທີ່ຫນ້າກຽດຊັງແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ຖ້ອຍຄໍາຂອງຄົນບໍ່ຮູ້ສຸດເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍຂອງ ພຣະອົງ
- 27 ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ທາກໍາໂຮໃນທາງລັດກໍກະທໍາຄວາມລໍາບາກມາສູ່ຄອບຄົວຂອງຕົນ ແຕ່ບຸກຄົນຜູ້ກຽດຊັງສິນບົນຈະມີຊີວິດຢູ່
- 28 ໃຈຂອງຄົນຊອບທັມຮໍາພິງວ່າຈະຕອບຢ່າງໃດ ແຕ່ປາກຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍຕອບສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍອອກ
- 29 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຢູ່ຫ່າງໄກຈາກຄົນຊົ່ວຮ້າຍ ແຕ່ພຣະອົງຊົງໄດ້ຍິນຄໍາອ້ອນວອນຂອງຄົນຊອບທັມ
- 30 ສວ່າງຂອງຕາທໍາໃຫ້ໃຈຍິນດີ ແລະຂ່າວດີກະທໍາໃຫ້ມີຈິດໃຈສະບາຍຂຶ້ນ
- 31 ທູທີ່ຟັງຄໍາຕັກເຕືອນທີ່ໃຫ້ຊີວິດຈະຢູ່ຖ້າມາກາງນັກປາດ
- 32 ບຸກຄົນຜູ້ເມີນເສີຍຕໍ່ຄໍາຕັກເຕືອນສະຕິກໍດູຫມິ່ນຕົນເອງ ແຕ່ບຸກຄົນຜູ້ສົນໃຈການທັກທ້ວງກໍໄດ້ຄວາມເຂົ້າໃຈ
- 33 ຄວາມຢ່າເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນການສອນໃຫ້ເກີດປັນຍາ ແລະຄວາມຖອມໃຈເດີນຢູ່ຂ້າງຫນ້າກຽດສັກສີ

16

Chapter 16

- 1 ແຜນງານຂອງຄວາມຄິດເປັນຂອງມະນຸດ ແຕ່ຄໍາຕອບຂອງລື້ນມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 2 ທາງທັງສິ້ນຂອງມະນຸດກໍບໍ່ຮູ້ສຸດໃນສາຍຕາຂອງເຂົາ ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຊັງຈິດໃຈ
- 3 ຈົ່ງມອບງານຂອງເຈົ້າໄວ້ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະແຜນງານຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການສໍາເຣັດຜົນ
- 4 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະທໍາໃຫ້ທຸກສິ່ງມີເປົ້າຫມາຍຂອງມັນ ແຕ່ຊະຕາກັມຄົນຊົ່ວຮ້າຍກໍຄິດຄວາມພິນາດ
- 5 ທຸກຄົນຜູ້ຈອງທອງເປັນທີ່ຫນ້າກຽດຊັງແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງແນ່ໃຈເຖິດ ເຂົາຈະພົ້ນໂທດກໍບໍ່ໄດ້
- 6 ຄວາມຈົ່ງຮັກພັກດີ ແລະຄວາມຊື່ສັດໄດ້ລ້າງມົນທົນບາບຊົ່ວ ແລະຄົນຫລີກຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໄດ້ໂດຍຄວາມຢ່າເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 7 ເມື່ອທາງຂອງມະນຸດເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແມ່ນແຕ່ສັດຕູຂອງເຂົານັ້ນພຣະອົງກໍຊົງກະທໍາໃຫ້ຄົນດີກັບເຂົາໄດ້
- 8 ມີຫນ້ອຍແຕ່ມີຄວາມຊອບທັມ ກໍດີກວ່າມີຮາຍໄດ້ຫລາຍດ້ວຍອະຍຸດຕິທັມ
- 9 ໃຈຂອງມະນຸດກະແຜນງານທາງຂອງເຂົາ ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງນໍາບາດກ້າວຂອງເຂົາ
- 10 ຄໍາຕັດສິນອັນມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ທີ່ຮິມຝົພຣະໂອດຂອງພຣະຣາຊາ ພຣະໂອດຂອງພຣະອົງບໍ່ບາບໃນການພິພາກສາ
- 11 ຕາຊູ ແລະຕາຊັງທ່ຽງຕົງເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ລູກຕຸ້ມທັງສິ້ນໃນຖົງເປັນພຣະຣາຊາກິດຂອງພຣະອົງ
- 12 ການກະທໍາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເປັນສິ່ງຫນ້າກຽດຊັງຕໍ່ພຣະຣາຊາ ເພາະວ່າພຣະທີ່ນັ້ງນັ້ນຖືກສະຖາປະນາໄວ້ດ້ວຍຄວາມຊອບທັມ
- 13 ຮິມຝົພາກທີ່ຊອບທັມເປັນທີ່ປິຕິຍິນດີແກ່ພຣະຣາຊາ ແລະພຣະອົງຊົງຮັກບຸກຄົນຜູ້ເວົ້າສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ
- 14 ພຣະພິໂຣດຂອງພຣະຣາຊາເປັນຜູ້ນໍາຂ່າວຂອງຄວາມມໍຣະນາ ແຕ່ນັກປາດຈະຮະຮັບເສັງໄດ້
- 15 ມີຊີວິດໃນສວ່າງແຫ່ງພຣະພັກຂອງພຣະຣາຊາ ແລະໃນຄວາມພໍພຣະທັຍຂອງພຣະອົງກໍເຫມືອນເມກທີ່ນໍາຝົນຫນັກປາຍຣະດູມາ
- 16 ໄດ້ປັນຍາກໍດີກວ່າໄດ້ຄໍາຕັ້ງຫລວງຫລາຍ ທີ່ຈະເລືອກເອົາຄວາມຮອບຮູ້ກໍດີກວ່າເງິນ
- 17 ທາງເດີນຂອງຄົນຊອບທັມຫລີກອອກຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ບຸກຄົນຜູ້ລະມັດລະວັງທາງຂອງຕົນກໍສງວນຊີວິດຂອງເຂົາໄວ້

- 18 ຄວາມເຍື່ອງເດີນໜ້າການຖືກທຳລາຍ ແລະຈິດໃຈທີ່ຍະໂສນຳໜ້າການລົ້ມ
- 19 ທີ່ຈະເປັນຄົນມີໃຈຖອມຢູ່ກັບຄົນຍາກຈົນ ກໍດີກວ່າແບ່ງຂອງທີ່ຍິດມາໄດ້ກັບຄົນເຍື່ອງ
- 20 ບຸກຄົນຜູ້ສົນໃຈໃນພຣະວັຈນະຈະພົບຂອງດີ ແລະຄົນທີ່ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສຸກສະບາຍ
- 21 ຄົນໃຈສລາດເອີ້ນວ່າເປັນຄົນມີຄວາມພິນິດ ແລະຄຳເວົ້າທີ່ໜ້າຮັກເພີ່ມອຳນາດການສັ່ງສອນ
- 22 ປັນຍາເປັນນ້ຳພູແຫ່ງຊີວິດ ແກ່ຜູ້ທີ່ມີປັນຍາ ແຕ່ຄວາມໂງ່ເປັນການລົງໂທດແກ່ຄົນໂງ່
- 23 ໃຈຂອງນັກປາດກະທຳໃຫ້ວາຈາຂອງເຂົາສຸຂຸມ ແລະເພີ່ມອຳນາດໃນການສັ່ງສອນແກ່ຮິມສົບຂອງເຂົາ
- 24 ຄຳເວົ້າທີ່ດີເໝືອນດັ່ງນ້ຳເຜິ້ງ ເປັນຄວາມທວານແກ່ວິນຍານຈິດແລະເປັນອານາມັຍແກ່ຮ່າງກາຍ
- 25 ມີທາງນຶ່ງຊຶ່ງຄົນເຮົາຄິດວ່າຖືກ ແຕ່ມັນສິ້ນສຸດລົງທີ່ທາງຂອງຄວາມມໍຣະນາ
- 26 ຄວາມທົວຂອງຄົນງານທຳງານໃຫ້ເຂົາ ເພາະປາກຂອງເຂົາກະຕຸ້ນເຂົາໄປ
- 27 ຄົນໄຮ້ຄຳ ປອງທຳຄວາມຊົ່ວ ວາຈາຂອງເຂົາເໝືອນຢ່າງໄຟລວກ
- 28 ຄົນຊົ່ວແຜ່ການວິວາດ ແລະຜູ້ກະຊົບກໍແຍກເພື່ອນສນິດອອກຈາກກັນ
- 29 ຄົນທາຣຸນລໍ້ຊວນເພື່ອນບ້ານຂອງເຂົາ ແລະນຳເຂົາໄປໃນທາງທີ່ບໍ່ດີ
- 30 ບຸກຄົນຜູ້ຍິກຄົວລົ້ວຕາກະແຜນງານທີ່ຈະທຳລາຍ ບຸກຄົນຜູ້ເມັ້ມຮິມສົບຂອງເຂົານຳຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ
- 31 ຫົວທີ່ມີຜົມຫງອກເປັນມົງກຸດແຫ່ງສັກສີ ຜູ້ດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມຊອບທັມຈຶ່ງຈະຫາພົບໄດ້
- 32 ບຸກຄົນຜູ້ໂກດຊ້າກໍດີກວ່າຄົນມີກຳລັງຫລາຍ ແລະບຸກຄົນຜູ້ປົກຄອງຈິດໃຈຂອງຕົນເອງກໍດີກວ່າຜູ້ທີ່ຕີເມືອງໄດ້
- 33 ສລາກນັ້ນເຂົາປະລິງທີ່ຕັກ ແຕ່ການຕັດສິນມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທັງສິ້ນ

17

Chapter 17

- 1 ສະບຽງແຫ່ງໜ້ອຍນຶ່ງພ້ອມກັບຄວາມສົງໄສ ກໍດີກວ່າເຮືອນທີ່ມີການລ້ຽງເຕັມພ້ອມກັບການວິວາດ
- 2 ທາດທີ່ກະທຳການງານສລຽວສລາດຈະປົກຄອງບຸດຊາຍຜູ້ປະພຶດຄວາມອັບອາຍ ແລະຈະໄດ້ສ່ວນແບ່ງມໍຣະດົກເທົ່າກັບພວກພີ່ນ້ອງ
- 3 ເງິນແລະຄຳຖືກທົດລອງດ້ວຍໄຟສັນໃດ ໃຈມະນຸດກໍຖືກທົດລອງໂດຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັນນັ້ນ
- 4 ຜູ້ກະທຳຄວາມຊົ່ວຟັງຮິມສົບທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະຄົນຕົວະໃຫ້ຄວາມສົນໃຈແກ່ລິ້ນທີ່ຕົວະຕື້ມ
- 5 ບຸກຄົນທີ່ເຍີ້ຍຫຍັນຄົນຍາກຈົນກໍດູຫມິ່ນພຣະຜູ້ສ້າງຂອງເຂົາ ບຸກຄົນທີ່ຍິນດີເມື່ອມີຄວາມທຸກລຳບາກ ກໍຈະໄດ້ຮັບໂທດ
- 6 ຫລານໆເປັນມົງກຸດຂອງຄົນເຖົ້າ ແລະສັກສີຂອງບຸດຊາຍຄືບິດາຂອງເຂົາ
- 7 ຄຳເວົ້າຂອງຄົນທີ່ໜ້ານັບຖືເວົ້າຕົວະບໍ່ໄດ້ສັນໃດ ຄົນໂງ່ຈຳກໍເວົ້າບໍ່ເປັນຕາຟັງສັນນັ້ນ
- 8 ສິນບົນເໝືອນອຳນາດວິເສດໃນສາຍຕາຂອງຜູ້ໃຫ້ ເຂົາຈະຫັນໄປທາງໃດກໍຈະເຮັນຮຸ່ງເຮືອງທາງນັ້ນ
- 9 ລືມໄລຄວາມຜິດພາດແມ່ນອູ້ມຊູຄວາມເປັນມິດ ຄັນເວົ້າແຕ່ຄວາມເກົ່າຢູ່ເລື້ອຍພາໃຫ້ເກີດຜິດຖຽງກັນ
- 10 ຄົນມີປັນຍາຮຽນຈາກການຕຳໜິໄດ້ຫລາຍກວ່າຄົນໂງ່ຮຽນຈາກການຖືກຂັງຕັ້ງຮ້ອຍເທື່ອ
- 11 ຄົນຊົ່ວຮ້າຍກໍສແວງແຕ່ການກະບົດ ແຕ່ຈະມີຜູ້ນຳຂ່າວຮ້າຍໄປຕໍ່ສູ້ເຂົາ
- 12 ໃຫ້ຄົນໄປພົບແມ່ຫມີທີ່ລູກຖືກລັກໄປ ຍັງດີກວ່າໄປພົບຄົນໂງ່ໃນຄວາມໂງ່ຂອງເຂົາ
- 13 ຖ້າຄົນນຶ່ງຄົນໃດທຳຊົ່ວຕອບແທນຄວາມດີ ຄວາມຊົ່ວຈະບໍ່ພາກຈາກເຮືອນຂອງຄົນນັ້ນ
- 14 ເມື່ອເລີ້ມຕົ້ນວິວາດກໍເໝືອນປ່ອຍໃຫ້ນ້ຳໂຫລ ສະນັ້ນຈຶ່ງເລິກເສັຽກ່ອນເກີດການວິວາດ
- 15 ບຸກຄົນທີ່ປ່ອຍຜູ້ກະທຳຜິດແລະບຸກຄົນທີ່ລົງໂທດຄົນຊອບທັມ ທັງສອງກໍເປັນທີ່ໜ້າກຽດຊັງແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

- 16 ເປັນຫຍັງຄົນໂງ່ຈຶ່ງມີເງິນໃນມືເພື່ອຊື້ປັນຍາ ໃນເມື່ອເຂົາບໍ່ມີຄວາມຄິດ
- 17 ມິດສະຫາຍກໍມີຄວາມຮັກຢູ່ທຸກເວລາ ແລະພື້ນ້ອງກໍເກີດມາເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອກັນໃນຍາມທຸກຍາກ
- 18 ຄົນທີ່ບໍ່ມີສາມັນສໍານຶກກໍໃຫ້ຄໍາປະຕິຍານ ແລະເປັນຜູ້ຮັບປະກັນຕໍ່ໜ້າເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ
- 19 ບຸກຄົນຜູ້ຮັກການທໍຣະຍົດກໍຮັກການວິວາດ ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດປະຕູເຮືອນຂອງເຂົາໃຫ້ສູງ ກໍສແວງການທໍາລາຍ
- 20 ຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດມີໃຈຄິດກໍບໍ່ຈະເຮັນຮຸ່ງເຮືອງ ແລະຜູ້ທີ່ເວົ້າສໍາຫາວກໍຕົກຢູ່ໃນຄວາມຍາກລໍາບາກ
- 21 ບິດາທີ່ມີບຸດຊາຍທີ່ທໍາຊົ່ວ ກໍມີຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະບິດາຂອງຄົນໂງ່ບໍ່ມີຄວາມຊື່ນບານ
- 22 ໃຈລໍາເລີງເປັນຢາຢ່າງດີ ແຕ່ຈິດໃຈທີ່ຫມົດມານະທໍາໃຫ້ກະດູກແຫ້ງ
- 23 ຜູ້ຕັດສິນຂີ້ໂກງກໍຮັບສິນບົນ ທາງແຫ່ງຄວາມຍຸດຕິທັມກໍບໍ່ເກີດຂຶ້ນ
- 24 ຄົນທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈມຸ່ງໜ້າຂອງເຂົາກົງໄປສູ່ປັນຍາ ແຕ່ຕາຂອງຄົນໂງ່ຢູ່ທີ່ສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ
- 25 ບຸດຊາຍໂງ່ເປັນທີ່ເສົ້າສລົດແກ່ບິດາ ແລະເປັນຄວາມຂົມຂຶ້ນແກ່ສະຕຣີຜູ້ໃຫ້ກໍາເນີດ
- 26 ທີ່ຈະລົງໂທດຄົນຊອບທັມກໍບໍ່ດີ ທີ່ຈະຕີຄົນດີກໍຜິດ
- 27 ບຸກຄົນທີ່ຍັບຢັ້ງຖ້ອຍຄໍາຂອງເຂົາເປັນຄົນມີຄວາມຮູ້ ແລະບຸກຄົນຜູ້ມີຈິດໃຈເຢືອກເຢັນເປັນຄົນມີຄວາມເຂົ້າໃຈ
- 28 ເຖິງຄົນໂງ່ຫາກມິດເສັງກໍນັບວ່າເປັນຄົນສລາດ ເມື່ອເຂົາທຸບຮິມສົບຂອງເຂົາກໍນັບວ່າເຂົາມີຄວາມຄິດ

18

Chapter 18

- 1 ຄົນທີ່ຫລີກໜີໄປຈາກຜູ້ອື່ນຕັ້ງໃຈກະທໍາຕາມໃຈຕົນເອງ ແລະຄ້ານຄະຕິແຫ່ງສະຕິປັນຍາທັງຫລາຍ
- 2 ຄົນໂງ່ບໍ່ເພີດເພີນໃນຄວາມເຂົ້າໃຈ ແຕ່ເພີດເພີນໃນການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນຂອງຕົນເທົ່ານັ້ນ
- 3 ເມື່ອຄວາມຊົ່ວຮ້າຍມາເຖິງ ຄວາມຫມິ່ນປມາດກໍມາດ້ວຍ ແລະຄວາມອິດສູນກັບຄວາມໂຮ້ກຽດ
- 4 ຄໍາປາກຂອງຄົນເຮົາເປັນນໍ້າເລິກ ນໍ້າພຸແຫ່ງປັນຍາເຫມືອນລໍາຫານນໍ້າໄຫລ
- 5 ທີ່ຈະລໍາອຽງເຂົ້າຂ້າງຄົນຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນບໍ່ດີ ຫລືຈະບັງຄັບຄົນຊອບທັມເຮືອງຄວາມຊອບທັມກໍບໍ່ດີເຫມືອນກັນ
- 6 ຮິມສົບຂອງຄົນໂງ່ນໍາການວິວາດມາ ແລະປາກຂອງເຂົາກໍເຊື້ອເຊີນການຕົບຕີ
- 7 ປາກຂອງຄົນໂງ່ເປັນສິ່ງທໍາລາຍຕົວຂອງເຂົາເອງ ແລະຮິມຝີປາກຂອງເຂົາກໍເປັນບັວງດັກຕົນເອງ
- 8 ຄໍາເວົ້າຂອງຜູ້ກະຊິບນິນທາກໍເຫມືອນຊື່ນອາຫານແຊບ ມັນລ່ວງເຂົ້າໄປໃນສ່ວນຕ່າງໆຂອງຮ່າງກາຍ
- 9 ບຸກຄົນທີ່ຂີ້ຄ້ານໃນການງານ ກໍເປັນພື້ນ້ອງກັບຄົນທີ່ທໍາລາຍ
- 10 ພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນປ້ອມເຂັ້ມແຂງ ຄົນຊອບທັມແລ່ນເຂົ້າໄປໃນນັ້ນ ແລະປອດພັຍ
- 11 ຊັບສົມບັດຂອງເສດຖີເປັນເມືອງເຂັ້ມແຂງຂອງເຂົາ ແລະເປັນເຫມືອນກໍາແພງສູງຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງເຂົາ
- 12 ໃຈຂອງຄົນກໍຈອງທອງກ່ອນເຖິງການຖືກທໍາລາຍ ແຕ່ຄວາມຖ່ອມໃຈຢ່າງຢູ່ໜ້າກຽດສັກສີ
- 13 ຖ້າຄົນນຶ່ງຄົນໃດຕອບກ່ອນທີ່ເຂົາໄດ້ຍິນ ກໍເປັນຄວາມໂງ່ແລະຄວາມອັບອາຍຂອງເຂົາ
- 14 ຈິດໃຈຂອງຄົນຈະທົນຕໍ່ຄວາມເຈັບປ່ວຍໄດ້ ແຕ່ຈິດໃຈທີ່ຊອກຊ້າໃຜຈະທົນໄດ້ໜ້ນ
- 15 ໃຈທີ່ມີຄວາມຄິດຍ່ອມຫາຄວາມຮູ້ ແລະຫຼຸຂອງນັກປາດສແວງຫາຄວາມຮູ້
- 16 ຂອງກໍານັນຂອງຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດຍ່ອມເປີດທາງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນ ແລະນໍາເຂົາມາເຖິງຄົນໃຫຍ່ຄົນໂຕ
- 17 ບຸກຄົນຜູ້ຖຸແລງຄະດີຂອງຕົນກ່ອນກໍເບິ່ງເຫມືອນເປັນຝ່າຍຖືກ ຈົນກວ່າຝ່າຍກົງກັນຂ້າມຈະມາສອບສວນເຂົາ
- 18 ການຈັບສລາກກະທໍາໃຫ້ການຜິດຖຽງສິ້ນສຸດ ແລະຕັດສິນຄູ່ໂຕ້ຖຽງທີ່ມີກໍາລັງ

- 19 ພື້ນືອງທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ອຍເຫລືອກໍເຫມືອນເມືອງທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະການວິວາດຜິດຖຽງເຫມືອນດ່ານທີ່ອັດຕັນຕົນໄວ້
- 20 ທ້ອງຈະອີ່ມກໍຈາກຜົນແຫ່ງປາກຂອງເຂົາ ເຂົາຫນ້າໃຈເພາະຜົນອັນເກີດຈາກຮົມລົບຂອງຕົນ
- 21 ຄວາມຕາຍຄວາມເປັນຢູ່ທີ່ອໍານາດຂອງລື້ນ ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຮັກມັນກໍຈະກິນຜົນຂອງມັນ
- 22 ບຸກຄົນທີ່ພົບເມັງກໍພົບຂອງດີ ແລະໄດ້ຄວາມໂປດປານຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 23 ຄວາມຍາກຈົນໃຊ້ຄໍາວົງວອນ ແຕ່ຄົນຮຶ່ງຕອບດ້ວຍສຽງກະແທກ
- 24 ມີຫມູ່ທີ່ແກ້ງເຮັດເປັນຫມູ່ ແຕ່ມີມິດບາງຄົນທີ່ໃກ້ຊິດຢຶ່ງກວ່າພື້ນືອງ

19

Chapter 19

- 1 ຄົນຍາກຈົນຜູ້ດໍາເນີນໃນຄວາມສັດຊື່ຂອງເຂົາ ດີກວ່າຄົນຊົ່ວຊຶ່ງເປັນຄົນໂງ່
- 2 ຄົນທີ່ບໍ່ມີຄວາມຮູ້ກໍບໍ່ດີ ແລະບຸກຄົນທີ່ເລັ່ງບາດຕົນຫນັກກໍມັກພາດຜິດ
- 3 ເມື່ອຄວາມໂງ່ຂອງຄົນໃດນໍາຄວາມພິນາດມາເຖິງເຂົາ ໃຈຂອງເຂົາກໍກຽວກາດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 4 ຊັບສົມບັດເພີ່ມຫມູ່ເພື່ອນເປັນຈໍານວນຫລາຍ ແຕ່ຄົນຍາກຈົນກໍຖືກເພື່ອນບ້ານຂອງເຂົາປະໄປ
- 5 ພຍານເທັດຈະໄດ້ຮັບໂທດ ແລະບຸກຄົນທີ່ເບັ້ງຄໍາຕົວຈະທະຫນົບພົ້ນ
- 6 ຄົນເປັນຈໍານວນຫລາຍເອົາອີກເອົາໃຈຄົນໃຈກວ້າງ ແລະທຸກຄົນກໍເປັນມິດກັບຄົນທີ່ໃຫ້ຂອງກໍານັ້ນ
- 7 ພວກພື້ນືອງຂອງຄົນຍາກຈົນກໍຍັງກຽດຊັງເຂົາ ມິດຂອງເຂົາຈະຍິ່ງໄກຈາກເຂົາຈັກເທົ່າໃດ ເຂົາພຍາຍາມເວົ້າແຕ່ບໍ່ມີໃຜຍອມຟັງ
- 8 ບຸກຄົນທີ່ມີປັນຍາກໍຮັກຕົນເອງ ບຸກຄົນຜູ້ຮັກສາຄວາມເຂົ້າໃຈໄວ້ຈະຈໍາເຣີນຮຸ່ງເຮືອງ
- 9 ພຍານເທັດຈະໄດ້ຮັບໂທດ ແລະບຸກຄົນທີ່ເບັ້ງຄໍາຕົວຈະພິນາດ
- 10 ທີ່ຄົນໂງ່ຈະຢູ່ຢ່າງພຸ່ມເພື່ອຍກໍບໍ່ເຫມາະຢູ່ແລ້ວ ທີ່ທາດຈະປົກຄອງເຈົ້ານາຍກໍຍິ່ງບໍ່ເຫມາະສົມຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ
- 11 ສາມັນສໍານົກທີ່ດີກະທໍາໃຫ້ຄົນຄຽດຊໍາ ແລະທີ່ມອງຂ້າມການທໍຣະຍົດໄປເສັ້ງກໍເປັນສັກສີແກ່ເຂົາ
- 12 ພຣະພິໂຣດຂອງພຣະຣາຊາເຫມືອນສຽງຄໍາຣາມຂອງສິງຫນຸ່ມ ແຕ່ຄວາມໂປດປານຂອງພຣະອົງເຫມືອນນໍ້າຄ້າງເທິງຜັກຫຍ້າ
- 13 ບຸດໂງ່ຈໍາເປັນຄວາມພິນາດຂອງບິດາຂອງເຂົາ ແລະການວິວາດຜິດຖຽງຂອງເມັງກໍເຫມືອນນໍ້າຝົນຍ້ອຍຢົດບໍ່ຢຸດ
- 14 ເຮືອນແລະຊັບສົມບັດເປັນມໍຣະດົກມາຈາກບິດາ ແຕ່ເມັງທີ່ຢັ່ງຮູ້ກໍມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 15 ຄວາມຂໍ້ຄ້ານທໍາໃຫ້ຫລັບສນິດ ແລະຄົນຂໍ້ຄ້ານຈະຕ້ອງຫົວ
- 16 ບຸກຄົນທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດກໍຮັກສາຊີວິດຂອງຕົນ ບຸກຄົນທີ່ດູຫມິ່ນພຣະຄໍາກໍຈະເຖິງຕາຍ
- 17 ບຸກຄົນທີ່ເອັນດູຄົນຍາກຈົນກໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຢືມ ແລະພຣະອົງຈະຊົງຕອບແທນແກ່ການກະທໍາຂອງເຂົາ
- 18 ຈົ່ງຕີສອນບຸດຂອງຕົນເມື່ອຍັງມີຄວາມຫວັງ ຢ່າຈົງໃຈໃຫ້ເຂົາເຖິງພິນາດໄປ
- 19 ຄົນທີ່ໂມໂຫຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບໂທດ ເພາະຖ້າເຈົ້າຊ່ອຍກູ້ເຂົາແລ້ວ ກໍຕ້ອງຊ່ອຍກູ້ເຂົາອີກ
- 20 ຈົ່ງຟັງຄໍາແນະນໍາແລະຮັບຄໍາເຕືອນສະຕິ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ປັນຍາສໍາລັບອານາຄົດ
- 21 ໃນໃຈຂອງມະນຸດມີແຜນງານຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແຕ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ນັ້ນແຫລະ ຈະດໍາຣົງຢູ່ໄດ້

- 22 ສິ່ງທີ່ໜ້າປາຖນາໃນຕົວມະນຸດຄືຄວາມຈິ່ງຮັກພັກດີ ແລະຄົນຍາກຈົນຍັງດີກວ່າຄົນຕົວະ
- 23 ຄວາມຍ່າເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານຳໄປສູ່ຊີວິດ ແລະບຸກຄົນຜູ້ໄດ້ຮັບແລ້ວກໍຢຸດດ້ວຍຄວາມພໍໃຈ ຈະບໍ່ມີອັນຕະຣາຍໃດມາຫາເຂົາ
- 24 ຄົນຂີ້ຄ້ານຝັງມີຂອງຕົນໄວ້ໃນຊາມ ແລະບໍ່ຍອມແມ້ແຕ່ຈະຍົບອາຫານມາສູ່ປາກຂອງຕົນ
- 25 ຈິ່ງຕີຄົນທີ່ມັກເຍາະເຍີ້ຍ ແລະຄົນໂງ່ຈະຮຽນຄວາມຢັ້ງຮູ້ເອງ ຈິ່ງຕັກເຕືອນຄົນທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະເຂົາຈະໄດ້ຄວາມຮູ້
- 26 ບຸກຄົນຜູ້ທຳທາຣຸນແກ່ບິດາຂອງເຂົາ ແລະຂັບໄລ່ມານດາຂອງເຂົາໄປເສັ້ງ ເປັນບຸດຊາຍຜູ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມອັບອາຍແລະການຖືກຕຳໜິ
- 27 ລູກເອີຍ ຜູ້ທີ່ເລີກຮັກສາຄຳສັ່ງສອນຂອງບິດາ ຈະຫລົງໄປຈາກຄຳທີ່ມີປັນຍາ
- 28 ພຍານທີ່ໄຮ້ຄຳກໍເຍາະເຍີ້ຍຄວາມຍຸດຕິທັມ ແລະປາກຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍກໍກິນກິນແຕ່ຄວາມບາບຜິດ
- 29 ການປັບໂທດມີພ້ອມຢູ່ສຳລັບຄົນມັກເຍາະເຍີ້ຍ ແລະການໂບຍຕິກໍສຳລັບຫລັງຂອງຄົນໂງ່

20

Chapter 20

- 1 ເຫລົ້າທຸກຊະນິດເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນຄົນເກເລ ແລະເສັ້ງສະຕິ ຄົນເມົາເຫລົ້າຄືຄົນໂງ່
- 2 ຈິ່ງຍ້ານຄວາມໂກດຂອງພຣະຣາຊາເຫມືອນຍ້ານສິງຄຳຣາມ ການທຳໃຫ້ພຣະຣາຊາໂກດກໍຄືການຂ້າຕົວເອງ
- 3 ຄົນໂງ່ຈະທຳໃຫ້ເກີດການວິວາດຜິດຖຽງກັນ ແຕ່ຜູ້ຫລີກໜີຈາກບ່ອນຜິດຖຽງກັນຈະໄດ້ຮັບກຽດ
- 4 ຜູ້ຂີ້ຄ້ານເຮັດນາຈະບໍ່ໄດ້ຫຍັງໃນຍາມເກັບກຽວ
- 5 ຄວາມຄິດໃນໃຈຂອງມະນຸດເຫມືອນນ້ຳໃນສ້າງເລິກ ແຕ່ຄົນທີ່ມີປັນຍາກໍສາມາດຢັ້ງຮູ້ໄດ້
- 6 ທຸກຄົນເວົ້າເຖິງຄວາມຈິ່ງຮັກພັກດີ ແລະຄວາມສັດຊື່ຂອງຕົນເອງ ແຕ່ຈະພົບຄົນທີ່ສັດຊື່ອີ່ຫລີຈັກຄົນນຶ່ງກໍຍາກທີ່ສຸດ
- 7 ຖ້າລູກມີພໍ່ແມ່ທີ່ສັດຊື່ ແລະເຮັດສິ່ງທີ່ຊອບທັມ ລູກທັງຫລາຍກໍມີຄວາມສຸກ
- 8 ພຣະຣາຊາຜູ້ປະທັບເທິງບັນລັງພິພາກສາ ຍ່ອມຊິງປັດຄວາມຊົ່ວອອກດ້ວຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງ
- 9 ຜູ້ໃດຈະກ່າວໄດ້ວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກະທຳໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ສະອາດແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຸດພື້ນບາບຂອງຂ້າພະເຈົ້າ”
- 10 ຊິງຊັ່ງແລະເຄື່ອງຕວງທີ່ໂກງ ທັງສອງເປັນທີ່ໜ້າກຽດຊັ່ງແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຫມືອນກັນ
- 11 ເຖິງເດັກນ້ອຍກໍສະແດງຕົວໂດຍການປະພຶດຂອງເຂົາວ່າສິ່ງທີ່ເຂົາກະທຳຈະບໍ່ຮູ້ສຸດ ແລະຖືກຕ້ອງຫລືບໍ່
- 12 ທູທີ່ຟັງໄດ້ ແລະຕາທີ່ເບິ່ງເຫັນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊິງສ້າງມັນທັງສອງ
- 13 ຢ່າຮັກການຫລັບໄຫລ ຍ້ານວ່າເຈົ້າຈະມາເຖິງຄວາມຍາກຈົນ ຈິ່ງມືນຕາຂອງເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ກິນອີ່ມ
- 14 ຜູ້ຊື້ເວົ້າວ່າ, “ແພງ ແພງ” ແຕ່ເມື່ອເຂົາໄປແລ້ວເຂົາຈິ່ງອວດ
- 15 ມີຄຳ ແລະທັບທິມມີຄຳເປັນຈຳນວນຫລາຍ ແຕ່ຮິມສົບທີ່ມີຄວາມຮູ້ເປັນເພັດນິນຈິນດາປະເສີດ
- 16 ຈິ່ງຍຶດເສື້ອຜ້າຂອງເຂົາໄວ້ ເມື່ອເຂົາເປັນປະກັນໃຫ້ຄົນອື່ນ ແລະຍຶດຕົວເຂົາໄວ້ ເມື່ອເຂົາປະກັນຄົນຕ່າງດ້າວ
- 17 ອາຫານທີ່ໄດ້ມາດ້ວຍການຫລອກລວງມີຣິດຫວານແກ່ຜູ້ໄດ້ມາ ແຕ່ພາຍຫລັງປາກຂອງເຂົາຈະມີແຕ່ຂີ້ຊາຍ
- 18 ແຜນງານດຳຣົງຢູ່ໄດ້ດ້ວຍການປຶກສາຫາລື ຈິ່ງທຳສິງຄາມດ້ວຍມີການນຳທີ່ສລາດ
- 19 ບຸກຄົນທີ່ທ່ຽວຊຸບຊິບໄປກໍເຜີຍຄວາມລັບໃຫ້ກະຈາຍ ສະນັ້ນຢ່າເຂົ້າສັງຄົມກັບຄົນປາກບອນ
- 20 ຖ້າຄົນນຶ່ງຄົນໃດແຊ່ງບິດາ ຫລືມານດາຂອງຕົນ ປະທັບຂອງເຂົາຈະດັບມືດມືດ
- 21 ມໍຣະດົກທີ່ໄດ້ຮັບມາແບບສຸກກ່ອນເຮັ່ມ ທີ່ສຸດປາຍກໍບໍ່ເປັນມົງຄຸນ

- 22 ຢ່າເວົ້າວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຈະແກ້ແຄ້ນຄວາມຊົ່ວ” ຈົ່ງລໍຄອຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຈະຊົງຊ່ອຍເຈົ້າ
- 23 ຊົງຊົ່ວທີ່ສໍ້ໂກງເປັນທີ່ຫນ້າກງຽດຊັງແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຄື່ອງຕວງທີ່ໂກງກໍຊົ່ວພໍປານກັນ
- 24 ບາດຍ່າງຂອງມະນຸດນັ້ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນຜູ້ສັ່ງ ແລ້ວຄົນຈະເຂົ້າໃຈທາງຂອງເຂົາເອງໄດ້ຢ່າງໃດ
- 25 ທີ່ຄົນຈະເວົ້າແບບຈົ່ມວ່າ, “ນີ້ເປັນຂອງບໍ່ຮິສຸດ” ກໍເປັນບັ້ງດັກຕົນເອງ ແລ້ວຈະມາຄິດໄດ້ເມື່ອສັນຍາໄປແລ້ວ
- 26 ກະສັດທີ່ສລາດຍ່ອມປັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລ້ວຊົງຂັບກົງຈັກທັບເຂົາ
- 27 ມະໂນທັມຂອງມະນຸດເປັນປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ສ່ອງເບິ່ງສ່ວນເລິກທີ່ສຸດຂອງເຂົາທັງສິ້ນ
- 28 ຄວາມຈິ່ງຮັກພັກດີ ແລະຄວາມຊື່ສັດສງວນກະສັດໄວ້ ແລະຄວາມຊອບທັມກໍເຊີດຊູພຣະທີ່ນັ່ງຂອງພຣະອົງໄວ້
- 29 ສັກສີຂອງຄົນຫນຸ່ມ ຄືກໍາລັງຂອງເຂົາ ແຕ່ຄວາມງາມຂອງຄົນແກ່ຄືຜົມທງອກຂອງເຂົາ
- 30 ການຂຽນທີ່ໃຫ້ເປັນບາດແຜ ກໍຊໍາຮະຄວາມຊົ່ວເສັງ ການໂບຍຕິກະທໍາໃຫ້ສ່ວນເລິກທີ່ສຸດສະອາດ

21

Chapter 21

- 1 ພຣະທັຍພຣະຣາຊາເປັນເຫມືອນທານນໍ້າໃນພຣະທັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຫັນໄປທາງ
ໃດໆຕາມແຕ່ພຣະອົງຊົງໂຜດ
- 2 ທາງຂອງຄົນທຸກທາງກໍຖືກຕ້ອງໃນສາຍຕາຂອງຕົນ ແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຊົ່ງໃຈ
- 3 ທີ່ຈະກະທໍາຄວາມຊອບທັມ ແລະຄວາມຍຸດຕິທັມ ກໍເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລາຍກວ່າເຄື່ອງສັກ
ກາຣະບູຊາ
- 4 ຕາຍະໂສ ແລະໃຈເຍີ້ຍິ່ງ ປະທັບຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍເປັນບາບ
- 5 ແຜນງານຂອງຄົນດຸຫມັ້ນນໍາສູ່ຄວາມອຸດົມແນ່ນອນ ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ເລັ່ງຮ້ອນກໍມາສູ່ຄວາມຂັດສົນເທົ່ານັ້ນ
- 6 ການໄດ້ຄັງຊັບມາດ້ວຍລິ້ນມຸສາ ກໍຄືການໄລ່ຈັບຂອງອະນິຈັງຈົນຕິດບັ້ງຄວາມຕາຍ
- 7 ຄວາມທາຣຸນຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍຈະກວາດເຂົາໄປ ເພາະເຂົາປະຕິເສດບໍ່ຍອມທໍາສິ່ງທີ່ຍຸດຕິທັມ
- 8 ທາງຂອງຄົນທີ່ມີກັມຊົ່ວນັ້ນຄິດ ແຕ່ຄວາມປະພຶດຂອງຜູ້ບໍ່ຮິສຸດນັ້ນຖືກຕ້ອງ
- 9 ຢູ່ທີ່ແຈມຸມເທິງຫລັງຄາເຮືອນດີກວ່າຢູ່ໃນເຮືອນຮ່ວມກັບຍິງທີ່ຈູ້ຈີ້
- 10 ວິນຍານຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍປາຖນາຄວາມຊົ່ວ ເພື່ອນບ້ານຂອງເຂົາບໍ່ມີຄວາມກະຣຸນາໃນສາຍຕາຂອງເຂົາ
- 11 ເມື່ອຄົນມັກເຍາະເຍີ້ຍຖືກລົງໂທດ ຄົນໂງ່ກໍສລາດຂຶ້ນ ເມື່ອນັກປາດໄດ້ຮັບການສັ່ງສອນເຂົາກໍໄດ້ຄວາມຮູ້
- 12 ຄົນຊອບທັມສັ່ງເກດຮູ້ເບິ່ງເຮືອນຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍ ຄົນຊົ່ວຮ້າຍກໍຖືກແກວ່ງລົງເຖິງຄວາມພິນາດ
- 13 ບຸກຄົນຜູ້ອັດຫູບໍ່ພັງສຽງຮ້ອງຂອງຄົນຍາກຈົນ ຕົວເຂົາເອງຈະຮ້ອງແລະບໍ່ມີໃຜໄດ້ຍິນ
- 14 ໃຫ້ຂອງຂວັນໃນທີ່ລັບລີ້ຍ່ອມແປປ່ຽນຄວາມໂກດ ໃຫ້ສິນບິນໃນເອິກກໍແປປ່ຽນຄວາມຄຽດຮ້າຍ
- 15 ເມື່ອກະທໍາການຍຸດຕິທັມ ກໍເປັນການຊິ້ນບານແກ່ຄົນຊອບທັມ ແຕ່ເປັນຄວາມພິນາດແກ່ຄົນກະທໍາຊົ່ວ
- 16 ຜູ້ໃດຫັນໜີໄປຈາກທາງແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈ ຈະພັກຢູ່ໃນທີ່ປະຊຸມຂອງຄົນຕາຍ
- 17 ບຸກຄົນທີ່ຮັກຄວາມເພີດເພີນຈະເປັນຄົນຍາກຈົນບຸກຄົນທີ່ຮັກເຫລົ້າອະງຸ່ນແລະນໍ້າມັນ ຈະບໍ່ຮັ່ງມີ
- 18 ຄົນຊົ່ວຮ້າຍເປັນຄໍາໄຖ່ສໍາລັບຄົນຊອບທັມ ແລະຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອກໍສໍາລັບຄົນທ່ຽງທັມ
- 19 ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນກັນດານ ດີກວ່າຢູ່ກັບຜູ້ຍິງທີ່ຈູ້ຈີ້ ແລະມັກຈົ່ມ
- 20 ຊັບສົມບັດປະເສີດ ແລະນໍ້າມັນມີຢູ່ໃນທີ່ອາສັຍຂອງຄົນສລາດ ແຕ່ຄົນໂງ່ກິນມັນໝົດ
- 21 ບຸກຄົນຜູ້ຕິດຕາມຄວາມຊອບທັມ ແລະຄວາມເອັນດູຈະພົບຊີວິດ ແລະຄວາມຊອບທັມກັບກຽດຕິຍົດ
- 22 ນັກປາດທີ່ບິນເຂົ້າໄປໃນເມືອງຂອງຄົນທີ່ມີກໍາລັງ ແລະພັງທະລາຍທີ່ກໍາບັງເຂັ້ມແຂງທີ່ເຂົາໄວ້ວາງໃຈ
- 23 ບຸກຄົນທີ່ຮັກສາປາກ ແລະລິ້ນຂອງຕົນ ກໍຮັກສາຕົວເຂົາເອງໃຫ້ພົ້ນຄວາມລໍາບາກ

- 24 “ຄົນມັກເຍາະເຍີ້ຍ” ເປັນຊື່ຂອງຄົນເຍີ້ຍິ່ງ ແລະຄົນຈອງທອງ ຜູ້ປະພຶດຕົວດ້ວຍຄວາມອວດອົງທະນົງຕົນ
- 25 ຄວາມປາຖນາຂອງຄົນຂີ້ຄ້ານຂ້າຕົວເຂົາເອງ ເພາະມີຂອງເຂົາປະຕິເສດບໍ່ທ່າງານ
- 26 ຄົນໂລບກໍໂລບຢູ່ຕລອດວັນ ແຕ່ຄົນຊອບທັມໃຫ້ແລະບໍ່ຫນ່ວງຫນ່ວງໄວ້
- 27 ເຄື່ອງຖວາຍບູຊາຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍເປັນສິ່ງທີ່ຫນ້າກຽດຊັງ ເມື່ອເຂົານຳມາດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈຊົ່ວຈະຍິ່ງກວ່ານັ້ນ ຈັກເທົ່າໃດ
- 28 ພຍານເທັດຈະຕ້ອງພິນາດ ແຕ່ຖ້ອຍຄຳຂອງຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງຈະຍັງຄົງຢູ່
- 29 ຄົນຊົ່ວຮ້າຍທຳໃຫ້ຫນ້າຂອງຕົນດ້ານໄປ ແຕ່ຄົນທຸ່ງທັມ “ພິເຄາະດູທາງຂອງຕົນ”
- 30 ປັນຍາກໍດີ ຄວາມເຂົ້າໃຈກໍດີ ຄຳປຶກສາກໍດີ ຈະເອົາຊະນະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້
- 31 ມ້າກໍຕຽມໄວ້ພ້ອມແລ້ວສຳລັບວັນສົງຄາມ ແຕ່ຄວາມມີຊັຍເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

22

Chapter 22

- 1 ຖ້າເຈົ້າຈະຕ້ອງເລືອກເອົາລະຫວ່າງຊື່ສຽງດີກັບຄວາມຮັ່ງມີ ກໍຂໍໃຫ້ເລືອກເອົາຊື່ສຽງດີ
- 2 ຄົນຮັ່ງມີກັບຄົນທຸກຍາກບໍ່ແຕກຕ່າງກັນຫຍັງ ເພາະວ່າຄົນສອງປະເພດນີ້ ແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສ້າງ ເຫມືອນກັນ
- 3 ຄົນຜູ້ສລາດຮອບຄອບຄົວອ່ອນອ່ອນຕະລາຍຈະເກີດຂຶ້ນ ແລ້ວຫລົບຫລີກເສັງ ແຕ່ຄົນທຳມະດາສາມັນຈະເດີນ ເລື້ອຍໄປ ແລ້ວກໍເປັນທຸກໃນພາຍຫລັງ
- 4 ຈົ່ງຖອມຕົວ ແລະຍຳເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລ້ວເຈົ້າຈະຮັ່ງມີ ຈະມີກຽດ ແລະມີຊີວິດຍືນຍາວ
- 5 ຖ້າເຈົ້າຮັກຊີວິດຂອງເຈົ້າ ຈົ່ງຜິກຫນີຈາກທາງຂອງຄົນຊົ່ວທີ່ມີບັງວອນແຮ້ວທ້າງໄວ້
- 6 ຈົ່ງສັ່ງສອນລູກໃຫ້ຮູ້ຈັກທາງດຳເນີນຊີວິດ ເພື່ອເຂົາຈະຈິດຈຳໄວ້ຕລອດຊີວິດ
- 7 ຄົນຮັ່ງມີປົກຄອງເຫນືອຄົນຍາກຈົນ ແລະຄົນມັກຍືມກໍເປັນທາດຂອງຄົນໃຫ້ຍືມ
- 8 ບຸກຄົນຜູ້ຫວ່ານອະຍຸດຕິທັມ ຈະກ່ຽວຄວາມທາຍຍະນະ ແລະໄມ້ຖືແຫ່ງຄວາມຄຽດຮ້າຍຂອງເຂົາຈະລົ້ມ ເຫລວ
- 9 ບຸກຄົນທີ່ມີຕາສະແດງໃຈກວ້າງຂວາງກໍຈະຮັບພອນ ເພາະເຂົາແບ່ງສ່ວນອາຫານຂອງເຂົາແກ່ຄົນຍາກຈົນ
- 10 ຈົ່ງໂລຄົນມັກເຍາະເຍີ້ຍອອກໄປເສັງແລ້ວການວິວາດຈະຫມົດໄປ ການວິວາດແລະການດູຫມິ່ນຈະຢຸດລົງ
- 11 ບຸກຄົນທີ່ຮັກໃຈບໍ່ຮິສຸດ ແລະວາຈາຂອງເຂົາມີຄວາມກະຣຸນາຄຸນ ຈະໄດ້ພຣະຣາຊາເປັນມິດ
- 12 ພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຝົ້າຢູ່ເຫນືອຄວາມຮູ້ ແຕ່ພຣະອົງຊົງຂວ້າຖ້ອຍຄຳຂອງຄົນໄຮ້ຄວາມເຊື່ອເສັງ
- 13 ຄົນຂີ້ຄ້ານກ່າວວ່າ, “ມີສິ່ງຢູ່ທາງນອກ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຖືກຂ້າຢູ່ກາງເມືອງ”
- 14 ປາກຂອງຍິງຊົ່ວເປັນຫລຸມເລິກ ບຸກຄົນຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະພິໂຣດຈະຕົກລົງໃນທີ່ນັ້ນ
- 15 ຄວາມໂງ່ມັກຢູ່ໃນໃຈຂອງເດັກນ້ອຍ ແຕ່ໄມ້ແສ້ທີ່ຕີສອນກໍໄລ່ມັນໃຫ້ທ່າງໄປຈາກເຂົາ
- 16 ບຸກຄົນຜູ້ບິບບັງຄັບຄົນຍາກຈົນເພີ່ມຊັບສົມບັດຂອງຕົນ ຫລືເພີ່ມໃຫ້ແກ່ຄົນຮັ່ງມີ ຈະມາຖົງຄວາມຂັດສົນເທົ່າ ນັ້ນ

ຫລັກທັມແລະຄຳຕັກເຕືອນ

Sayings of the Wise

- 17 ງຸ່ງທູຂອງເຈົ້າແລະຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງນັກປາດ ແລະເອົາໃຈໃສ່ຄວາມຮູ້ຂອງເຮົາ
- 18 ເພາະຖ້າເຈົ້າຮັກສາຖ້ອຍຄຳແລະຄວາມຮູ້ນັ້ນໄວ້ໃນຕົວເຈົ້າ ແລະພ້ອມທີ່ຈະເວົ້າຄຳເຫລົ່ານັ້ນສເມີ ມັນຈະ ເປັນຄວາມຊື່ນໃຈແກ່ໃຈ

- 19 ເພື່ອຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງເຈົ້າຈະຢູ່ໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຮົາໃຫ້ແຈ້ງປະຈັກແກ່ເຈົ້າໃນວັນນີ້ແມ້ແກ່ຕົວເຈົ້າເອງ
- 20 ເຮົາໄດ້ຂຽນໃຫ້ເຈົ້າເຖິງສາມຂໍ້ ເຖິງເຮືອງການທັກທ້ວງແລະຄວາມຮູ້ແລ້ວບໍ່ແມ່ນຫລື
- 21 ເພື່ອສໍາແດງແກ່ເຈົ້າວ່າສິ່ງໃດຖືກແລະຈິງ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ໃຫ້ຄໍາຕອບທີ່ຈິງແກ່ຜູ້ທີ່ໃຊ້ເຈົ້າໄປ
- 22 ຢ່າບຸ້ນຄົນຍາກຈົນ ເພາະເຂົາເປັນຄົນຍາກຈົນ ຫລືບົບຄັ້ນຄົນທຸກໃຈທີ່ປະຕູເມືອງ
- 23 ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງວ່າຄວາມແທນເຂົາ ແລະຂົ່ມຂູ່ເອົາຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ຂົ່ມຂູ່ເຂົາ
- 24 ຢ່າເປັນມິດກັບຄົນທີ່ມັກໂກດ ຫລືໄປກັບຄົນມັກໂມໂຫ
- 25 ຢ່າຖືເຈົ້າຈະຮຽນຮູ້ທາງຂອງເຂົາ ແລະພົວພັນຕົວເຈົ້າເຂົ້າໃນບ້ວງ
- 26 ຢ່າເປັນພວກທີ່ຕົກປາກລົງຄໍາ ຢ່າເປັນພວກຜູ້ປະກັນໜັ້ສິນ
- 27 ຖ້າເຈົ້າບໍ່ມີສິ່ງໃດຊໍາຮະເຂົາ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຄວນໃຫ້ເຂົາເອົາບ່ອນນອນໄປຈາກໃຕ້ຕົວເຈົ້າ
- 28 ຢ່າຍ້າຍຫລັກເຂດເກົ່າແກ່ຊຶ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າໄດ້ປັກໄວ້
- 29 ເຈົ້າເຫັນຄົນທີ່ມີສິມືໃນງານຂອງເຂົາ ຫລື ເຂົາຈະໄດ້ເຂົ້າເຝົ້າພຣະຣາຊາ ເຂົາຈະຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຄົນທີ່ມີຊື່ສຽງ

23

Chapter 23

- 1 ເມື່ອເຈົ້ານັ່ງລົງຮັບປະທານກັບຜູ້ປົກຄອງບ້ານເມືອງ ຈຶ່ງສັງເກດໃຫ້ດີວ່າສິ່ງໃດຢູ່ຂ້າງໜ້າເຈົ້າ
- 2 ຖ້າເຈົ້າເປັນຄົນໂລບໂລພາ ເຈົ້າຈຶ່ງຈຳເປັນໄວ້ທີ່ຄໍຂອງເຈົ້າ
- 3 ຢ່າປາຖນາໃນອາຫານທີ່ຄົນຍໍມາໃຫ້ ເພາະມັນເປັນອາຫານທີ່ຫລອກລວງ
- 4 ຢ່າທໍາງານເພື່ອເຫັນແກ່ຊັບສົມບັດ ຈຶ່ງສລາດພໍທີ່ຈະຢັບຢັ້ງໄວ້
- 5 ເຈົ້າຈະແພ່ງຕາຂອງເຈົ້າຢູ່ທີ່ຂອງອະນິຈັງ ຫລື ເພາະວ່າເງິນຂອງເຈົ້າມັນສູນເສັງໄປໄດ້ໃນຊົ່ວພິບຕາດຽວເໝືອນກັບວ່າມັນມີປົກບິນໄດ້ເໝືອນນົກອິນຊີ
- 6 ຢ່າກິນອາຫານຂອງຄົນທີ່ຂີ້ຖີ່ ຢ່າປາຖນາໃນອາຫານດີຂອງເຂົາ
- 7 ເພາະເຂົາເປັນເໝືອນຄົນທີ່ຄອຍນັບຢູ່ທາງໃນ ເຂົາເວົ້າກັບເຈົ້າວ່າ, “ຈຶ່ງກິນແລະດື່ມເຖິດ” ແຕ່ໃຈຂອງເຂົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ກັບເຈົ້າ
- 8 ເຈົ້າຈະຕ້ອງຮາກອາຫານຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ກິນເຂົ້າໄປນັ້ນອອກມາ ແລະເສັງຖ້ອຍຄໍາຍື່ມແຍ້ມຂອງເຈົ້າໄປລ້າງ
- 9 ຢ່າເວົ້າໃຫ້ຄົນໂງ່ໄດ້ຍິນ ເພາະເຂົາຈະດູຫມິ່ນປັນຍາແຫ່ງຖ້ອຍຄໍາຂອງເຈົ້າ
- 10 ຢ່າໂຍກຍ້າຍຫລັກເຂດແດນເດີມ ຫລືຍຶດເອົາທີ່ດິນຂອງລູກກໍາພ້າ
- 11 ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນອົງຄຸ້ມຄອງທີ່ມີອໍານາດຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຂົາ ພຣະອົງຈະຊົງສູ້ຄວາມກັບເຈົ້າແທນເຂົາ
- 12 ຈຶ່ງເອົາໃຈຂອງເຈົ້າຮັບຄໍາສັ່ງສອນ ແລະເອົາຫູຂອງເຈົ້າຮັບຖ້ອຍຄໍາແຫ່ງຄວາມຮູ້
- 13 ຢ່າຢັບຢັ້ງການຕີສອນເສັງຈາກເດັກນ້ອຍ ຖ້າເຈົ້າຕີເຂົາດ້ວຍໄມ້ແສ້ ເຂົາຈະບໍ່ຕາຍ
- 14 ຖ້າເຈົ້າຕີເຂົາດ້ວຍໄມ້ແສ້ ເຈົ້າຈະຊ່ອຍຊີວິດຂອງເຂົາໃຫ້ລອດຈາກແດນຜູ້ຕາຍ
- 15 ລູກເອີຍ ຖ້າໃຈຂອງເຈົ້າສລາດ ໃຈຂອງເຮົາເອງກໍຍິນດີ
- 16 ວິນຍານຂອງເຮົາຈະຊົມຊື່ນຍິນດີ ເມື່ອຮິມສົບຂອງເຈົ້າເວົ້າສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ
- 17 ຢ່າໃຫ້ໃຈຂອງເຈົ້າອິດສາຄົນບາບ ແຕ່ຈຶ່ງດໍາເນີນໃນຄວາມຍໍາເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕລອດວັນ
- 18 ມີອານາຄົດທີ່ແນ່ນອນ ແລະຄວາມຫວັງຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກຕັດອອກ
- 19 ຈຶ່ງຟັງເທິນລູກເອີຍ ຈຶ່ງສລາດແລະຄິດໃຫ້ຄັກແນ່ໃນທາງທີ່ເຈົ້າດໍາເນີນນັ້ນ
- 20 ຢ່າຢູ່ໃກ້ບຸກຄົນທີ່ເມົາເຫລົ້າ ຫລືຜູ້ກິນຫລາຍ ຄົນຂີ້ເມົາແລະຄົນຂີ້ໂລບຈະຍາກຈົນລົງ

- 21 ຖ້າພວກເຈົ້າທັງປວງມີແຕ່ກິນ ແລະນອນເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ເທິງດອກພວກເຈົ້າກໍຈະນຸ່ງຜ້າຂາດ
- 22 ຈົ່ງຟັງຄວາມບິດາຂອງເຈົ້າຖ້າບໍ່ມີທ່ານເຈົ້າກໍຈະບໍ່ມີຊີວິດ ເມື່ອມານດາຂອງເຈົ້າເຖົ້າ ຈົ່ງຮູ້ຈັກຕອບແທນບຸນຄຸນທ່ານ
- 23 ເພາະວ່າຄວາມຈິງປັນຍາ ຄຳສັ່ງສອນ ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ໄດ້ຈາກທ່ານນັ້ນມີຄຸນຄ່າຫລາຍ ມັນເປັນສິ່ງທີ່ເຈົ້າສົມຄວນຊື້ໄວ້ ແຕ່ບໍ່ສົມຄວນຂາຍ
- 24 ຖ້າລູກເປັນຄົນຊອບທັມ ບິດາກໍມີຄວາມສຸກ ແລະຖ້າເປັນຄົນສລາດບິດາກໍພາກພູມໃຈ
- 25 ຈົ່ງທຳໃຫ້ບິດາມານດາຂອງເຈົ້າພາກພູມໃຈໃນຕົວເຈົ້າ ແລະທຳໃຫ້ມານດາມີຄວາມສຸກ
- 26 ລູກເອີຍ ຂໍໃຈຂອງເຈົ້າໃຫ້ເຮົາເຖິດ ແລະໃຫ້ຕາຂອງເຈົ້າສັງເກດເບິ່ງທາງຂອງເຮົາ
- 27 ເພາະຍິງແພດສຍາເປັນຫລຸມເລິກ ແລະຍິງສັນຈອນເປັນເຫມືອນບໍ່ແຄບ
- 28 ນາງຫມອບຄອຍຢູ່ເຫມືອນໂຈນ ແລະເພີ່ມຄົນທີ່ບໍ່ຊື່ຂັ້ນຖ້າມະນຸດ
- 29 ໃຜທີ່ຮ້ອງໂອຍ ໃຜທີ່ຮ້ອງອຸຍ ໃຜທີ່ມີການວິວາດ ໃຜທີ່ມີການຮ້ອງຄາງ ໃຜທີ່ມີບາດແຜປາສຈາກສາເຫດ ໃຜທີ່ມີຕາແດງ
- 30 ຄືຜູ້ຕື່ມເຫລົ່າຈະມີຄວາມລຳບາກໃຈ ແລະມີສຽງຮ້ອງຄາງສເມີ ຕາຂອງເຂົາຈະແດງກຳ ແລະມີບາດແຜຕາມຕົນຕົວ
- 31 ສະນັ້ນ ຢ່າຄິດສະອອນເຫລົ່າອະນຸ່ນເລີຍ ເພາະວ່າເຖິງແມ່ນມັນຈະງາມໃນເວລາເຈົ້າສັ່ນ ແລະເປັນສີແດງໃສສະອາດຈົນສ່ອງເຫັນເງົາກໍຕາມ
- 32 ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າຕື່ມແລ້ວ ສຸດທ້າຍເຈົ້າກໍຈະຮູ້ສຶກເຈັບເຫມືອນຖືກງພິດຕອດ
- 33 ຕາຂອງເຈົ້າຈະເຫັນສິ່ງແປກໆ ແລະໃຈຂອງເຈົ້າຈະເວົ້າປັນປອກ
- 34 ເຈົ້າຈະເປັນເຫມືອນຄົນທີ່ນອນຢູ່ກາງທະເລຢ່າງຄົນທີ່ນອນຢູ່ເທິງເສົາກາງເຮືອ
- 35 ເຈົ້າຈະວ່າ, “ເຂົາຕີຂ້າພະເຈົ້າ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຈັບ ເຂົາທຸບຂ້າພະເຈົ້າ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕື່ນເມື່ອໃດໜ້ອຍ ຂ້າພະເຈົ້າຈະສແວງການຕື່ມອີກ”

24

Chapter 24

- 1 ຢ່າຄິດຮີສຍາຄົນຊົ່ວ ຫລືປາຖນາຢູ່ຮ່ວມກັບເຂົາ
- 2 ເພາະວ່າໃຈຂອງເຂົາຄິດປະກອບການທາຣຸນ ແລະຮິມຝືປາກຂອງເຂົາເວົ້າໃຫ້ຄົນເຈັບໃຈ
- 3 ມີປັນຍາ ແລະມີຄວາມເຂົ້າໃຈຈິ່ງສ້າງເຮືອນໄດ້
- 4 ມີຄວາມຮູ້ຈິ່ງໄດ້ຂອງມີຄ່າແລະຂອງງົດງາມເຕັມຢູ່ໃນຫ້ອງ
- 5 ຄົນສລາດມີກຳລັງຫລາຍ ແລະຄົນມີຄວາມຮູ້ກໍເພີ່ມກຳລັງຂຶ້ນ
- 6 ຄືໂດຍການນຳທີ່ສລາດ ເຈົ້າກໍເຂົ້າສນາມຮີບໄດ້ ແລະດ້ວຍມືທີ່ປຶກສາຫລາຍໆກໍມີຊັຍຊະນະ
- 7 ສຳລັບຄົນໂງ່ນັ້ນປັນຍາສູງເກີນໄປ ທີ່ປະຕູເມືອງເຂົາບໍ່ອ້າປາກເວົ້າ
- 8 ບຸກຄົນຜູ້ກະແຜນງານທຳຄວາມຊົ່ວ ເຂົາເອີ້ນກັນວ່າຄົນເຈົ້າເລັ
- 9 ການຄິດປະດິດຄວາມໂງ່ເປັນບາບ ແລະຄົນມັກເຍາະເຍີ້ຍເປັນທີ່ໜ້າກຽດຊັງແກ່ມະນຸດ
- 10 ຖ້າເຈົ້າທໍ້ຖອຍໃຈໃນວັນເຄາະຮ້າຍ ກຳລັງຂອງເຈົ້າກໍໜ້ອຍ
- 11 ຈົ່ງຊ່ອຍບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກນຳໄປສູ່ຄວາມມໍຣະນາ ຈົ່ງຊ່ອຍຍຶດບັນດາຜູ້ທີ່ພວມໄປເພື່ອຖືກຂ້າ
- 12 ຖ້າເຈົ້າຈະວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ເຮົາບໍ່ຮູ້ເຮືອງນີ້ເລີຍ” ພຣະອົງຜູ້ຊົງຊົງໃຈຈະບໍ່ຊົງເຫັນຫລື ພຣະອົງຜູ້ຊົງເຝົ້າວິນຍານຢູ່ເຫນືອເຈົ້າຈະບໍ່ຊາບຫລື ແລະພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງເອີ້ນເອົາຈາກຄົນຕາມການກະທຳຂອງເຂົາຫລື

- 13 ລູກເອີຍ ຈົ່ງຮັບປະທານນ້ຳເຜິ້ງເພາະເປັນຂອງດີ ແລະນ້ຳເຜິ້ງທີ່ຍຶດຈາກຮັງນັ້ນມີຣິດຫວານ
- 14 ຈົ່ງຮູ້ເຖິດວ່າປັນຍາກໍເປັນເຊັ່ນນັ້ນແກ່ວິນຍານ ຖ້າເຈົ້າພົບປັນຍາກໍຈະມີອານາຄົດ ແລະຄວາມຫວັງຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກຕັດອອກ
- 15 ຢ່າຫມອບຄອຍຢ່າງຄົນຊົ່ວຮ້າຍເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບທີ່ອາສັຍຂອງຄົນຊອບທັມ ຢ່າທຳທາຣຸນແກ່ເຮືອນຂອງເຂົາ
- 16 ເພາະຄົນຊອບທັມລົ້ມລົງເຈັດຄັ້ງແລ້ວກໍລຸກຂຶ້ນອີກ ແຕ່ຄົນຊົ່ວຮ້າຍຈະຖືກຄວາມຈົບຫາຍທຳລາຍລົງເລີຍ
- 17 ຢ່າດີໃຈເມື່ອສັດຕູຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບພັຍວິບັດ ຖ້າເຈົ້າດີໃຈ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງຊາບແລະຈະບໍ່ຊົງພໍພຣະທັຍ
- 18 ແລ້ວພຣະອົງອາດຊົງປ່ຽນພຣະທັຍບໍ່ຊົງລົງໂທດສັດຕູຂອງເຈົ້າ
- 19 ຢ່າອຸກໃຈຍ້ອນຄົນຊົ່ວ ແລະຢ່າອິດສາບັງບຽດເຂົາ
- 20 ເພາະວ່າຄົນຊົ່ວຈະບໍ່ໄດ້ຫຍັງໃນອະນາຄົດ ຕະກຽງຂອງຄົນຊົ່ວຮ້າຍຈະຖືກດັບເສັງ
- 21 ລູກເອີຍ ຈົ່ງຢ່າເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພຣະຣາຊາ ຢ່າຂັດຂຶ້ນພຣະທັຍຂອງທັງສອງພຣະອົງເລີຍ
- 22 ເພາະພັຍວິບັດຈາກພຣະອົງທັງສອງຈະອຸບັດຂຶ້ນໂດຍໄວ ແລະຜູ້ໃດຈະຊາບເຖິງຄວາມພິນາດທີ່ຈະມາຈາກພຣະອົງທັງສອງ
- 23 ຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ເປັນຄຳກ່າວຂອງນັກປາດດ້ວຍ ການລຳອຽງໃນການຕັດສິນນັ້ນບໍ່ດີເລີຍ
- 24 ບຸກຄົນຜູ້ກ່າວແກ່ຄົນຊົ່ວຮ້າຍວ່າ, “ເຈົ້າໂຮ້ຄວາມຜິດ” ຈະຖືກຊົນຊາດທັງຫລາຍແຂ່ງ ແລະປະຊາຊົນລັງກຽດ
- 25 ແຕ່ບັນດາຜູ້ຂຽນາບເຂົາຈະມີຄວາມປິຕິຍິນດີ ແລະພອນອັນດີຈະມີຢູ່ກັບເຂົາ
- 26 ຜູ້ໃຫ້ຄຳຕອບທີ່ຖືກ ຈະຈຸບຣິມສົບ
- 27 ຈົ່ງຕຽມງານຂອງເຈົ້າທີ່ພາຍນອກ ທຳທຸກຢ່າງຂອງເຈົ້າໃຫ້ພ້ອມທີ່ໃນນາແລະຫລັງຈາກນັ້ນກໍຈົ່ງສ້າງເຮືອນຂອງເຈົ້າ
- 28 ຢ່າເປັນພຍານບໍ່ຈົງຕໍ່ເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າຢ່າງບໍ່ມີສາເຫດ ແລະຢ່າລ້ລວງດ້ວຍຮິມສົບຂອງເຈົ້າ
- 29 ຢ່າກ່າວວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າກະທຳແກ່ເຂົາຢ່າງທີ່ເຂົາໄດ້ທຳແລ້ວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະທຳຕອບແກ່ເຂົາຢ່າງທີ່ເຂົາໄດ້ກະທຳ”
- 30 ເຮົາຜ່ານໄປທີ່ໂຮ່ນາຂອງຄົນທີ່ຂີ້ຄ້ານ ຂ້າງສວນອະງຸ່ນຂອງຄົນທີ່ໂຮ້ສາມັນສຳນຶກ
- 31 ແລະນີ້ແຫລະ ມີພຸ່ມຫນາມເຕັມໄປຫມົດ ແລະແຜ່ນດິນກໍເຕັມໄປດ້ວຍຫຍ້າປົ່ງຂຶ້ນທົ່ວໄປ ແລະກຳແພງຫິນຂອງມັນກໍເພພັງລົງ
- 32 ແລ້ວເຮົາໄດ້ເຫັນ ແລະວິຈັຍເບິ່ງ ເຮົາຫລົງເບິ່ງແລະໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງສອນ
- 33 “ມ້ອຍຫລັບໄປພັກນຶ່ງພໍຢຽດເສັ້ນຢຽດເອັນ ແລະພັກຜ່ອນຢ່ອນອາລົມໃຫ້ສະບາຍ”
- 34 ແລ້ວຄວາມຈົນຈະມາຫາເຈົ້າຢ່າງຂະໂມຍ ຄວາມຂັດສິນຢ່າງຄົນຖືອາວຸດ

25 ສຸພາສິດໂຊໂລໂມນ

Further Wise Sayings of Solomon

- 1 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນສຸພາສິດຂອງໂຊໂລໂມນເຫມືອນກັນ ຊຶ່ງຄົນຂອງເຮເຊກີຢາ ພຣະຣາຊາແຫ່ງຢູດາໄດ້ກ່າຍອອກໄວ້
- 2 ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າຄືການເຊື່ອງສິ່ງຕ່າງໆໄວ້ ແຕ່ສັກສີຂອງພຣະຣາຊາຄືການຄົ້ນສິ່ງຕ່າງໆໃຫ້ປາກົດ
- 3 ພ້າສວັນສູງສັນໃດ ແລະແຜ່ນດິນເລິກສັນໃດ ພຣະທັຍຂອງພຣະຣາຊາກໍເຫລືອຈະຫຍິ່ງຮູ້ສັນນັ້ນ
- 4 ຈົ່ງໄລ່ສິ່ງເບີເບື້ອນອອກຈາກເງິນເສັງ ແລ້ວຈະມີວັດຖຸສຳລັບຊ່າງເຮັດຂັນ
- 5 ຈົ່ງໄລ່ຄົນຊົ່ວຮ້າຍອອກໄປເສັງຈາກພຣະພັກພຣະຣາຊາ ແລະພຣະທີ່ນຶ່ງຂອງພຣະອົງຈະສະຖາປະນາໄວ້ດ້ວຍຄວາມຊອບທັມ

- 6 ຢ່າເອົາຕົວເຈົ້າຂຶ້ນມາຂ້າງຫນ້າຕໍ່ພຣະພັກພຣະຣາຊາ ຫລືຍືນຢູ່ໃນທີ່ຂອງຜູ້ຫລັກຜູ້ໃຫຍ່
- 7 ເພາະທີ່ຈະໃຫ້ເຂົາວ່າ, “ເຊີນມາທີ່ນີ້” ກໍ່ດີກວ່າຖືກໄລ່ລົງໄປທີ່ຕໍ່າຕໍ່ຫນ້າເຈົ້ານາຍ ສິ່ງທີ່ຕາຂອງເຈົ້ານາຍເຫັນ
- 8 ຢ່າພໍ້າວດ່ວນນໍ້າເຂົ້າມາຍັງໂຮງສານ ເພາະເມື່ອເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າທໍາໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ອາຍແລ້ວ ໃນທີ່ສຸດເຈົ້າຈະທໍາຢ່າງໃດ
- 9 ຈົ່ງຕົກລົງເຮືອງຂອງເຈົ້າກັບເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ ແລະຢ່າທໍາໃຫ້ເຜີຍຄວາມລັບຂອງເຂົາ
- 10 ຍ້ານວ່າຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຈະນໍາຄວາມອາຍມາສູ່ເຈົ້າ ແລະຊື່ສຽງຂອງເຈົ້າຈະມີວຫມອງຢູ່ນານ
- 11 ຄໍາເວົ້າອັນຖືກຕ້ອງເໝືອນລາຍຄໍາປະດັບຢູ່ໃນເງິນ
- 12 ຖ້ອຍຄໍາທີ່ຄົນສລາດເຕືອນຜູ້ຍອມເຮັດຕາມກໍ່ມີຄຸນຄ່າເທົ່າກັບແຫວນ ຫລືເຄື່ອງເອ້ທີ່ເຮັດດ້ວຍຄໍາບໍ່ຮິສຸດ
- 13 ຜູ້ສິ່ງຂ່າວທີ່ຊື່ສັດຍ່ອມທໍາໃຫ້ຜູ້ໃຊ້ເຂົາໄປໄດ້ຮັບຄວາມຊື່ນບານເໝືອນນໍ້າເຢັນໃນຍາມຮ້ອນ
- 14 ບຸກຄົນຜູ້ສັນຍາວ່າຈະໃຫ້ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ກໍ່ເໝືອນເມກແລະລົມທີ່ບໍ່ມີຝົນ
- 15 ຄວາມພາກພຽນອາດຈະຊັກຈູງຜູ້ຄອບຄອງໄດ້ ແລະລິ້ນທີ່ອ່ອນຫວານອາດຈະໂນ້ມນ້າວຈິດໃຈໃຫ້ອ່ອນລົງໄດ້
- 16 ຖ້າເຈົ້າພົບນໍ້າເຜິ້ງ ຈົ່ງກິນແຕ່ພໍດີ ຍ້ານວ່າເຈົ້າຈະອີ່ມແລະຮາກອອກມາ
- 17 ຈົ່ງໃຫ້ຕີນຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນເຮືອນເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າດົນໆເທື່ອນຶ່ງ ຍ້ານວ່າເຂົາຈະເມື່ອຍເພາະເຈົ້າ ແລະກຽດຊັງເຈົ້າ
- 18 ຄົນໃດທີ່ເປັນພຍານເທັດກ່າວໂທດເພື່ອນບ້ານຂອງເຂົາ ກໍ່ເໝືອນກະບອງເສິກ ຫລືດາບ ຫລືລູກທະນູທີ່ຄົມ
- 19 ການວາງໃຈໃນຄົນທີ່ບໍ່ຊື່ໃນຍາມລໍາບາກ ກໍ່ເໝືອນແຂ້ວທີ່ເສັງຫລືຕີນທີ່ຫລຸດໂບກ
- 20 ບັນດາຄົນທີ່ຮ້ອງເພງໃຫ້ຄົນຫນັກໃຈຟັງ ກໍ່ເໝືອນຄົນຖອດເຄື່ອງແຕ່ງກາຍອອກໃນວັນທີ່ອາກາດຫນາວ ແລະເໝືອນເອົານໍ້າສົ້ມມາແປະໃສ່ແຜ
- 21 ຖ້າສັດຕູຂອງເຈົ້າຫົວເຂົ້າ ຈົ່ງໃຫ້ເຂົາກິນ ຖ້າເຂົາຫົວນໍ້າ ຈົ່ງໃຫ້ເຂົາດື່ມ
- 22 ແລ້ວຜົນທີ່ເຈົ້າທໍານັ້ນຈະທໍາໃຫ້ເຂົາໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍຂາຍຫນ້າທີ່ສຸດ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງປະທານຮາງວັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ
- 23 ລົມເໝືອນນໍ້າຝົນມາສັນໃດ ລິ້ນທີ່ສ່ຽງດໍາກໍ່ນໍາຄວາມໂກດສັນນັ້ນ
- 24 ຢູ່ທີ່ແຈມຸມເທິງຫລັງຄາເຮືອນດີກວ່າຢູ່ໃນເຮືອນຮ່ວມກັບຍິງທີ່ຈູ້ຈີ້
- 25 ຂ່າວດີຈາກເມືອງໄກ ກໍ່ເໝືອນນໍ້າເຢັນທີ່ໃຫ້ແກ່ຄົນຫົວ
- 26 ຄົນຊອບຫັມທີ່ຍອມແພ້ແກ່ຄົນຊົ່ວຮ້າຍ ກໍ່ເໝືອນນໍ້າພູມີຂີ້ຕົມ ຫລືເໝືອນນໍ້າສ້າງທີ່ລຶກກະປົກ
- 27 ທີ່ຈະກິນນໍ້າເຜິ້ງຫລາຍກໍ່ບໍ່ດີ ສະນັ້ນຈົ່ງຄວນປະຫຍັດຄໍາເວົ້າຊົມເຊີຍ
- 28 ຄົນທີ່ປາສຈາກການປົກຄອງຕົນເອງ ກໍ່ເໝືອນເມືອງທີ່ປັກຫັກພັງແລະບໍ່ມີກໍາແພງ

26

Chapter 26

- 1 ກຽດຕິຍົດບໍ່ເໝາະສົມກັບຄົນໂງ່ເຊັ່ນດຽວກັບຫົມມະໃນຣະດູຮ້ອນ ແລະຝົນໃນຣະດູກ່ຽວ
- 2 ຄໍາສາບແຂ່ງທີ່ໄຮ້ເຫດຜົນຍ່ອມບໍ່ມາເກາະ ເຊັ່ນດຽວກັບນົກຈອກທີ່ກໍາລັງບິນໄປມາ ແລະນົກນາງແອ່ນທີ່ກໍາລັງບິນ
- 3 ແສ້ສໍາລັບມ້າ ບັງຫຽນສໍາລັບລໍ ແລະໄມ້ແສ້ສໍາລັບຫລັງຄົນໂງ່
- 4 ຢ່າຕອບຄົນໂງ່ຕາມຄວາມໂງ່ຂອງເຂົາ ຍ້ານວ່າເຈົ້າເອງຈະເປັນເໝືອນເຂົາ
- 5 ຈົ່ງຕອບຄົນໂງ່ຕາມຄວາມໂງ່ຂອງເຂົາ ຍ້ານວ່າເຂົາຈະສລາດໃນສາຍຕາຂອງເຂົາເອງ

- 6 ບຸກຄົນທີ່ສິ່ງຂ່າວໄປດ້ວຍມືຂອງຄົນໂງ່ກໍຕັດຕິນຂອງເຂົາເອງອອກ ແລະຕື່ມຄວາມເສັງຫາຍ
- 7 ສຸພາສິດທີ່ຢູ່ໃນປາກຂອງຄົນໂງ່ ກໍເຫມືອນຂາຂອງຄົນພິການທີ່ຫ້ອຍລົງມາຢ່າງໂຮ່ປໂຍດ
- 8 ບຸກຄົນຜູ້ໃຫຍ່ແກ່ຄົນໂງ່ ກໍເຫມືອນຜູ້ທີ່ມັດກ້ອນຫິນໄວ້ກັບສະລິງ
- 9 ສຸພາສິດທີ່ຢູ່ໃນປາກຂອງຄົນໂງ່ ກໍເຫມືອນຫນາມຢູ່ໃນມືຄົນຂີ້ເມົາ
- 10 ບຸກຄົນທີ່ຈ້າງຄົນໂງ່ ຫລືຄົນຂີ້ເມົາທີ່ຜ່ານໄປ ກໍເຫມືອນນັກທະນູທີ່ຍິງຄົນທຸກຄົນບໍ່ເລືອກຫນ້າ
- 11 ຄົນໂງ່ທີ່ທຳຄວາມໂງ່ຊ້າແລ້ວຊ້າອີກ ກໍເຫມືອນຫມາທີ່ກັບຄືນໄປຫາສິ່ງທີ່ມັນຮາກອອກມາ
- 12 ທ່ານເຫັນຄົນທີ່ຄິດວ່າຕົນເອງສລາດ ຫລືຍິງມືຫວັງໃນຄົນໂງ່ໄດ້ຫລາຍກວ່າໃນຄົນເຊັ່ນນັ້ນ
- 13 ຄົນຂີ້ຄ້ານເວົ້າວ່າ, “ມີຣາຊສີຢູ່ທີ່ຖົມິນ ມີສິ່ງຢູ່ທີ່ກາງເມືອງ”
- 14 ປະຕູຫັ້ນໄປມາດ້ວຍບານພັບຂອງມັນສັນໃດ ຄົນຂີ້ຄ້ານກໍທຳເຊັ່ນນັ້ນຢູ່ເທິງຕຽງນອນຂອງເຂົາ
- 15 ຄົນຂີ້ຄ້ານຝັງມືຂອງເຂົາໄວ້ໃນຊາມ ເຂົາເມື່ອຍທີ່ຈະນຳມືກັບມາທີ່ປາກຂອງຕົນ
- 16 ຄົນຂີ້ຄ້ານເຫັນວ່າຕົວເອງສລາດກວ່າຄົນເຈັດຄົນທີ່ຕອບໄດ້ຢ່າງຫລັກແຫລມ
- 17 ບຸກຄົນທີ່ເຂົ້າຫຍຸ້ງໃນການທະເລາະວິວາດ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນເຮືອງຂອງເຂົາເອງ ກໍເຫມືອນຄົນຈັບຫູຫມາຕົວທີ່ກຳລັງ
ຜ່ານໄປ
- 18 ເຫມືອນກັບຄົນບ້າທີ່ໂຍນດິນໄຟ ລູກທະນູ ແລະຄວາມຕາຍອອກໄປ
- 19 ຄົນລັ່ລວງເພື່ອນບ້ານຂອງເຂົາ ແລະກ່າວວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າລັ່ຫລິ້ນເທົ່ານັ້ນເອງ”
- 20 ເພາະຂາດພືນ ໄຟກໍດັບ ແລະທີ່ໃດທີ່ບໍ່ມີຄົນຊຸບຊິບການທະເລາະວິວາດກໍຢຸດໄປ
- 21 ຖ່ານເປັນເຊື້ອເພິງ ແລະພືນເປັນເຊື້ອໄຟສັນໃດ ຄົນທີ່ມັກທະເລາະວິວາດກໍເປັນເຊື້ອການວິວາດສັນນັ້ນ
- 22 ຖ້ອຍຄຳຂອງຄົນປາກບອນເປັນອາຫານທີ່ແຊບ ມັນລົງໄປຍັງສ່ວນຂ້າງໃນຂອງຮ່າງກາຍ
- 23 ຮິມສົບທີ່ລາບຮື້ນກັບໃຈທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ກໍເຫມືອນນ້ຳຢາເຄືອບທີ່ອາບຢູ່ເທິງພາຊນະດິນ
- 24 ບຸກຄົນທີ່ກຽດຜູ້ອື່ນ ກໍສັບສົ່ດ້ວຍລິ້ນຂອງຕົນ ແລະຕໍ່ແຫລຢູ່ໃນໃຈ
- 25 ເມື່ອເຂົາເວົ້າຢ່າງໃຈກະຣຸນາຢ່າເຊື້ອເຂົາ ເພາະມີສິ່ງຫນ້າກຽດຫນ້າຊັງຮ້ອຍແປດຢູ່ໃນໃຈຂອງເຂົາ
- 26 ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາຈະປິດຄວາມກຽດຊັງຂອງເຂົາໄວ້ດ້ວຍເລ່ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຂົາເຜີຍອອກໃນທີ່ປະຊຸມ
- 27 ບຸກຄົນທີ່ຊຸດຫລຸມພາງ ເຂົາຈະຕົກລົງໄປເອງ ຜູ້ໃດໃຫ້ກ້ອນຫິນກຶ້ງມາ ມັນຈະກັບທັບເຂົາເອງ
- 28 ລິ້ນທີ່ມຸສາກຽດຊັງຜູ້ທີ່ມັນທຳລາຍ ແລະປາກທີ່ບໍ່ອຍກໍທຳຄວາມພິນາດ

27

Chapter 27

- 1 ຢ່າໂອ້ວດເຮືອງມື້ອື່ນ ເພາະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ດອກວ່າແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນໃນບັດນີ້ແລະຕໍ່ໄປ
- 2 ຈິ່ງທຳໃຫ້ຄົນອື່ນຍ້ອງຍໍເຈົ້າ ເຖິງແມ່ນເຂົາເປັນຄົນຕ່າງປະເທດກໍຕາມ ແຕ່ຢ່າຍ້ອງຍໍຕົວເອງ
- 3 ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຄົນໂງ່ກໍຂຶ້ນຫນັກກວ່າຫິນແລະຊາຍ
- 4 ຄວາມຄຽດຮ້າຍມັນໂຫດຮ້າຍແລະເປັນອັນຕະຣາຍ ແຕ່ຄວາມອິດສາບັງບຽດແຮງຮ້າຍກວ່ານັ້ນອີກ
- 5 ບອກສອນກັນຢ່າງເປີດເຜີຍດີກວ່າໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຄິດວ່າເຈົ້າບໍ່ຄິດເຖິງເຂົາເລີຍ
- 6 ເພື່ອນຮັກແພງກັນທຳໃຫ້ເຈົ້າເຈັບໃຈບໍ່ສຳຄັນຫຍັງ ແຕ່ຖ້າສັດຕູຮູ້ເອົາແຂນກ່າຍບ່າຂອງເຈົ້າຕ້ອງລະວັງໃຫ້ດີ
- 7 ບຸກຄົນທີ່ອີ່ມແລ້ວ ນ້ຳເຜິ້ງກໍຫນ້າເປື້ອ ແຕ່ສຳລັບຜູ້ທີ່ຫິວ ທຸກສິ່ງທີ່ຂົມກໍກາຍເປັນຫວານ
- 8 ຄົນທີ່ຫນີໄປຈາກບ້ານຂອງຕົນ ກໍເຫມືອນນົກທີ່ຫນີໄປຈາກຮັງຂອງມັນ
- 9 ນ້ຳມັນແລະນ້ຳຫອມກະທຳໃຫ້ໃຈຍິນດີ ແລະຄຳເຕືອນສະຕິອັນອ່ອນຫວານຂອງເພື່ອນກໍເປັນທີ່ໃຫ້ຊື່ນໃຈ

- 10 ຢ່າປະຖິ້ມມິດຂອງເຈົ້າ ແລະມິດຂອງບິດາເຈົ້າ ແລະຢ່າໄປທີ່ເຮືອນພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າໃນວັນລຳບາກຍາກເຢັນຂອງເຈົ້າ
- 11 ລູກເອີຍ ຈົ່ງສລາດ ແລະກະທຳໃຈຂອງເຮົາໃຫ້ຍິນດີ ເພື່ອເຮົາຈະຕອບບຸກຄົນທີ່ຕຳຫນິເຮົາໄດ້
- 12 ຄົນຫຍັງຮູ້ ເຫັນອັນຕະລາຍ ແລະເຊື່ອງຕົວຂອງເຂົາເສັງ ແຕ່ຄົນໂງ່ເດີນເລື້ອຍໄປ ແລະຮັບອັນຕະລາຍນັ້ນ
- 13 ຈົ່ງຍຶດເສື້ອຜ້າຂອງເຂົາໄວ້ ເມື່ອເຂົາເປັນປະກັນໃຫ້ຄົນອື່ນ ແລະຍຶດຕົວເຂົາໄວ້ ເມື່ອເຂົາຮັບປະກັນຍິງຕ່າງດ້າວ
- 14 ບຸກຄົນທີ່ຕື່ນແຕ່ເຊົ້າມືດໄປອວຍພອນເພື່ອນບ້ານດ້ວຍສູງງດັງ ເຂົາກັບຈະເຫັນວ່າເປັນຄຳສາບແຂ່ງ
- 15 ຝົນຍ້ອຍແປະງຸບໍ່ຢຸດໃນຣະດູຝົນສັນໃດ ຜູ້ຍິງທີ່ຈູ້ຈັກເຫມືອນກັນສັນນັ້ນ
- 16 ທີ່ຈະຍັບຍັງນາງກຳເຫມືອນຍັງຍັງລົມ ຫລືກຳນ້ຳມັນດ້ວຍມືຂວາ
- 17 ເຫລັກລັບເຫລັກໄດ້ ຄົນນຶ່ງກຳຮັບເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນໄດ້
- 18 ບຸກຄົນທີ່ດູແລຕົ້ນຫມາກເດື່ອຈະໄດ້ກິນຜົນຂອງມັນ ແລະບຸກຄົນທີ່ລະມັດລະວັງນາຍຂອງຕົນຈະໄດ້ຮັບກຽດ
- 19 ໃນນ້ຳ ຄົນເຫັນຫນ້າຄົນສັນໃດ ຄວາມຄິດຂອງຄົນກໍຊື່ໃຫ້ເຫັນຄົນສັນນັ້ນ
- 20 ແດນຜູ້ຕາຍແລະແດນພິນາດບໍ່ຮູ້ຈັກອີ່ມ ຕາຂອງຄົນເຮົາກໍບໍ່ຮູ້ຈັກອີ່ມ
- 21 ເບົ້າມີໄວ້ສຳລັບເງິນ ເຕົາເຜົາມີໄວ້ສຳລັບຄຳ ຄຳສັຣເສີນຂອງຄົນຈະພິສູດຄົນ
- 22 ເອົາຄົນໂງ່ໃສ່ຄືກຕຳດ້ວຍສາກ ພ້ອມກັບເຂົ້າຕົ້ມ ຄົນໂງ່ກໍຍັງໂງ່ຢູ່ນັ້ນເອງ
- 23 ຈົ່ງຮູ້ຄວາມທຸກສຸກຂອງຜູງແບ້ ແກະຂອງເຈົ້າໃຫ້ດີ ແລະຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຜູງງົວຂອງເຈົ້າ
- 24 ເພາະຄວາມຮັ່ງມີບໍ່ໄດ້ທົນຢູ່ໄດ້ເປັນນິດ ແລະມົງກຸດທົນຢູ່ໄດ້ຊົ່ວຊາດເຊື້ອສາຍຫລື
- 25 ເມື່ອເກັບຫຍ້າແຫ້ງໄປແລ້ວ ແລະຫຍ້າງອກໃຫມ່ປາກົດຂຶ້ນມາ ແລະເຂົາເກັບຜັກຫຍ້າຕ່າງໆທີ່ພູເຂົາກັນແລ້ວ
- 26 ເມື່ອນັ້ນລູກແກະຈະໃຫ້ເສື້ອຜ້າແກ່ເຈົ້າ ແລະແບ້ກໍຈະເປັນຄ່ານາ
- 27 ຈະມີນົມແບ້ເປັນອາຫານແກ່ເຈົ້າພຽງພໍ ທັງເປັນອາຫານແກ່ຄົວເຮືອນຂອງເຈົ້າ ແລະເປັນເຄື່ອງລ້ຽງຊີວິດສາວໃຊ້ຂອງເຈົ້າ

28

Chapter 28

- 1 ຄົນຊົ່ວຮ້າຍກຳຫນິເມື່ອບໍ່ມີໃຜໄລ່ຕາມ ແຕ່ຄົນຊອບທັມກຳຫນາຍນາຍາງສິງຫນຸ່ມ
- 2 ເມື່ອແຜ່ນດິນທໍຣະຍົດກໍມີຜູ້ຄອບຄອງເພີ່ມຂຶ້ນ ແຕ່ດ້ວຍຄົນທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈແລະຄວາມຮູ້ ສະຖຽນຣະພາບແຜ່ນດິນນັ້ນຈະເຂັ້ມແຂງແລະຫມັ້ນຄົງ
- 3 ຄົນຍາກຈົນທີ່ບົບບັງຄັບຄົນຍາກຈົນ ກໍເຫມືອນຝົນທີ່ເຫລົງມາ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ອາຫານ
- 4 ບັນດາຜູ້ທີ່ປະຖິ້ມບັນຍັດຍ່ອມສັຣເສີນຄົນຊົ່ວຮ້າຍ ແຕ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຮັກສາບັນຍັດຍ່ອມຄອຍຕໍ່ສູ້ເຂົາ
- 5 ຄົນຊົ່ວຮ້າຍບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມຍຸດຕິທັມ ແຕ່ບັນດາຜູ້ທີ່ສແວງຫາພຣະເຈົ້າເຂົ້າໃຈຖີ່ຖ້ວນ
- 6 ຄົນຍາກຈົນທີ່ດຳເນີນໃນຄວາມສັດຊື່ຂອງເຂົາກໍດຶກວ່າຄົນຮັ່ງມີທີ່ສ້າງໂກງໃນທາງຂອງຕົນ
- 7 ບຸກຄົນທີ່ຮັກສາບັນຍັດເປັນບຸດຊາຍທີ່ສລາດ ແຕ່ເພື່ອນຂອງຄົນຂີ້ຂາດນຳຄວາມອັບອາຍມາເຖິງບິດາເຂົາ
- 8 ບຸກຄົນທີ່ເພີ່ມຊັບສົມບັດຂອງຕົນດ້ວຍດອກເບັ້ງແລະເງິນເພີ່ມ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງເອົາຊັບນັ້ນໄປຈາກເຂົາເພື່ອເພີ່ມແກ່ຄົນທີ່ເອັນດູຄົນຍາກຈົນ
- 9 ຖ້າເຈົ້າບໍ່ທຳຕາມພຣະທັມ ພຣະເຈົ້າກໍຈະກຽດຊັງຄຳອ້ອນວອນຂອງເຈົ້າ
- 10 ຖ້າເຈົ້າຫລອກລວງໃຫ້ຄົນສັດຊື່ທຳຊົ່ວ ຄວາມຊົ່ວນັ້ນຈະຕົກຖືກເຈົ້າເອງ ແຕ່ຜູ້ບໍ່ທຳຊົ່ວຈະໄດ້ຮັບຮາງວັນຢ່າງດີ

- 11 ຄົນຮຸ້ງມີມັກຄິດວ່າຕົນສລາດສເມີ ແຕ່ຄົນທຸກຍາກທີ່ມີປັນຍາອາດຮູ້ຈັກເຂົາດີກວ່າອີກ
- 12 ເມື່ອຄົນດີມີອຳນາດທຸກໆຄົນກໍມ່ວນຊື່ນຍິນດີ ແຕ່ເມື່ອຄົນອະທັມໄດ້ປົກຄອງປະຊາຊົນກໍຫລົບລີ້ຢູ່
- 13 ຖ້າເຈົ້າພຍາຍາມປົດບັງບາບໄວ້ ຊີວິດຂອງເຈົ້າກໍຈະບໍ່ຈະເຣີນ ຈົ່ງສາລະພາບແລະປ່ຽນໃຈເສັງ ແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະຊົງສຳແດງພຣະກະຣຸນາຕໍ່ເຈົ້າ
- 14 ຄົນທີ່ເກງກົວຢູ່ສເມີກໍໄດ້ຮັບພອນ ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ທຳໃຈຕົນໃຫ້ແຂງກະດ້າງຈະຕົກໃນຄວາມລຳບາກຍາກເຢັນ
- 15 ຜູ້ຄອບຄອງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍເໝືອຄົນຍາກຈົນ ກໍເໝືອນສິ່ງຄຳຮາມຫລືຫມີທີ່ກຳລັງເຂົ້າຕໍ່ສູ້
- 16 ຜູ້ຄອບຄອງທີ່ຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈກໍເປັນຜູ້ບົບບັງຄັບທີ່ດຸຮ້າຍ ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ກຽດຊັງກຳໄລອະທັມຍ່ອມຍຶດບີເດືອນຂອງເຂົາອອກໄປ
- 17 ຄົນໃດທີ່ມີກັມຊົ່ວເຮືອງເລືອດຂອງຄົນອື່ນ ຄົນນັ້ນກໍເປັນຄົນຫລົບຫນີຢູ່ຈົນຕາຍ ຢ່າໃຫ້ໃຜຊ່ອຍເຂົາເລີຍ
- 18 ບຸກຄົນທີ່ດຳເນີນໃນຄວາມສັດຊື່ຈະໄດ້ຮັບການຊ່ອຍກູ້ ແຕ່ຄົນທີ່ມີເລັກິນໃນທາງຂອງເຂົາເອງຈະຕົກໃນຫລຸມ
- 19 ບຸກຄົນທີ່ໄຖ່ໂຮ່ນາຂອງຕົນຈະໄດ້ອາຫານຫລວງຫລາຍ ແຕ່ຜູ້ທີ່ປະກອບການງານທີ່ໄຮ້ຄ່າຈະຍິ່ງຈົມລົງ
- 20 ຄົນທີ່ຊື່ສັດຈະໄດ້ຮັບພອນມາກມາຍ ແຕ່ຜູ້ທີ່ຢາກຮຸ້ງມີໄວກໍຈະຫນີໄປບໍ່ພົ້ນໂທດ
- 21 ຊຶ່ງຈະສຳແດງຄວາມລຳອຽງກໍບໍ່ດີ ຄົນອາດຈະທໍຣະຍົດເພາະອາຫານພຽງຕ່ອນນຶ່ງກໍເປັນໄດ້
- 22 ຄົນທີ່ມີຕາຊົ່ວກໍເລັ່ງຫາຊັບສົມບັດ ແລະບໍ່ຮູ້ວ່າຄວາມຂັດສົນຈະມາເຖິງເຂົາ
- 23 ບຸກຄົນທີ່ເຕືອນຄົນນຶ່ງຄົນໃດ ທີ່ຫລັງເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊອບຫລາຍກວ່າຄົນທີ່ບໍ່ຍັດ້ວຍລິ້ນຂອງຕົນ
- 24 ບຸກຄົນທີ່ຂະໂມຍສິ່ງຂອງຂອງບິດາ ຫລືມານດາຂອງຕົນ ແລະກ່າວວ່າ, “ຢ່າງນີ້ບໍ່ທໍຣະຍົດ ເຂົາກໍເປັນເພື່ອນຂອງຄົນທຳລາຍ
- 25 ຄົນເຫັນແກ່ຕົວທຳໃຫ້ເກີດການວິວາດ ແຕ່ຜູ້ທີ່ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າຈະຈະເຣີນຂຶ້ນ
- 26 ບຸກຄົນທີ່ວາງໃຈໃນຄວາມຄິດຂອງຕົວເປັນຄົນໂງ່ ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ດຳເນີນໃນປັນຍາຈະໄດ້ຮັບການຊ່ອຍກູ້
- 27 ບຸກຄົນທີ່ໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກຈົນຈະບໍ່ຮູ້ຈັກການຂັດສົນ ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ບິດາຂອງເຂົາເສັງຈາກການນີ້ຈະໄດ້ຮັບການສາບແຊ່ງຫລາຍ
- 28 ເມື່ອຄົນຊົ່ວຮ້າຍມີອຳນາດຂຶ້ນ ຄົນກໍລີ້ຊ່ອນຕົວເສັງ ແຕ່ເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍພົນາດໄປຄົນຊອບທັມກໍເພີ່ມຂຶ້ນ

29

Chapter 29

- 1 ບຸກຄົນທີ່ຖືກຕັກເຕືອນເລື້ອຍໆ ແຕ່ຍັງແຂງຄໍ ກໍຈະຫລົ້ມຈົມຈົນເຫລືອແກ້ໃນມື້ນຶ່ງ
- 2 ເມື່ອຄົນຊອບທັມທະວີອຳນາດ ປະຊາຊົນກໍເປັນສູກ ແຕ່ເມື່ອຄົນຊົ່ວຮ້າຍຄອບຄອງປະຊາຊົນກໍເປັນທຸກ
- 3 ບຸກຄົນຜູ້ຮັກປັນຍາຍ່ອມທຳໃຫ້ບິດາຂອງເຂົາຍິນດີ ແຕ່ຜູ້ທີ່ຄົບຄ້າຍິ່ງແພດສຍາກໍຜານຊັບສິ່ງຂອງຂອງເຂົາ
- 4 ພຣະຣາຊາຊົງໃຫ້ຄວາມເປັນຫ່ວງແກ່ແຜ່ນດິນດ້ວຍຄວາມຍຸດຕິທັມ ແຕ່ອີງທີ່ຊົງບົບຄັ້ນເອົາຂອງກຳນັນກໍທຳໃຫ້ແຜ່ນດິນຫລົ້ມຈົມລົງໄດ້
- 5 ຄົນທີ່ປະຈົບປະແຈງເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນຍ່ອມກາງຕາມ່າງໄວ້ດັກຈັບຕີນຂອງເຂົາ
- 6 ຄົນຊົ່ວຕິດກັບຢູ່ໃນຄວາມທໍຣະຍົດຂອງຕົນ ແຕ່ຄົນຊອບທັມຮ້ອງເພງແລະຍິນດີ
- 7 ຄົນຊອບທັມຮູ້ຈັກສິດທິຂອງຄົນຍາກຈົນ ຄົນຊົ່ວຮ້າຍບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມຮູ້ຢ່າງນີ້
- 8 ຄົນມັກເຍາະເຍີ້ຍກະທຳບ້ານເມືອງໃຫ້ລຸກເປັນໄຟ ແຕ່ນັກປາດ ປ່ຽນຄວາມຄຽດຮ້າຍໄປເສັງ
- 9 ຖ້ານັກປາດມີເຮືອງໂຕ້ຖຽງກັບຄົນໂງ່ ຄົນໂງ່ກໍດູເດືອດທັງຫົວເລາະ ແລະບໍ່ມີວັນສົງບລົງໄດ້
- 10 ຄົນທີ່ກະຫາຍເລືອດຍ່ອມກຽດຄົນທີ່ໄຮ້ຕຳຫນີ ແລະຄົນຊົ່ວຮ້າຍສແວງຫາຊີວິດຂອງເຂົາ
- 11 ຄົນໂງ່ຍ່ອມໃຫ້ຄວາມຄຽດຮ້າຍຂອງເຂົາພຸ່ງອອກມາເຕັມທີ່ ແຕ່ນັກປາດຍ່ອມຢັບຢັ້ງຄວາມໂມໂຫໂວ້ງບຽງ

- 12 ຖ້າຜູ້ຄອບຄອງເຊື່ອຟັງຄວາມເທັດ ຂ້າຣາຊການຂອງທ່ານກໍເປັນຄົນຊົ່ວຮ້າຍທັງສິ້ນ
- 13 ຄົນຍາກຈົນ ແລະຜູ້ບົບບັງຄັບມັກມາປະຈັນໜ້າກັນສເມີ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານຄວາມສວ່າງແກ່ຕາຂອງຄົນທັງສອງ
- 14 ຖ້າພຣະຣາຊາພິພາກສາຄົນຍາກຈົນດ້ວຍຄວາມທ່ຽງທັມ ພຣະທີ່ນຶ່ງຂອງພຣະອົງຈະສະຖາປະນາຢູ່ເປັນນິດ
- 15 ໄມ້ແສ້ ແລະຄໍາຕັກເຕືອນໃຫ້ເກີດປັນຍາ ແຕ່ຖ້າປ່ອຍເດັກໄວ້ແຕ່ລໍາພັງຈະນໍາຄວາມອັບອາຍມາສູ່ມານດາຂອງຕົນ
- 16 ເມື່ອຄົນຊົ່ວຮ້າຍຢູ່ໃນອໍານາດໜ້າທີ່ການທໍຣະຍົດກໍທະວີຂຶ້ນ ແຕ່ຄົນຊອບທັມຈະຫລຽວເບິ່ງຄວາມຫລົ້ມຈົມຂອງເຂົາ
- 17 ຈິ່ງຝຶກສອນບຸດຂອງເຈົ້າ ແລະເຂົາຈະໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ຢຸດພັກ ເຂົາຈະໃຫ້ຄວາມປິຕິຍິນດີແກ່ໃຈຂອງເຈົ້າ
- 18 ທີ່ໃດໆທີ່ບໍ່ມີການເຜີຍທັມ ປະຊາຊົນກໍປະຖິ້ມຄວາມຢັບຢັ້ງຊຶ່ງໃຈເສັງ ແຕ່ຄົນທີ່ຮັກສາທັມບັນຍັດຈະເປັນສຸກ
- 19 ບອກສອນຄົນໃຊ້ແຕ່ປາກກໍບໍ່ຫ່ອນໄດ້ ເພາະເຖິງແມ່ນເຂົາຈະເຂົ້າໃຈ ແຕ່ເຂົາກໍບໍ່ຟັງ
- 20 ເຈົ້າເຫັນຄົນທີ່ປາກໄວຫລື ຍັງມີຫວັງໃນຄົນໂງ່ຫລາຍກວ່າເຂົາ
- 21 ບຸກຄົນທີ່ທະນຸຖນອມຄົນໃຊ້ຂອງຕົນຕັ້ງແຕ່ນ້ອຍໆ ທີ່ສຸດຈະເຫັນວ່າເຂົາເປັນຜູ້ຮັບມໍຣະດົກຂອງຕົນ
- 22 ຄົນທີ່ໂມໂຫຍ່ອມກໍໃຫ້ເກີດການວິວາດ ແລະຄົນທີ່ມັກໂກດກໍເປັນເຫດໃຫ້ມີການທໍຣະຍົດຫລາຍຂຶ້ນ
- 23 ຄວາມເຍີ້ຍິ່ງຂອງຄົນນໍາເຂົາໃຫ້ຕໍ່າລົງ ແຕ່ຄົນທີ່ມີໃຈຖອມຈະໄດ້ຮັບກຽດ
- 24 ຜູ້ເຂົ້າສ່ວນກັບຂະໂມຍກໍກຽດຊັງຊີວິດຂອງຕົນ ເຂົາໄດ້ຍິນຄໍາສາບານ ແຕ່ບໍ່ເປີດເຜີຍສິ່ງໃດເລີຍ
- 25 ຜູ້ທີ່ກັງວົນນໍາຄົນເວົ້າໃຫ້ກໍເປັນອັນຕະລາຍ ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍປອດພ້ຍ
- 26 ຄົນຈໍານວນຫລາຍສແວງຄວາມພໍໃຈຈາກຜູ້ຄອບຄອງ ແຕ່ຄົນຈະໄດ້ຄວາມຍຸດຕິທັມຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 27 ຄົນອະທັມເປັນທີ່ລັງກຽດຂອງຄົນຊອບທັມ ແຕ່ຄົນຊື່ຕົງເປັນທີ່ໜ້າກຽດຊັງແກ່ຄົນຊົ່ວຮ້າຍ

30 ຂໍ້ສັ່ງເກດຂອງອາກູ

Sayings of Agur

- 1 ຖ້ອຍຄໍາຂອງອາກູ ບຸດຊາຍຢາເກແຫ່ງເມືອງມັດສາ “ພຣະເຈົ້າບໍ່ຢູ່ນໍາຂ້າພະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າບໍ່ຢູ່ນໍາຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍຂາດຜູ້ຊ່ອຍເຫລືອ”
- 2 ແທ້ຈິງຂ້າພະເຈົ້າກໍໂງ່ເກີນທີ່ຈະເປັນຄົນ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມຮອບຮູ້ຢ່າງມະນຸດ
- 3 ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຮຽນຮູ້ປັນຍາ ທັງບໍ່ມີຄວາມຮູ້ຂອງອົງບໍຣິສຸດ
- 4 ໃຜແດ່ໄດ້ຂຶ້ນໄປຍັງສວັນແລະລົງມາ ໃຜແດ່ໄດ້ຮວບຮວມລົມໄວ້ໃນກໍາມີຂອງທ່ານ ໃຜແດ່ໄດ້ເອົາເຄື່ອງແຕ່ງກາຍມາຫໍ່ນໍາໄວ້ ໃຜແດ່ໄດ້ສະຖາປະນາທີ່ສຸດປາຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໄວ້ ນາມຂອງຜູ້ນັ້ນຄືໃຜ ແລະນາມບຸດຊາຍຂອງຜູ້ນັ້ນຄືໃຜ ທ່ານຈະຕ້ອງຮູ້ເປັນແນ່
- 5 ພຣະຄໍາທຸກຄໍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນພິສູດເຫັນຈິງແລ້ວ ພຣະອົງຊົງເປັນໂລ່ແກ່ບັນດາຜູ້ລີ້ພັຍຢູ່ໃນພຣະອົງ
- 6 ຢ່າເພີ່ມຫຍັງເຂົ້າກັບພຣະວັຈນະຂອງພຣະອົງ ເກງວ່າພຣະອົງຈະຊົງຂນາບເຈົ້າແລະເຂົາຈະເຫັນວ່າເຈົ້າເປັນຄົນມຸສາ
- 7 ຂ້າພະອົງຂໍສອງຢ່າງຈາກພຣະອົງ ຂໍຢ່າຊົງປະຕິເສດທີ່ຈະໃຫ້ຂ້າພະອົງກ່ອນຂ້າພະອົງຕາຍ
- 8 ຂໍໃຫ້ຄວາມມຸສາ ແລະຄວາມເທັດໂກຈາກຂ້າພະອົງ ຂໍຢ່າປະທານຄວາມຍາກຈົນ ຫລືຄວາມມັ່ງຄັ້ງແກ່ຂ້າພະອົງ ຂໍລົງຂ້າພະອົງດ້ວຍອາຫານທີ່ພໍດີແກ່ຂ້າພະອົງ
- 9 ຍ້ານວ່າຂ້າພະອົງຈະອີ່ມ ແລະປະຕິເສດພຣະອົງ ແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ໃດ” ຫລືຍ້ານວ່າຂ້າພະອົງຈະຍາກຈົນແລະຂະໂມຍ ແລະກະທໍາໃຫ້ພຣະນາມພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະອົງເປັນມົນທົນ

- 10 ຢ່າມີນິທາຄົນໃຊ້ໃຫ້ນາຍຂອງເຂົາຟັງ ເກງວ່າເຂົາຈະປ້ອຍດ່າເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັບກັມຊິວ
- 11 ມີຄົນທີ່ປ້ອຍດ່າບິດາຂອງຕົນ ແລະບໍ່ອວຍພອນແກ່ມານດາຂອງຕົນ
- 12 ມີຄົນທີ່ຄິດວ່າຕົນເອງບໍ່ຮິສຸດ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຊໍາຮະຄວາມເປື້ອນເປີຂອງຕົນ
- 13 ມີຄົນເຊັ່ນນັ້ນຢູ່ທົ່ວໄປ ຕາຂອງເຂົາສູງຈິງຫນໍ ແລະຫນັງຕາຂອງເຂົາສູງຍິ່ງ
- 14 ມີຄົນທີ່ແຂ້ວຂອງເຂົາເປັນດາບ ຄາງຂອງເຂົາເປັນມິດ ເພື່ອຈະທໍາລາຍຄົນຍາກຈົນເສັງຈາກແຜ່ນດິນໂລກ ຄົນຂັດສິນ ເສັງຈາກຖ້າມກາງມະນຸດ
- 15 ປົງມີລູກສາວສອງໂຕ ມັນຮ້ອງວ່າ, “ໃຫ້, ໃຫ້” ແຕ່ສິ່ງສາມສິ່ງນີ້ບໍ່ເຄີຍອີ່ມ ສິ່ງສິ່ງບໍ່ເຄີຍເວົ້າວ່າ, “ພໍແລ້ວ”
- 16 ຄືແດນຜູ້ຕາຍ ຍິງທີ່ບໍ່ມີລູກ ແຜ່ນດິນໂລກທີ່ບໍ່ອີ່ມນໍ້າ ແລະໄຟທີ່ບໍ່ເຄີຍເວົ້າວ່າ, “ພໍແລ້ວ”
- 17 ຕາທີ່ເຍາະເຍັ້ຍບິດາແລະດູຖູກ ບໍ່ຟັງມານດາຈະຖືກກາແຫ່ງຮ່ອມພູຈິກຕອດ ແລະແຮງຈະກິນເສັງ
- 18 ມີສາມສິ່ງຢ່າງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈ ແລະອັສຈັນທີ່ສຸດຄື
- 19 ນົກອິນຊີທີ່ບິນໄປໃນທ້ອງຟ້າ ງູທີ່ເລືອໄປມາເທິງໂງ່ນຫີນ ເຮືອທີ່ແລ່ນໄປໃນນໍ້າທະເລ ແລະທ່າທິຂອງຊາຍກັບຍິງສາວ
- 20 ນີ້ເປັນທາງຂອງຍິງທີ່ລ່ວງປະເວນີ ຄົນາງໄດ້ຮັບປະທານ ແລະນາງເຊັດປາກ ແລະນາງເວົ້າວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ທໍາຜິດ”
- 21 ແຜ່ນດິນໂລກສັ່ນສະເຫຼືອນຢູ່ໃຕ້ສາມສິ່ງ ມັນທົນຢູ່ໃຕ້ສິ່ງສິ່ງບໍ່ໄດ້
- 22 ຄື ທາດເມື່ອໄດ້ເປັນພຣະຣາຊາ ຄົນໂງ່ເມື່ອກິນອີ່ມ
- 23 ຍິງທີ່ບໍ່ມີໃຜຮັກໄດ້ຜົວ ແລະສາວໃຊ້ທີ່ໄດ້ເປັນນາຍແທນນາຍຍິງຂອງຕົນ
- 24 ມີສິ່ງຢ່າງໃນແຜ່ນດິນໂລກທີ່ນ້ອຍເຫລືອເກີນ ແຕ່ມີປັນຍາຫລາຍເຫລືອລົ້ນ
- 25 ມິດເປັນປະຊາກອນທີ່ບໍ່ແຂງແຮງ ແຕ່ມັນຍັງຕຽມອາຫານຂອງມັນໄວ້ໃນຣະດູແລ້ງ
- 26 ຕຸ່ນ ເປັນປະຊາກອນທີ່ບໍ່ມີກໍາລັງ ແຕ່ມັນຍັງສ້າງບ້ານຂອງມັນໃນໂງ່ນຫີນ
- 27 ຕັກແຕນບໍ່ມີຣາຊາ ແຕ່ມັນຍັງເດີນຂະບວນເປັນແຖວ
- 28 ຂີ້ຈັງມັນ ເຈົ້າເອົາມືຈັບໄດ້ ແຕ່ມັນຍັງຢູ່ໃນພຣະຣາຊວັງ
- 29 ມີສາມສິ່ງທີ່ສະງ່າງາມຫລາຍໃນທ່າເດີນ ມີສິ່ງສິ່ງຕົນຂອງມັນຜ່າເຜີຍ
- 30 ຄືສິ່ງ ຊຶ່ງເປັນສັດທີ່ມີກໍາລັງຫລາຍທີ່ສຸດ ແລະບໍ່ຍອມຫັນຫລັງກັບເພາະສິ່ງໃດເລີຍ
- 31 ພໍ່ໄກ່ທີ່ເດີນຢູ່ ແບ້ຜູ້ ແລະພຣະຣາຊາທີ່ສະເດັດພຣະຣາຊດໍາເນີນຢູ່ຫນ້າປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ
- 32 ຖ້າເຈົ້າເປັນຄົນໂງ່ຍົກຍ້ອງຕົນເອງ ຫລືຄິດແຜນການຊົ່ວຮ້າຍ ຈິ່ງເອົາມືປິດປາກຂອງເຈົ້າເສັງເຖິດ
- 33 ເພາະເມື່ອກວນນໍ້ານົມກໍໄດ້ເນີຍແຫລວ ເມື່ອບິບດັງກໍໄດ້ເລືອດ ແລະເມື່ອກວນໂທໂສກໍໄດ້ການວິວາດ

31 ຄໍາຕັກເຕືອນກະສັດ

The Teaching of King Lemuel's Mother

- 1 ຖ້ອຍຄໍາຂອງເລມູເອນ ພຣະຣາຊາແຫ່ງເມືອງມັດສາ ພຣະຣາຊຊົນນີ້ໄດ້ສອນຄໍານີ້ໄວ້ແກ່ພຣະອົງ
- 2 ລູກແມ່ເອີຍ ລູກແຫ່ງທ້ອງແມ່ເອີຍ ລູກແຫ່ງຄໍາສັນຍາຂອງແມ່ເອີຍ
- 3 ຢ່າໃຫ້ກໍາລັງຂອງເຈົ້າແກ່ຜູ້ຍິງ ແລະໃຫ້ທາງຂອງເຈົ້າແກ່ຜູ້ທໍາລາຍພຣະຣາຊາໃດໆ
- 4 ໂອ ເລມູເອນເອີຍ ບໍ່ລິມຄວນທີ່ພຣະຣາຊາຈະສເວີຍເຫລົ້າອະງຸ່ນ ຫລືຜູ້ທີ່ຄອບຄອງຈະປາຖນາສຸຣາ
- 5 ຍ້ານວ່າເຂົາຈະຕື່ມແລະລົມຄໍາທີ່ຕາເປັນກົດຫມາຍນັ້ນເສັງ ແລະບໍ່ຍອມຮັບຮູ້ສິດທິຂອງຄົນຂັດສິນ
- 6 ຈິ່ງໃຫ້ສຸຣາແກ່ຜູ້ທີ່ກໍາລັງພິນາດ ແລະນໍ້າອະງຸ່ນແກ່ຜູ້ທີ່ທຸກໃຈຢ່າງຂົ່ມຂື່ນ
- 7 ຈິ່ງໃຫ້ເຂົາຕື່ມແລະລົມຄວາມຍາກຈົນຂອງເຂົາ ເພື່ອຈະຈິດຈໍາຄວາມຣະທົມທຸກຂອງເຂົາບໍ່ໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ

- 8 ຈົ່ງອ້າປາກຂອງເຈົ້າແທນຄົນກົກ ເພື່ອສິດຂອງທຸກຄົນທີ່ບໍ່ມີທີ່ເພິ່ງ
9 ຈົ່ງອ້າປາກຂອງເຈົ້າ ພິພາກສາຢ່າງຊອບທັມ ຮັກສາສິດຂອງຄົນຈົນແລະຄົນຂັດສົນໃຫ້ຄົງຢູ່

ເມັງທີ່ດີ

Ode to a Capable Wife

- 10 ເມັງທີ່ດີຍ່ອມປະເສີດກວ່າເພັດນົນຈົນດາ ແຕ່ຍາກຫລາຍທີ່ຈະໄດ້ຍິງເຊັ່ນນັ້ນ
11 ຜົວທີ່ມີເມັງດີກ່ວາງໃຈໃນນາງໄດ້ ເຂົາຈະບໍ່ເປັນທຸກເລີຍ
12 ເມັງທີ່ດີນັ້ນເປັນດັ່ງນີ້ ຄືທຳແຕ່ສິ່ງທີ່ດີຕໍ່ຜົວ ຈະບໍ່ທຳໃຫ້ຜົວເສື່ອມເສັງຕລອດຊີວິດ
13 ຈັດຫາຂົນແກະ ຜ້າເນື້ອດີ ພ້ອມທັງເຮັດວຽກຢ່າງຊຳນິຊຳນານ
14 ຊອກຫາອາຫານຈາກບ່ອນໄກມາສູ່ເຮືອນເຫມືອນເຮືອນພໍ່ຄ້າ
15 ນອນເດີກຕື່ນເຊົ້າ ເພື່ອຈັດຕຽມຫາອາຫານສຳລັບຄອບຄົວ ແລະບອກວຽກໃຫ້ສາວໃຊ້ທຳ
16 ຊອກຫາທີ່ດິນເຮັດສວນອະນຸນ ແລ້ວຊື້ໄວ້ດ້ວຍເງິນທີ່ນາງຫາມາເອງ
17 ເປັນຍິງທີ່ແຂງແຮງ ມີນ້ຳໃຈແລະສຸຂະພາບດີ
18 ຮູ້ຈັກຄຸນຄ່າຂອງສິ່ງທີ່ຕົນທຳ
19 ເຂັ້ມຜ້າຍ ແລະຕໍ່າຜ້າເອງ
20 ໃຫ້ຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຄົນທຸກຍາກແລະຜູ້ຂັດສົນ
21 ເມື່ອຍາມຫນາວກໍບໍ່ເດືອດຮ້ອນ ເພາະວ່ານາງມີເຄື່ອງກັນຫນາວສຳລັບລູກຜົວແລ້ວ
22 ນາງຕໍ່າຜ້າປູນອນ ແລະນຸ່ງຜ້າໄຫມສີມ່ວງເນື້ອດີ
23 ຊ່ອຍໃຫ້ຜົວມີຊື່ສຽງ ແລະເປັນເຈົ້ານາຍຄົນນຶ່ງໃນປະເທດ
24 ນາງຕໍ່າເຄື່ອງນຸ່ງ ແລະທຳສາຍແອວຂາຍໃຫ້ພວກພໍ່ຄ້າ
25 ເປັນຍິງທີ່ແຂງແຮງ ແລະຫນ້າໂຄຣົບນັບຖື ບໍ່ເປັນຫວ່າງຫຍັງໃນອະນາຄົດ
26 ເປັນຍິງເວົ້າຈາຫລັກແຫລມ ແລະສຸພາບອອນຫວານ
27 ຫຍຸ້ງຢູ່ກັບວຽກ ແລະເອົາໃຈໃສ່ໃນຄວາມຕ້ອງການຂອງຄອບຄົວສເມີ
28 ລູກຜົວຂອງນາງຈະສະແດງຄວາມພໍໃຈ ແລະຍ້ອງຍໍນາງ
29 ຜົວຈະເວົ້າວ່າ, “ມີຜູ້ຍິງຢູ່ຫລາຍຄົນເປັນເມັງທີ່ດີ ແຕ່ເຈົ້າດີກວ່າຜູ້ຍິງທັງປວງ”
30 ສເນ່ເປັນຂອງຫລອກລວງ ແລະຄວາມງາມກໍເປັນຂອງບໍ່ແນ່ນອນ ແຕ່ຜູ້ຍິງທີ່ຍຳເກາງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສົມຄວນ
ໄດ້ຮັບຄວາມສັຣເສີນ
31 ຍ້ອນຜົນງານທັງປວງທີ່ນາງໄດ້ທຳມານັ້ນ ຈົ່ງໃຫ້ກຽດແກ່ນາງ ນາງສົມຄວນໄດ້ຮັບຄວາມໂຄຣົບນັບຖືຈາກ
ທຸກໆຄົນ